

חוק העונשין, תשל"ז 1977 - 1

פרק א': הוראות יסוד (תיקון : תשנ"ד) 11

1. אין ענישה אלא לפי חוק (תיקון : תשנ"ד) 11

אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בחוק או על-פיו.

2. ענישה לפי חקיקת משנה (תיקון : תשנ"ד) 11

(א) הסמכות להתקין תקנות לביצוע חוק, כוללת אף את הסמכות לקבוע עבירות על התקנות ועונשים על עשייתן; ואולם, עונש מאסר שנקבע בתקנה, תקופתו לא תעלה על ששה חודשים, ואם נקבע עונש קנס - לא יעלה שיעורו על הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.

(ב) תקנות שבהן נקבעו עבירות ועונשים טעונות אישור ועדה של הכנסת.

3. אין עונשין למפרע (תיקון : תשנ"ד) 11

(א) חיקוק היוצר עבירה לא יחול על מעשה שנעשה לפני יום פרסומו כדין או יום תחילתו, לפי המאוחר.

(ב) חיקוק הקובע לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע העבירה, לא יחול על מעשה שנעשה לפני פרסומו כדין או לפני תחילתו, לפי המאוחר; אך אין רואים בעדכון שיעורו של קנס החמרה בעונש.

פרק ב': תחולת דיני העונשין לפי זמן עשיית העבירה (תיקון : תשנ"ד)

4. ביטול העבירה לאחר עשייתה (תיקון : תשנ"ד) 11

נעברה עבירה ובוטל בחיקוק האיסור עליה - תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם - יופסקו; ניתן גזר-דין - יופסק ביצועו; ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה.

5. שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה (תיקון : תשנ"ד) 11

(א) נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על הענין החיקוק המקל עם העושה; "אחריות לה" - לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה.

(ב) הורשע אדם בעבירה בפסק דין חלוט ולאחר מכן נקבע לאותה עבירה בחיקוק עונש, שלפי מידתו או סוגו הוא קל מזה שהוטל עליו - יהיה עונשו העונש המרבי שנקבע בחיקוק, כאילו הוטל מלכתחילה.

6. עבירות שהזמן גרמן (תיקון : תשנ"ד) 11

הוראות סעיפים 4 ו-5 לא יחולו על עבירה לפי חיקוק שנקבע בו או לגביו שיעמוד בתוקפו לתקופה מסוימת, או שנובע מטיבו שהוא נתון לשינויים מזמן לזמן.

פרק ג': תחולת דיני העונשין לפי מקום עשיית העבירה (תיקון : תשנ"ד) 11

סימן א': הוראות כלליות (תיקון : תשנ"ד)

7. העבירות לפי מקומן (תיקון : תשנ"ד) 11

(א) "עבירת-פנים" -

- (1) עבירה שנעברה כולה או מקצתה בתוך שטח ישראל ;
- (2) מעשה הכנה לעבור עבירה, נסיון, נסיון לשדל אחר, או קשירת קשר לעבור עבירה, שנעשו מחוץ לשטח ישראל, ובלבד שהעבירה, כולה או מקצתה, היתה אמורה להיעשות בתוך שטח ישראל.
- (ב) "עבירת-חוץ" - עבירה שאיננה עבירת-פנים.
- (ג) "שטח ישראל", לענין סעיף זה - שטח הריבונות של מדינת ישראל כולל רצועת מימי-החופין שלה, וכן כל-השיט וכלי-הטיס הרשומים בישראל.

8. מיקומו של מחדל (תיקון : תשנ"ד¹¹)

נעברה עבירה במחדל, מקום ביצוע העבירה הוא המקום שבו היתה חובת העשייה טעונה קיום.

9. תנאי התחולה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

- (א) תחולת דיני העונשין של ישראל, לרבות לענין עבירת-חוץ, אינה מסויגת על ידי דין זר או מעשה בית דין זר, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק.
- (ב) לא תהיה העמדה לדין על עבירת-חוץ אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו בכתב, אם ראה כי יש בכך ענין לציבור.
- (ג) דיני העונשין של ישראל לא יחולו עוד על עבירה, אם האדם נשפט עליה בחוץ לארץ לפי בקשת מדינת ישראל, ואם הורשע שם - גם נשא את עונשו עליה.
- (ד) מקום שדיני העונשין של ישראל עשויים לחול מכוח מספר דרכי תחולה, תהיה תחולתם על פי התחולה הפחות מסויגת.

10. עונש שהוטל בחוץ לארץ (תיקון : תשנ"ד¹¹, תשס"א)

(א) נמצא בישראל אדם שנידון בחוץ לארץ בפסק דין חלוט, על עבירה שחלים לגביה דיני העונשין של ישראל ולא נשא שם את העונש כולו, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, במקום להעמידו לדין, לבקש מבית המשפט שיורה שהעונש שהוטל בחוץ לארץ או החלק ממנו שטרם בוצע שם, יבוצע בישראל, כאילו הוטל העונש בישראל בפסק דין חלוט ; בצו כאמור בסעיף זה רשאי בית המשפט לקצר את תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל, ולהעמידה על תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדיני העונשין של ישראל לעבירה שבשלה הוטל העונש, ובלבד שניתן לעשות כן לפי הסכם שבין מדינת ישראל לבין המדינה שבה הוטל העונש.

(ב) הוטל במדינה המבקשת על נידון כאמור בסעיף קטן (א) קנס או שהוא חויב בפיצוי לאדם אחר, נוסף על עונש המאסר, והודיעה המדינה המבקשת שהנידון טרם שילם את הקנס או את הפיצוי, או חלק מהם, יצווה בית משפט בישראל, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, לחייבו בתשלום הקנס או הפיצוי, או חלקם, שטרם שולמו על ידי המדינה המבקשת, כאילו הוטלו בישראל, והדין החל בישראל על אי תשלום קנס או פיצוי ועל גבייתם של אלה יחול לפי הענין ; לענין סעיף זה, "פיצוי לאדם אחר" - פיצוי לאדם שניזוק מעבירת ההסגרה שבשלה הורשע הנידון במדינה המבקשת.

(ג) גבתה מדינת ישראל קנס או פיצוי כאמור בסעיף קטן (ב), תעביר אותו למדינה המבקשת בהתאם להסדר שייקבע בין מדינת ישראל למדינה המבקשת לענין זה, לרבות לענין ניכוי הוצאות לגביית הקנס או הפיצוי.

11. ניכוי עונש או מעצר (תיקון : תשנ"ד¹¹)

נשא אדם עונש בחוץ לארץ על עבירה, או היה נתון שם במעצר בגללה, ינוכה העונש או תקופת המעצר מן העונש שעליו לשאת בישראל בשל אותה עבירה.

סימן ב': התחולה על עבירות-פנים (תיקון: תשנ"ד¹¹)

12. עבירת פנים (תיקון: תשנ"ד¹¹)

דיני העונשין של ישראל יחולו על כל עבירת-פנים.

סימן ג': התחולה על עבירות-חוץ (תיקון: תשנ"ד¹¹)

13. עבירות נגד המדינה או העם היהודי (תיקון: תשנ"ד¹¹, תשס"ה)

(א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירות-חוץ נגד -

(1) בטחון המדינה, יחסי החוץ שלה או סודותיה;

(2) סדרי המשטר שבמדינה;

(3) הפעילות התקינה של רשויות המדינה;

(4) רכוש המדינה, כלכלתה או קשרי התחבורה והתקשורת שלה עם ארצות אחרות;

(5) רכוש, זכויות או פעילות תקינה של איגוד או גוף שפורטו בסעיף קטן (ג).

(ב) דיני העונשין של ישראל יחולו גם על עבירות-חוץ נגד -

(1) חיי אזרח ישראלי, תושב ישראל או עובד הציבור, גופו, בריאותו, חירותו או רכושו, באשר הוא כזה;

(2) חיי יהודי, גופו, בריאותו, חירותו או רכושו, באשר הוא יהודי, או רכוש מוסד יהודי, באשר הוא כזה.

(ב1) דיני העונשין של ישראל יחולו גם על עבירת חוץ שהיא עבירה על חוק איסור הכחשת השואה, התשמ"ו-1986.

(ג) "איגוד או גוף" לענין סעיף קטן (א)(5) -

(1) ההסתדרות הציונית העולמית;

(2) הסוכנות היהודית לארץ ישראל;

(3) קרן קיימת לישראל;

(4) קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל;

(5) גוף מבוקר, כמשמעותו בחוק מבקר המדינה (נוסח משולב), התשי"ח-1958.

שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות איגודים או גופים נוספים לענין סעיף זה.

14. עבירות נגד אזרח ישראלי או תושב ישראל (תיקון: תשנ"ד¹¹)

(א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירות-חוץ נגד חיי אזרח ישראלי או תושב ישראל, גופו, בריאותו או חירותו, שהעונש המרבי עליהן הוא מאסר שנה או יותר.

(ב) נעברה העבירה בשטח הנתון לשיפוטה של מדינה אחרת, יחולו עליה דיני העונשין של ישראל רק בהתקיים כל אלה:

(1) היא עבירה גם לפי דיני אותה מדינה;

(2) אין חל לגבי העבירה סייג לאחריות פלילית לפי דיני אותה מדינה;

(3) האדם לא זוכה כבר ממנה באותה מדינה או, אם הורשע בה, לא נשא את העונש שהוטל עליו בגללה.

(ג) לא יוטל בשל העבירה עונש חמור מזה שניתן היה להטיל לפי דיני המדינה בה נעברה העבירה.

15. עבירה שנעברה בידי אזרח ישראלי או תושב ישראל (תיקון: תשנ"ד¹¹, תשנ"ח, תשס"ג, תשס"ז)

(א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירת-חוץ מסוג פשע או עוון, שנעברה בידי אדם שהיה, בשעת עשיית העבירה או לאחר מכן, אזרח ישראלי או תושב ישראל; הוסגר אדם מישראל למדינה אחרת בשל אותה עבירה ונתן שם את הדין עליה, לא יחולו עוד עליה דיני העונשין של ישראל.

(ב) הסייגים האמורים בסעיף 14(ב) ו-(ג) יחולו לגבי תחולת דיני העונשין של ישראל גם לפי סעיף זה; ואולם, הסייג האמור בסעיף 14(ב) לא יחול אם העבירה היא אחת מאלה, והיא נעברה על ידי מי שהיה בזמן עשיית העבירה אזרח ישראלי:

(1) ריבוי נישואין לפי סעיף 176;

(2) עבירה לפי סימן י' לפרק ח' שנעברה בקטין או בקשר לקטין;

(3) הוצאה אל מעבר לגבולות המדינה לפי סעיף 370;

(4) גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות לפי סעיף 376ב;

(5) סחר בבני אדם לפי סעיף 377א.

16. עבירות נגד משפט העמים (תיקון: תשנ"ד¹¹)

(א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירות-חוץ אשר מדינת ישראל התחייבה באמנות בינלאומיות רב צדדיות ופתוחות להצטרפות, להעניש עליהן; והוא, אף אם נעברו בידי מי שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל, ויהא מקום עשיית העבירה אשר יהא.

(ב) הסייגים האמורים בסעיף 14(ב) ו-(3), ו-(ג) יחולו לגבי תחולת דיני העונשין של ישראל גם לפי סעיף זה.

17. תחולה שילוחית (תיקון: תשנ"ד¹¹)

(א) מדינת ישראל רשאית להתחייב באמנה בינלאומית להחיל את דיני העונשין שלה על עבירת-חוץ או להחיל את הוראות סעיף 10, לבקשת מדינה זרה ועל בסיס של הדדיות, גם במקרים אחרים מאלה האמורים בסעיפים 13 עד 16, ובלבד שנתקיימו כל אלה:

(1) על העבירה חלים דיני העונשין של המדינה המבקשת;

(2) העבירה נעברה בידי אדם הנמצא בתוך שטח ישראל והוא תושב ישראל, בין אם הוא אזרח ישראלי ובין אם לאו;

(3) בכפוף למיצוי הדין בישראל כלפי האדם, תותר המדינה המבקשת, בבקשתה, על תחולת דיניה היא בענין הנדון.

(ב) לא יוטל בישראל בשל העבירה עונש חמור מזה שניתן היה להטיל לפי דיני המדינה המבקשת.

(ג) כל שאר התנאים ייקבעו באמנה.

חלק א': כללי (תיקון: תשנ"ה)¹¹

פרק ד': העבירה הפלילית והאחריות לה (תיקון: תשנ"ד)¹¹

סימן א': היסוד העובדתי שבעבירה (תיקון: תשנ"ד)¹¹

18. מבנה היסוד העובדתי (תיקון: תשנ"ד)¹¹

(א) "פרט", לענין עבירה - המעשה בהתאם להגדרתה, וכן נסיבה או תוצאה שנגרמה על ידי המעשה, מקום שהן נמנות עם הגדרת אותה עבירה.

(ב) "מעשה" - לרבות מחדל, אם לא נאמר אחרת.

(ג) "מחדל" - הימנעות מעשייה שהיא חובה לפי כל דין או חוזה.

סימן ב': היסוד הנפשי שבעבירה (תיקון: תשנ"ד)¹¹

19. דרישת מחשבה פלילית (תיקון: תשנ"ד)¹¹

אדם מבצע עבירה רק אם עשאה במחשבה פלילית, זולת אם -

(1) נקבע בהגדרת העבירה כי רשלנות היא היסוד הנפשי הדרוש לשם התהוותה; או

(2) העבירה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

20. מחשבה פלילית (תיקון: תשנ"ד)¹¹

(א) מחשבה פלילית - מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולענין התוצאות גם אחת מאלה:

(1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות;

(2) פזיזות שבאחת מאלה:

(א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות;

(ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למנען.

(ב) לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

(ג) לענין סעיף זה -

(1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם;

(2) אין נפקה מינה אם נעשה המעשה באדם אחר או בנכס אחר, מזה שלגביו אמור היה המעשה להיעשות.

21. רשלנות (תיקון: תשנ"ד)¹¹

(א) רשלנות - אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות הענין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד -

(1) שלענין הפרטים הנותרים היתה לפחות רשלנות כאמור;

(2) שאפשרות גרימת התוצאות לא היתה בגדר הסיכון הסביר.

(ב) רשלנות יכול שתקבע כיסוד נפשי מספיק רק לעבירה שאיננה מסוג פשע.

סימן ג': אחריות קפידה (תיקון : תשנ"ד)

22. אחריות קפידה (תיקון : תשנ"ד, תשנ"ה)¹¹

(א) אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בחיקוק והיקפה שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ואולם, אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לבטל את האחריות בשל עבירות שחוקקו טרם כניסתו לתוקף של חוק זה ונקבע בדין שאינן טעונות הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות. לענין סעיף קטן זה, "בדין" - לרבות בהלכה פסוקה.
(ב) לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור - עליו הראיה.
(ג) לענין אחריות לפי סעיף זה, לא יידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות.

סימן ד': אחריות פלילית של תאגיד (תיקון : תשנ"ד)¹¹

23. היקף אחריותו הפלילית של תאגיד (תיקון : תשנ"ד)¹¹

(א) תאגיד יישא באחריות פלילית -
(1) לפי סעיף 22, כשהעבירה נעברה על-ידי אדם במהלך מילוי תפקידו בתאגיד;
(2) לעבירה המצריכה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות, אם, בנסיבות הענין ולאור תפקידו של האדם, סמכותו ואחריותו בניהול עניני התאגיד, יש לראות במעשה שבו עבר את העבירה, ובמחשבתו הפלילית או ברשלנותו, את מעשהו, ומחשבתו או רשלנותו, של התאגיד.
(ב) בעבירה שנעברה במחדל, כאשר חובת העשייה מוטלת במישרין על התאגיד, אין נפקה מינה אם ניתן לייחס את העבירה גם לבעל תפקיד פלוני בתאגיד, אם לאו.

סימן ה': העבירות לפי חומרתן (תיקון : תשנ"ד)¹¹

24. סיווג עבירות (תיקון : תשנ"ד)¹¹

אלה סוגי העבירות לפי חומרתן:
(1) "פשע" - עבירה שנקבע לה עונש חמור ממאסר לתקופה של שלוש שנים;
(2) "עוון" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ושאינה עולה על שלוש שנים; ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס העולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.
(3) "חטא" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס שאינו עולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.

פרק ה': עבירות נגזרות (תיקון : תשנ"ד)¹¹

סימן א': הנסיון (תיקון : תשנ"ד)¹¹

25. נסיון מהו (תיקון : תשנ"ד)¹¹

אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה.

26. חוסר אפשרות לעשיית העבירה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לענין נסיון, אין נפקה מינה אם עשיית העבירה לא היתה אפשרית מחמת מצב דברים שהמנסה לא היה מודע לו או טעה לגביו.

27. עונש מיוחד על נסיון (תיקון : תשנ"ד¹¹)

הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על נסיון לעבור אותה.

28. פטור עקב חרטה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לנסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

סימן ב' : צדדים לעבירה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

29. מבצע (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

(ג) מבצע באמצעות אחר הוא אדם שתרים לעשיית המעשה על-ידי אדם אחר שעשאו ככלי בידיו, כשהאחר היה נתון במצב כגון אחד המצבים הבאים, כמשמעותם בחוק זה :

(1) קטינות או אי שפיות הדעת ;

(2) העדר שליטה ;

(3) ללא מחשבה פלילית ;

(4) טעות במצב דברים ;

(5) כורח או צידוק.

(ד) לענין סעיף קטן (ג), אם העבירה מותנית בעושה מיוחד, יהיה אדם מבצע אותה עבירה גם כאשר הייחוד מתקיים באדם האחר בלבד.

30. משדל (תיקון : תשנ"ד¹¹)

המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה.

31. מסייע (תיקון : תשנ"ד¹¹, תשנ"ה)

מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.

32. עונש על סיוע (תיקון : תשנ"ד¹¹)

הסיוע לעבור עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -

- (1) עונש מיתה או מאסר עולם חובה - עונשו מאסר עשרים שנה ;
- (2) מאסר עולם - עונשו מאסר עשר שנים ;
- (3) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי ;
- (4) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מרבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.

33. נסיון לשידול (תיקון : תשנ"ד¹¹)

הנסיון לשדל אדם לבצע עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע לביצועה העיקרי ; ואולם אם נקבע לה -

- (1) עונש מיתה או מאסר עולם חובה - עונשו מאסר עשרים שנים ;
- (2) מאסר עולם - עונשו מאסר עשר שנים ;
- (3) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי ;
- (4) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מרבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.

34. פטור עקב חרטה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) משדל או מסייע לא יישא באחריות פלילית לשידול או לסיוע, או לנסיון לשידול, אם מנע את עשיית העבירה או את השלמתה, או אם הודיע בעוד מועד לרשויות על העבירה לשם מניעת עשייתה או השלמתה ועשה למטרה זו כמיטב יכולתו בדרך אחרת ; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריות פלילית לעבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

(ב) "רשויות", לענין סעיף זה - משטרת ישראל, או גוף אחר המוסמך על פי דין למנוע את עשיית העבירה או את השלמתה.

34א. עבירה שונה או נוספת (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות הענין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה -

(1) יישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים ; ואולם, נעברה העבירה השונה או הנוספת בכוונה, יישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד ;

(2) יישא באחריות לה גם המשדל או המסייע, כעבירה של רשלנות, אם קיימת עבירה כזאת באותו יסוד עובדתי.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם על פי סעיף קטן (א) (1) בעבירה שנקבע לה עונש חובה, רשאי הוא להטיל עליו עונש קל ממנו.

34ב. נתונים ענייניים ואישיים (תיקון : תשנ"ד¹¹)

נתון שהוא תנאי להתהוות עבירה, תהיה לו נפקות לגבי כל צד לאותה עבירה, אף אם אינו מתקיים בו ; ואולם נתון אישי שנפקותו מכוח חיקוק להחמיר בעונש, להקל בו, לשנותו בדרך אחרת, או למנעו, תהיה הנפקות לגבי אותו צד בלבד שבו הוא מתקיים.

סימן ג': הוראות משותפות (תיקון : תשנ"ד¹¹)

34ג. סייג לנסיון, לשידול ולסיוע (תיקון : תשנ"ד¹¹)

הנסיון, השידול, הנסיון לשידול או הסיוע, לעבירה שהיא חטא אינם בני עונש.

34ד. תחולת דין העבירה (תיקון : תשנ"ד¹¹, תשנ"ה)

מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמע ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על נסיון, שידול, נסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה.

פרק ה'1 : סייגים לאחריות פלילית (תיקון : תשנ"ד¹¹, תשנ"ה)

סימן א': הוראות כלליות (תיקון : תשנ"ד¹¹)

34ה. נטל ההוכחה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

מלבד אם נאמר בחיקוק אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית.

סימן ב': סייגים לפליליות המעשה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

34ו. קטינות (תיקון : תשנ"ד)

לא יישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה שעשה בטרם מלאו לו שנים עשרה שנים.

34ז. העדר שליטה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו מחמת העדר שליטה על תנועותיו הגופניות, לענין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפייה גופנית שהעושה לא יכול להתגבר עליה, תוך תגובה רפלקטורית או עוויתית, בשעת שינה, או במצב של אוטומטיזם או של היפנוזה.

34ח. אי שפיות הדעת (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלה שפגעה ברוחו או בשל ליקוי בכושרו השכלי, היה חסר יכולת של ממש -

(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו ; או

(2) להימנע מעשיית המעשה.

34ט. שכרות (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.
(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.
(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.

(ד) בסעיף זה, "מצב של שכרות" - מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.

(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה.

34.י. הגנה עצמית (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.

34.יא. צורך (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא היתה לו דרך אחרת אלא לעשותו.

34.יב. כורח (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שנצטווה לעשותו תוך איום שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאנוס היה לעשותו עקב כך.

34.יג. צידוק (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה באחד מאלה :

(1) הוא היה חייב או מוסמך, לפי דין, לעשותו ;

(2) עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב לפי דין לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין ;

(3) במעשה הטעון לפי דין הסכמה, כאשר המעשה היה דרוש באופן מיידי לשם הצלת חיי אדם, שלמות גופו, או למניעת נזק חמור לבריאותו, ואם בנסיבות הענין לא היה בידו להשיג את ההסכמה ;

(4) עשהו באדם בהסכמה כדין, תוך פעולה או טיפול רפואיים, שתכליתם טובתו או טובת הזולת ;

(5) עשהו תוך פעילות ספורטיבית או משחק ספורטיבי, שאינם אסורים לפי דין ואינם נוגדים את תקנת הציבור, ובהתאם לכללים הנהוגים בהם.

34.יד. כניסה למצב בהתנהגות פסולה (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) הוראות סעיפים 34,ז, 34יא ו-34יב לא יחולו אם העושה היה מודע או אם אדם מן הישוב במקומו יכול היה, בנסיבות הענין, להיות מודע, לפני היווצרות המצב שבו עשה את מעשהו, כי הוא עלול לעשותו במצב זה, ואם העמיד את עצמו בהתנהגות נשלטת ופסולה באותו מצב; ובלבד שענינו של המעשה שנעשה במצבים האמורים בסעיף 34יא או בסעיף 34יב, לא היה הצלת אינטרס הזולת.

(ב) במקרה כאמור בסעיף קטן (א), רואים את האדם כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה; נכנס אדם למצב כדי לעבור את העבירה, והיא מותנית גם בתוצאה, רואים אותו כמי שעבר את העבירה בכוונה.

34טו. חובה לעמוד בסכנה או באיום (תיקון : תשנ"ד¹¹, תשנ"ה)

הוראות סעיפים 34יא ו-34יב לא יחולו כאשר היתה מוטלת על האדם חובה על-פי דין או מכוח תפקידו לעמוד בסכנה או באיום.

34טז. חריגה מן הסביר (תיקון : תשנ"ד¹¹)

הוראות סעיפים 34, 34יא ו-34יב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות הענין לשם מניעת הפגיעה.

34יז. זוטי דברים (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך.

34יח. טעות במצב דברים (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו.

(ב) סעיף קטן (א) יחול גם על עבירת רשלנות, ובלבד שהטעות היתה סבירה, ועל עבירה של אחריות קפידה בכפוף לאמור בסעיף 22(ב).

34יט. טעות במצב משפטי (תיקון : תשנ"ד¹¹)

לענין האחריות הפלילית אין נפקה מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו את האיסור, זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר.

34כ. הגנת על רשות שופטת (תיקון : תשנ"ד¹¹)

נושא משרה שיפוטית לא יישא באחריות פלילית למעשה שעשה במילוי תפקידו השיפוטיים, אף אם חרג בכך מתחום סמכותו.

פרק ה'2: הוראות שונות (תיקון : תשנ"ד¹¹, תשנ"ה)

34כא. פרשנות (תיקון : תשנ"ד¹¹)

ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין.

34כב. נפקותו של ספק (תיקון : תשנ"ד¹¹)

(א) לא יישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר.

(ב) התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג.

34כג. כלליות החלק המקדמי והחלק הכללי (תיקון : תשנ"ד¹¹)

באין בחוק הוראה לסתור, יחולו הוראות החלק המקדמי והחלק הכללי גם על עבירות שלא לפי חוק זה.

34כד. הגדרות (א5) (תיקון : תשמ"ח, תשנ"ד¹¹, תשנ"ה, תשנ"ח)

לענין עבירה -

"בית מגורים" - בנין או מבנה או חלק מהם, שבידי בעלו או תופשו לשם מגורים, לעצמו או למשפחתו או לעובדו, גם אם לעתים אין גרים בו; ולענין זה יראו כחלק מבית המגורים גם בנין או מבנה הסמוך לו, או תפוש עמו או משמש לצורך מסויים שלו, ובלבד שיש קשר ביניהם, בין צמוד ובין דרך מעבר גדור ומכוסה המוליך מן האחד למשנהו; **"בעל"** ומונחים כיוצא בו, לענין נכסים - לרבות תאגיד, חבר בני אדם הכשיר להיות בעל נכסים, והמדינה; **"דרך ציבורית"** כביש, שוק, ככר, רחוב, גשר וכל דרך שעוברים בה הרבים כדין; **"החזקה"** - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד; **"הליך שיפוטי"** - כל הליך לפני בית-משפט, בית-דין, רשות שיפוטית, ועדת חקירה או אדם המוסמכים להשביע עדים; **"חבלה"** - מכאוב, מחלה או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוברים; **"חבלה חמורה"** - חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים; **"חבלה מסוכנת"** - חבלה שיש בה סכנת נפשות; **"חומר מחשב"**, **"מחשב"** - כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה 1995-; **"חוק"** - לרבות אקט של הפרלמנט הבריטי או דבר המלך במועצתו או חלק מהם, או תקנות לפיהם, כפי תוקפם במדינה. **"ידיעה"**, לענין כל ביטוי המציין ניפוק או שימוש - ידיעת טיבו של הדבר המנופק או המשמש; **"כסף"** - לרבות שטר מטבע, ממשך בנקאי, שיק וכל אסמכתה אחרת לתשלום כסף; **"לילה"** - משעה 18.30 עד שעה 6.30; **"מקום ציבורי"** - דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורה שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, בלא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בנין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית-משפט היושב בפומבי; **"ניפוק"**, של דבר - לרבות שימוש או עשיה בו, נסיון של שימוש או עשיה בו, או נסיון להניע אדם להשתמש או לעשות בו או לפעול על פיו; **"נייר ערך"** - לרבות תעודה המעידה על זכות או זכות תביעה לנכס; **"נכס"** - חי או דומם היכול לשמש נושא לבעלות; **"עובד הציבור"** -

- (1) עובד המדינה לרבות חייל כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו 1955-;
- (2) עובד רשות מקומית או רשות חינוך מקומית;
- (3) עובד מועצה דתית;
- (4) עובד המוסד לביטוח לאומי;
- (5) עובד בנק ישראל;
- (6) עובד ההסתדרות הציונית העולמית, הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, קרן קיימת לישראל, קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל, לרבות חבר מועצה או הנהלה במוסדות אלה;

(7) עובד לשכת שירות התעסוקה ;

(8) עובד מפעל, מוסד, קרן או גוף אחר שהממשלה משתתפת בהנהלתם, לרבות חבר מועצה או הנהלה בגופים אלה ;
(9) בורר ;

(10) נושא משרה או תפקיד על פי חיקוק, בין במינוי בין בבחירה ובין בהסכם, אף אם איננו אחד מעובדי הציבור המנויים
בפיסקאות (1) עד (9) ;

(11) דירקטור מטעם המדינה בחברה ממשלתית, בחברה-בת ממשלתית או בחברה מעורבת, כמשמעותן בחוק החברות
הממשלתיות, תשל"ה-1975, וכן עובד של חברה כאמור או אדם המועסק בשירותה ; (תשל"ה)
"פומבי", לענין מעשה -

(1) מקום ציבורי, כשאדם יכול לראות את המעשה מכל מקום שהוא ;

(2) מקום שאינו ציבורי, ובלבד שאדם המצוי במקום ציבורי יכול לראות את המעשה ;

"פצע" - חתך או דקירה המבתרים או בוקעים כל קרום חיצוני של הגוף, ולענין זה קרום חיצוני הוא כל קרום שאפשר
לנגוע בו בלי לבתר או לבקוע כל קרום ;

"פרסום" - כתב, דבר דפוס, חומר מחשב, או כל מוצג חזותי אחר וכן כל אמצעי שמיעתי העשויים להעלות מלים או
רעיונות, בין לבדם ובין בעזרת אמצעי כלשהו ;
"פרסום" -

(1) בדברים שבעל פה - להשמיע מלים בפה או באמצעים אחרים, בהתקלות ציבורית או במקום ציבורי או באופן
שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לשמוע אותם, או להשמיען בשידורי רדיו או טלוויזיה הניתנים לציבור או
להפיצן באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציען לציבור באמצעות מחשב ;

(2) בפרסום שאינו דברים שבעל פה - להפיצו בקרב אנשים או להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו, או
למכרו או להציעו למכירה בכל מקום שהוא, או להפיצו בשידורי טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיצו לציבור באמצעות
מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציעו לציבור באמצעות מחשב ;
"ציבור" - לרבות כל חלק ממנו העלול להיפגע מהתנהגות שעליה מדובר בהקשרו של מונח זה ;
"קטיון" - אדם שטרם מלאו לו 18 שנים.

פרק ו': דרכי ענישה

סימן א': כללי

35. הענשים ענשי מקסימום (יא/1) (תיקון : תשמ"ח)

(א) בית-המשפט שהרשיע אדם בשל עבירה, רשאי להטיל עליו כל עונש אשר אינו עולה על העונש שנקבע בדין לאותה
עבירה.

(ב) היה העונש קנס או פיצוי לפי סעיף 77, יהיה בית המשפט רשאי לקבעו בשיעור שאינו עולה על שיעורו המעודכן ביום
החלטת בית המשפט, ואם הוגש ערעור - קנס או פיצוי אשר אינו עולה על שיעורו המעודכן ביום ההחלטה בערעור ; לענין
זה, "שיעור מעודכן" - שיעור הקנס שהיה קבוע בחוק לעבירה ביום ביצועה כפי ששונה בצו מכוח סעיף 64, ובפיצוי
לפי סעיף 77, שיעור הפיצוי שהיה קבוע בחוק ביום ביצוע העבירה כפי ששונה בצו כאמור.

(ג) שונה שיעור הקנס או הפיצוי שלא כאמור בסעיף קטן (ב), יהיה בית המשפט רשאי להטיל קנס או פיצוי בשיעור שאינו עולה על שיעורו ביום ביצוע העבירה בצירוף הפרשי הצמדה למדד לפי שינויים במדד שפורסמו עד יום החלטת בית המשפט; בסעיף זה, "מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

35. עונש חובה ונסיבות מקלות (תיקון : תשנ"ד, תשנ"ה)¹¹

(א) הורשע אדם בעבירה שדינה עונש חובה, ניתן להטיל עליו עונש קל מעונש החובה הקבוע לעבירה, אם העבירה נעברה בנסיבות מקלות מיוחדות שיפורשו בגזר הדין.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אלה :

(1) עבירת רצח לפי סעיף 300, למעט במקרים המפורטים בסעיף 300א;

(2) עבירה לפי -

(א) חוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, התש"י-1950;

(ב) חוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, התש"י-1950;

(ג) חוק הטיס (עבירות ושיפוט), התשל"א-1971.

36. מאסר וקנס (תיקון : תשנ"א)

נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחלופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד.

37. חקירה (יא/3)

(א) הורשע אדם, רשאי בית-המשפט, לפני שיגזור את דינו, לדרוש תסקיר בכתב של קצין מבחן על כל אלה :

(1) עברו של הנאשם;

(2) מצבו המשפחתי של הנאשם עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן-זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;

(3) מצבו הכלכלי של הנאשם;

(4) מצב בריאותם של הנאשם ובני משפחתו;

(5) נסיבות פרטיות מיוחדות - אם ישנן - שהביאוהו לידי עבירה.

(ב) בתסקיר כאמור רשאי קצין המבחן להמליץ לפני בית-המשפט על טיב העונש שיש בו לדעתו, סיכוי להחזיר את הנאשם למוטב.

(ג) הטיל בית-המשפט על הנאשם עונש מאסר לאחר קבלת התסקיר, יישלח העתק ממנו לנציב בתי הסוהר להיות בידו חומר להתוויית דרך הטיפול באסיר.

(ד) הטענה כי התסקיר שהוגש לבית-המשפט לא נערך לפי הוראות סעיף זה אינה עילה לערעור.

38. תסקיר חובה (יא/4)

(א) לא יטיל בית-המשפט עונש מאסר, שלא על תנאי, אלא לאחר קבלת תסקיר לפי סעיף 37.

(ב) שר המשפטים רשאי, באכרזה שתפורסם ברשומות, לסייג, מדי פעם, תחולתו של סעיף קטן (א) לפי סוגי בתי-משפט, לפי עבירות, לפי גיל הנאשמים או לפי כל סיווג אחר.

39. עבירות אחרות שהודה בהן הנאשם (יא5/)

(א) מי שהורשע בשל עבירה פלונית וביקש שבית-המשפט ידון אותו גם בשל עבירות אחרות שהוא מודה שעבר אותן, רשאי בית-המשפט - לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשמיע טענותיו לענין זה - להרשיעו ולגזור את דינו, או להעמידו במבחן, בשל כל אחת מן העבירות האחרות.

(ב) לא ישתמש בית-המשפט בסמכותו לפי סעיף זה אלא לגבי עבירות שהן בסמכותו העניינית ושהוא מוסמך לדון בהן בהרכב שבו הוא יושב, אולם בית-משפט מחוזי רשאי לעשות כן גם לגבי עוונות וחטאים.

(ג) הורשע אדם לפי סעיף זה על אף התנגדותו של התובע, רשאי התובע לערער על הרשעה זו.

(ד) השתמש בית-המשפט בסמכותו לפי סעיף זה ובערער על פסק-דינו בוטלה ההרשעה בשל העבירה שהנאשם הואשם בה, אין בכך כדי לפגוע בהרשעה ובגזר-הדין בשל העבירות האחרות.

(ה) בסעיף זה, "עבירות אחרות" - בין שהוגש עליהן כתב אישום ובין שטרם הוגש, ובלבד שפרטי העבירות צוינו במידה הדרושה כדי לזהותן.

40. עבירות שלא נקבע להן עונש (יא6/)

(תיקון: תש"ס, תשמ"ב, תשמ"ג, תשמ"ד, תשמ"ה, תשמ"ו, תשמ"ז, תשמ"ט, תשנ"ג, תשנ"ו, תשס"ג)

עבירה שנקבעה בחוק לפני י"ט באלול תשי"ד (17 בספטמבר 1954) ולא נקבע לה עונש, רשאי בית-המשפט להטיל -

(1) מקום שהעבירה היא עוון - מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 67,300 שקלים חדשים או שני הענשים כאחד;

(2) מקום שלא נאמר שהעבירה היא עוון - מאסר עד שבעה ימים או קנס עד 2,500 שקלים חדשים או שני הענשים כאחד.

סימן ב': מאסר

41. מאסר עולם (יא7/)

עבירה שדינה מאסר עולם ולא נקבע שהוא עונש חובה, תקופת המאסר שיטיל בית-המשפט לא תעלה על עשרים שנה.

42. מאסר סתם (יא8/)

עבירה שדינה מאסר ולא נקבעה לו תקופה, תקופת המאסר שיטיל בית-המשפט לא תעלה על שנה אחת.

43. חישוב תקופת מאסר (יא9/)

מי שנידון למאסר תיחשב תקופת מאסרו מיום גזר-הדין, אם לא הורה בית-המשפט הוראה אחרת; היה הנידון משוחרר בערובה אחרי גזר-הדין, לא יבואו ימי שחרורו במנין תקופת העונש.

44. מאסר נדחה (יא10/)

הטיל בית-המשפט עונש מאסר, רשאי הוא לצוות שהעונש יתחיל מן התאריך שקבע.

45. מאסר חופף (יא11/)

(א) מי שנידון במשפט אחד לענשי מאסר בשל עבירות שונות, ולא הורה בית-המשפט שישאם, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא את עונש המאסר של התקופה הארוכה ביותר.

(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית-המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

(ג) מי שנידון לשתי תקופות מאסר או יותר שאחת מהן חופפת בחלקה את האחרת, אין עליו, לאחר שנשא תקופת המאסר האחת, אלא שארית תקופת המאסר האחרת שאינה חופפת.

46. סדר נשיאת מאסר פלילי (יא12/) (תיקון : תשי"ם)

מי שנידון לתקופות מאסר שונות שעליו לשאת בזו אחר זו, ישא תחילה את התקופה הקצרה יותר, להוציא המאסר שכבר התחיל לשאת בשעה שנידון למאסר נוסף, ובכפוף להוראות סעיף 58. היה בין תקופות המאסר בשל אי תשלום קנס, ישא אותו תחילה לפני כל מאסר פלילי אחר, ואם היה במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וישוב ויימשך משתם המאסר האמור.

47. סדר נשיאת מאסר אזרחי (יא13/)

(א) מי שהוטל עליו מאסר אזרחי, ישאנו נוסף לכל תקופת מאסר אחרת שעליו לשאת, בין שהמאסר האחר הוא מאסר פלילי ובין שהוא מאסר אזרחי.

(ב) מי שהוטלו עליו מאסר אזרחי ומאסר פלילי, ישא את המאסר האזרחי תחילה; ואם היה נושא מאסר פלילי בעת שהוטל עליו המאסר האזרחי, יופסק המאסר הפלילי לשם נשיאת המאסר האזרחי וישוב ויימשך מתום המאסר האזרחי.

(ג) מי שהוטלו עליו יותר ממאסר אזרחי אחד בשל עילה אחת ישאם בזה אחר זה לפי סדר הטלתם; היו המאסרים בשל עילות שונות, ישאם בזה אחר זה לפי סדר זה:

- (1) מאסר לכפיית ציות לצו של בית-משפט או לכפיית התנהגות ראויה בבית-משפט;
- (2) מאסר לכפיית תשלום חוב של מזונות;
- (3) מאסר לכפיית תשלום חוב אזרחי אחר;
- (4) מאסר לכפיית מתן גט או מתן חליצה;
- (5) מאסר בשל כל עילה אחרת.

(ד) בסעיף זה -

"מאסר פלילי" - מאסר שהוטל במשפט פלילי כעונש בשל עבירה, לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס שהוטל כאמור;
"מאסר אזרחי" - מאסר שאינו מאסר פלילי;
"בית-משפט" - לרבות בית-דין וועדת חקירה.

48. עבודה במאסר (יא/14)

(א) אסיר יהא חייב בעבודה לפי פקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב 1971-, והתקנות על פיה; תקנות אלה יכילו הוראות בענין שכר ובענין תנאי עבודתו של האסיר מחוץ לשטח בתי הסוהר.

(ב) ועדת שחרורים רשאית לשחרר אסיר מחובת עבודה או להגבילה אם ראתה אחת מאלה:

(1) מצב בריאותו מצריך לעשות זאת;

(2) השחרור או ההגבלה יועילו, לדעתה, להחזירו למוטב;

(3) סיבה סבירה אחרת.

(ג) לא יועסק אסיר בעבודה מחוץ למוסדות המדינה אלא בהסכמתו ובתנאי עבודה מקובלים.

49 - 51. (בוטלו) (תיקון: תשס"א)

סימן ב' 1: נשיאת מאסר בעבודת שירות (תיקון: תשמ"ז)⁸

51א. הגדרות (תיקון: תשמ"ז)

בסימן זה -

"הממונה" - הממונה על עבודת שירות שמונה לפי סעיף 51א;

"עבודת משק" - עבודה מחוץ לכתלי בית הסוהר, לרבות במוסד ממוסדות המדינה, אשר את סוגה, מקומה ותנאיה קבע המנהל הכללי של שירות התעסוקה בהתאם לצרכי המשק; קביעה כאמור אינה טעונה פרסום ברשומות;

"עבודה ציבורית" - עבודה מחוץ לכתלי בית הסוהר, במוסד ממוסדות המדינה או בגוף ציבורי אחר, שאינה עבודת משק, והיא למטרות של תועלת לציבור, אשר את סוגה, מקומה ותנאיה קבע המנהל הכללי של שירות התעסוקה; קביעה כאמור אינה טעונה פרסום ברשומות;

"עבודת שירות" - עבודת משק או עבודה ציבורית;

"עובד שירות" - מי שנושא עונש מאסר בעבודת שירות.

51ב. נשיאת מאסר בעבודת שירות (תיקון: תשמ"ז)

(א) בית משפט שגזר על אדם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים, רשאי להחליט שהנידון ישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודת שירות; קבע בית המשפט כי חלק מעונש המאסר יהיה בעבודת שירות, יקבע את סדר נשיאת העונש.

(ב) בית המשפט לא יחליט כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שהנידון הביע הסכמתו לשאת את עונש המאסר בעבודת שירות ולאחר שהממונה הודיע לבית המשפט מהי עבודת השירות שהנידון יכול לעבוד בה; בית המשפט רשאי לבקש מהממונה חוות דעת כאמור לפני שגזר את דינו של הנאשם למאסר או לאחר מכן.

(ג) בית המשפט רשאי לקבוע תנאים לעבודת שירות.

(ד) לענין סעיף זה, תקופת מאסר בפועל תחושב כך:

(1) תקופות מאסר חופפות - לפי התקופה הארוכה יותר ;

(2) תקופות מאסר מצטברות - לפי סך כל התקופות.

51ג. עבודת השירות (תיקון : תשמ"ז, תשס"א)

(א) מי שבית המשפט החליט לגביו על עבודת שירות ולא קבע שהעבודה תחל לאחר נשיאת עונש מאסר, לא יאסר ויחל בעבודת השירות ביום שאחרי יום גזר הדין או במועד מאוחר יותר, כפי שקבע בית המשפט ; קבע בית המשפט כי עבודת השירות תהיה לאחר נשיאת חלק מן המאסר - יקבע את המועד לתחילת עבודת השירות.

(ב) סעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 - לא יחול על מי שבית המשפט החליט לגביו כי ישא את עונש המאסר בעבודת שירות, בין אם ההחלטה חלה על כל תקופת המאסר שנגזרה עליו ובין אם על חלק ממנה אלא אם כן הופסקה עבודת השירות בהתאם להוראות סעיפים 51ט או 51י ויתרת תקופת המאסר שעל האסיר לשאת בעקבות הפסקה זו עולה שלושה חודשים.

(ג) עבודת שירות תהיה בפיקוחו של מפקח שהממונה מינה לכך (להלן - **מפקח**) והמפקח רשאי להיעזר באחרים לצורך זה.

(ד) הממונה רשאי להעביר עובד שירות למקום עבודה אחר, מטעמים שבעבודת השירות ובהתאם לכללים שיקבע שר המשטרה בתקנות.

51ד. התנאים בעבודת משק (תיקון : תשמ"ז)

(א) עובד שירות בעבודת משק ייחשב עובדו של המעביד במקום העבודה שבו הוא מועסק (להלן - **המעביד**) ויחולו עליו תנאי העבודה החלים באותו מקום עבודה, בתנאים ובתיאומים ששר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ב) המעביד יעביר את שכר העבודה של עובד השירות לשירות בתי הסוהר; נציב בתי הסוהר רשאי, בהסכמת שירות התעסוקה, להורות למעביד כי שכר העבודה יועבר לשירות התעסוקה; העברת שכר העבודה תהיה בדרך שתיקבע בתקנות.

(ג) שירות בתי הסוהר או שירות התעסוקה, לפי הענין, ישלם את שכר העבודה לעובד השירות בניכויים המפורטים בסעיף קטן (ד), הכל כפי שייקבע בתקנות, ובלבד ששכר העבודה שיוותר בידי עובד השירות בכל חודש לא יפחת מתשעים אחוזים משכר המינימום כמשמעותו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987.

(ד) ואלה הניכויים:

(1) הוצאות הכרוכות בארגון עבודת השירות ובפיקוח על עובדי השירות, ובלבד שהניכוי לא יעלה על עשרה אחוזים משכרו של עובד השירות;

(2) פיצויים או הוצאות שחייב בהם עובד השירות לפי סימן ו';

(3) קנס שהוטל על עובד השירות לפי סימן ד'.

51ה. התנאים בעבודה ציבורית (תיקון: תשמ"ז)

עובד שירות בעבודה ציבורית לא יקבל שכר ולא ייחשב כעובדו של מי שבשבילו או באמצעותו הוא מבצע את השירות, למעט לענין דיני העונשין, דיני הבטיחות בעבודה ואחריות בנויקין כלפי אותו עובד שירות.

51ו. משך עבודת שירות (תיקון: תשמ"ז)

מספר הימים בעבודת שירות יהיה כמספר ימי המאסר בתקופת המאסר שגזר בית המשפט על הנידון או כמספר ימי מאסר בתקופת המאסר שלגביה קבע בית המשפט כי תהיה בעבודת שירות, לפי הענין, בהפחתת ימי המנוחה של הנידון וימי שבתון על פי חוק.

51ז. הפסקה בעבודת שירות (תיקון: תשמ"ז)

(א) נסתיימה העבודה במקום עבודת השירות, יעביר הממונה את עובד השירות ללא שיהוי לעבודת שירות במקום עבודה אחר.

(ב) עובד השירות יודיע לממונה, ללא שיהוי, על כל הפסקה בעבודה או העדרות ממנה; ההודעה תהיה בדרך שתיקבע בתקנות.

(ג) עובד שירות לא יעדר מעבודתו אלא באישור הממונה או מפקח; האישור יהיה לפי כללים שיקבע שר המשטרה בתקנות.

(ד) ימי הפסקת עבודת שירות וימי העדרותו של עובד שירות לפי סעיף זה, לא יבואו במנין ימי עבודת השירות.

51ח. חובותיו של עובד שירות (תיקון: תשמ"ז)

עובד שירות יבצע את עבודת השירות שהוטלה עליו ויציית להוראות מפקח בכל הקשור לעבודת השירות.

51ט. הפסקה מינהלית של עבודת שירות (תיקון: תשמ"ז)

(א) נציב בתי הסוהר רשאי להחליט כי עבודתו של עובד שירות תופסק וכי הוא ישא את יתרת עונשו בבית סוהר, אם ראה הנציב כי נתקיים בעובד השירות אחד מאלה:

(1) הוא נעדר מהעבודה ללא אישור הממונה או המפקח;

(2) הוא התרשל בביצוע עבודתו או שמבחינה אחרת אין התנהגותו בעבודה מניחה את הדעת;

(3) הוא הפר תנאי מתנאי עבודת השירות שקבע בית המשפט לפי

סעיף 51ב(ג);

(4) הוא לא ציית להוראה של הממונה או של המפקח או לא קיים חובה המוטלת עליו לפי סימן זה;

(5) נפתחה נגדו חקירה בחשד שעבר עבירה.

(ב) החליט נציב בתי הסוהר כאמור בסעיף קטן (א), תמסר, ללא שיהוי, הודעה על כך לעובד השירות ועבודתו תופסק למחרת היום שבו נמסרה לו ההודעה.

(ג) על החלטת נציב בתי הסוהר לפי סעיף קטן (א) רשאי עובד השירות להגיש עתירה לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), התשל"ב 1971- (להלן - **עתירה**) לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא מקום מגוריו של עובד השירות, תוך שבעה ימים מהיום שבו נמסרה לו ההחלטה; על עתירה כאמור יחולו הוראות סימן ח'1 של פרק ב' לפקודה האמורה, במידה שאינן סותרות הוראות סעיף זה.

(ד) הגיש עובד השירות עתירה - תימשך ההפסקה בעבודת השירות עד למחרת היום שבו תינתן החלטת בית המשפט; לא הגיש עתירה - ישא עובד השירות את יתרת עונשו בבית סוהר החל במחרת היום שבו תם המועד להגשת העתירה.

(ה) החלטתו של בית משפט בעתירה תבוצע החל ביום שלמחרת נתינתה אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר.

(ו) ימי הפסקת עבודת השירות לפי סעיף זה לא יבואו במנין ימי עבודת השירות.

51. הפסקה שיפוטית של עבודת שירות (תיקון : תשמ"ז)

(א) הרשיע בית משפט עובד שירות בתקופת עבודתו בשל עבירה אחרת, יחולו הוראות אלה :

(1) גזר בית המשפט עונש מאסר בשל העבירה האחרת - תופסק עבודת השירות מיום מתן גזר הדין ועובד השירות ישא את יתרת עונשו בבית הסוהר מהיום האמור או מיום אחר שקבע בית המשפט ; עובד השירות ישא את תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט, שהרשיעו בשל העבירה האחרת, ציווה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות ;

(2) החליט בית המשפט לגזור בשל העבירה האחרת עונש שאיננו עונש מאסר - רשאי הוא לקבוע שעבודת השירות תופסק ושעובד השירות ישא את יתרת עונשו בבית הסוהר מהיום שיקבע בית המשפט.

(ב) על החלטת בית משפט לפי סעיף קטן (א) (2) ניתן לערער תוך שבעה ימים מיום שנמסרה ההחלטה למערער ; בית המשפט ידון בערעור בשופט אחד והחלטתו תהיה סופית.

51א. ממונה על עבודת השירות (תיקון : תשמ"ז)

(א) שר המשטרה ימנה קצין שירות בתי הסוהר לממונה על עבודת שירות.

(ב) הממונה יפעל בתיאום עם שירות התעסוקה לארגון עבודת השירות, למציאת מקומות לעבודת שירות, להצבתם של נידונים לעבודה בהם, למינוי מפקחים מקרב עובדי המדינה ולפיקוח על עבודת שירות.

51ב. תקנות (תיקון : תשמ"ז)

(א) שר המשטרה רשאי להתקין תקנות לביצוע סימן זה.

(ב) תקנות שיתקין שר המשטרה לפי סימן זה יהיו בהתייעצות עם שר המשפטים ושר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

סימן ג' : מאסר על תנאי

52. מאסר על-תנאי (יא18) (תיקון : תשמ"ח, תשס"א)

(א) הטיל בית-המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר-הדין שהעונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי.

(ב) (1) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר - תוך תקופה שנקבעה בגזר-דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן - **תקופת התנאי**) - אחת העבירות שנקבעו בגזר-הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן - **עבירה נוספת**) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(2) הורשע אדם בעבירת בחירות, יכול שתעלה תקופת התנאי בשל עבירה נוספת שהיא עבירת בחירות על שלוש שנים ובלבד שלא תעלה על חמש שנים ; לענין פסקה זו, "עבירת בחירות" -

(1) עבירה לפי חוק הבחירות לכנסת ולראש הממשלה [נוסח משולב], התשכ"ט1969-;

(2) עבירה לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה1965-;

(3) עבירה לפי חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט1959-.

(ג) תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר ; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

משולב), התשמ"ב1982-, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב1 לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(ד) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (ב) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסויימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; אוזכרה הוראת חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר-הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.

53. (בוטל) (תיקון: תשס"ד)

54. מאסר בשל עבירה נוספת (יא20/)

הטיל בית-המשפט עונש מאסר בשל עבירה נוספת, לא יורה שעונש זה יהיה כולו על תנאי.

55. **הפעלתו של מאסר על-תנאי (יא21/)** (תיקון: תשל"ז)

(א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית-המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

(ב) בצו לפי סעיף קטן (א) רשאי בית-המשפט להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.

(ג) צו לפי סעיף זה יינתן מאת בית-המשפט שהרשיע את הנידון בשל העבירה הנוספת, והוא יכול להינתן מאת כל שופט של אותו בית-משפט.

56. הארכת תקופת התנאי (יא22/) (תיקון : תשמ"ח)

(א) בית-המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית-המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צורך להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית-המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

(ג) האריך בית המשפט את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

57. מאסר על-תנאי שהטיל בית-דין צבאי (יא23/)

לענין סעיפים 54 עד 56 דינו של עונש מאסר על תנאי שהטיל בית-דין צבאי כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו1955-, כדין עונש מאסר על תנאי שהטיל בית-משפט, זולת אם סבר בית-המשפט שהרשיע בשל העבירה הנוספת, שהעבירה שעליה הטיל בית-הדין הצבאי את עונש המאסר על תנאי היתה עבירה צבאית כמשמעותה באותו חוק.

58. תקופות מאסר בזו אחר זו (יא24/)

מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית-המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

59. תחילת המאסר שהופעל (יא25/)

מי שהופעל נגדו מאסר על תנאי יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את המאסר, זולת אם ציווה בית-המשפט שיתחיל ביום אחר.

60. ערעור (יא26/)

(א) צו לפי סעיפים 55 עד 59 ניתן לערעור.

(ב) בערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת מותר לכלול ערעור גם על צו כאמור אם לא הוגש עליו ערעור לפי סעיף זה.

סימן ד': קנס

61. שיעור הקנסות (תיקון : תש"ם, תשמ"ב, תשמ"ג, תשמ"ד, תשמ"ה, תשמ"ו, תשמ"ז, תשמ"ט, תשנ"ג, תשנ"ו, תשס"ג)

(א) על אף האמור בכל חוק, מקום שהוסמך בית המשפט בחוק להטיל קנס, רשאי הוא להטיל -

(1) אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד ששה חדשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 12,900 שקלים חדשים;

(2) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה מששה חדשים ולא יותר משנה - קנס עד 26,100 שקלים חדשים;

(3) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 67,300 שקלים חדשים;

(4) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משלוש שנים - קנס עד 202,000 שקלים חדשים;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(ב) סעיף זה לא יפגע בהוראה המסמיכה את בית המשפט לקנוס בסכומים העולים על הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) או בהוראות סעיף 63.

(ג) מקום שקבוע בחוק לעבירה נמשכת קנס או קנס נוסף לכל יום של עבירה רשאי בית המשפט להטיל, במקום אותו קנס - קנס עד 1,300 שקלים חדשים.

(ד) סעיף זה אינו בא לשנות מסכומים שבית המשפט מוסמך להטיל כקנס בשל אי-ציות לצו בענין עדות או המצאת מסמכים או בשל בזיון בית משפט.

62. (בוטל) (תיקון: תשנ"א)

63. **קנס לפי שווי הנזק או טובת ההנאה (יא29/)** (תיקון: תש"ם, תשמ"ח)

(א) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל על הנאשם קנס פי ארבעה משוויים של הנזק שנגרם או של טובת ההנאה שהושגה על-ידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.

(ב) הורשע אדם בעבירה, וקיבל דבר כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה, רשאי בית-המשפט להטיל עליו קנס פי ארבעה משוויי של הדבר, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.

(ג) בקביעת סכום הקנס לפי סעיף זה רשאי בית-המשפט להתחשב, בין השאר, בהשפעה שתהיה לסילוק הקנס על יכולתו של הנאשם לפצות את הניזוק בשל הנזק שנגרם לו על-ידי העבירה.

(ד) קביעת הקנס לפי ערך הנזק שנגרם או טובת ההנאה שהופקה תהא כערכם ביום ביצוע העבירה או ביום מתן החלטת בית המשפט, לפי הגדול שבהם.

64. **עדכון קנסות** (תיקון: תשמ"ב)

(א) שר המשפטים רשאי לשנות בצו את שיעורי הקנסות הקבועים בכל חוק, על פי השינויים שחלו במדד מן המדד שפורסם בחודש שבו הם נקבעו לאחרונה.

(ב) לא יוגדלו שיעורי קנסות לפי סעיף זה לפני שחלפו ששה חדשים מיום ההגדלה הקודמת.

(ג) בסעיף זה -

"מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"קנסות" - לרבות תקרות לקנסות שהחוק מסמיך לקבוע ולרבות תקרת הפיצויים האמורה בסעיף 77.

65. (בוטל) (תיקון: תש"ם)

66. **מועד לתשלום קנס (יא32/)** (תיקון: תש"ם)

(א) קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית-המשפט לצוות שהקנס ישולם תוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע ורשאי הוא לקבוע שעל סכום הקנס שתשלמו נדחה או על חלק ממנו תשולם תוספת כאמור בסעיף 67 לגבי תקופת הדחיה.

(ב) קבע בית המשפט כי הקנס ישולם לשיעורין, יחולו הוראות סעיף 71 לגבי כל שיעור ושיעור.

67. **תוספת פיגור על אי-תשלום קנס (יא32/א)** (תיקון: תשל"ג, תש"ם, תשמ"ב, תשי"ב, תשי"א¹⁷)

(א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן - **התוספת**).

(ב) שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חדשים שעברו מן המועד הקבוע - חמישה אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור.

(ג) המועד הקבוע לענין סעיף זה הוא כאמור בסעיף 66, ואם הוטל הקנס שלא במעמד הנאשם או סניגורו - שלושים יום מיום שנשלחה בדואר לנאשם הודעה על גזר-הדין או שהומצאה לו בדרך שבה ניתן להמציא מסמכים על פי דין.

68. גביית התוספת (יא32/ב) (תשל"ג)

(א) לענין גביה, דין התוספת כדין הקנס, אולם סעיף 71 לא יחול על התוספת.

(ב) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתוספה עליו תוספת, ייזקק תחילה על חשבון התוספת.

69. פטור מתשלום התוספת (יא32/ג) (תשל"ג)

(א) בית-המשפט או הרשם רשאים לפטור אדם, על פי בקשתו, מתשלום התוספת, כולה או מקצתה, אם שוכנעו שהיו סיבות סבירות לאי-תשלום הקנס או חלק ממנו במועד הקבוע.

(ב) הבקשה לפטור תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטות בה; בית המשפט או הרשם רשאים להחליט בבקשה על יסוד התצהיר בלבד או במעמד המבקש בלבד.

(ג) החלטת בית-משפט או הרשם ניתנת לערעור כהחלטה אחרת של אותו בית-משפט בענין אזרחי, אם ניתנה רשות על כך מאת נותן ההחלטה.

70. גביית קנסות (יא33/) (תיקון: תש"ם)

קנס שלא שולם במועדו, יחולו על גבייתו הוראות פקודת המסים (גביה) כאילו היה מס כמשמעותו באותה פקודה.

71. מאסר במקום קנס (יא34/) (תיקון: תשל"ג, תש"ם, תשמ"ח, תשנ"ד¹¹, תשנ"ה, תשס"ד¹⁴, תשס"ג, תשס"ו)

(א) בית-המשפט הדין אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקרה שהקנס כולו או מקצתו לא ישולם במועדו ובלבד שתקופת המאסר במקום קנס לא תעלה על תקופת המאסר הקבועה לעבירה שבשלה הוטל הקנס; נקבע לעבירה עונש קנס בלבד, או היתה העבירה עבירה של אחריות קפידה כאמור בסעיף 22(א) סיפה, לא תעלה תקופת המאסר במקום הקנס על שנה;

(ב) (בוטל)

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו, ולענין סעיף 49 תובא במנין רק תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בפועל.
(ה) מי שהוטל עליו מאסר בשל אי-תשלום קנס ישא אותו בנוסף לכל מאסר אחר, לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס אחר, בין שהמאסר האחר הוטל באותו משפט ובין שהוטל במשפט אחר, זולת אם הורה בית-משפט הוראה אחרת.

סימן ד' 1: שירות לתועלת הציבור (תיקון: תשל"ט)³

71א. שירות לציבור (תיקון: תשל"ט)

(א) בית משפט שהרשיע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל, רשאי, במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו, לחייבו בצו שיעשה בשעות הפנאי שלו וללא שכר, פעולה או שירות לתועלת הציבור או הזולת (להלן, בסימן זה - **שירות לציבור**), למשך תקופה, למספר שעות ובהתאם לתכנית, הכל כפי שיקבע בית המשפט בצו; לצו כאמור ייקרא להלן "**צו שירות**".
(ב) מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן (נוסח חדש), תשכ"ט 1969-, כדין צו מבחן.
(ג) בית המשפט לא יתן צו שירות אלא לאחר ששוכנע על פי תסקיר של קצין מבחן שנעשו סידורים על פי תכנית מפורטת שיאפשרו לנידון לעשות את השירות.
(ד) בית המשפט רשאי לקבוע בצו שירות הוראות ותנאים שיראה אותם נחוצים כדי להבטיח את ביצוע השירות ואת הפיקוח על ביצוע השירות בידי הנידון.
(ה) בית המשפט יסביר לנידון בלשון פשוטה את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ויזהירו שאם לא ימלא אחר הצו יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד; בית המשפט לא יתן צו שירות אלא אם הביע הנידון את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.
(ו) שירות לציבור יהיה בפיקוחו של קצין מבחן, והוא רשאי להיעזר באחרים לצורך זה.

71ב. תקופת צו שירות ושינויו (תיקון: תשל"ט)

(א) תקופת תקפו של צו שירות לא תעלה על שנה אחת, אולם רשאי בית המשפט להאריכה מנימוקים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שמכסת שעות העבודה לא תעלה על מכסת השעות שנתחייב בה הנידון מלכתחילה.
(ב) בית המשפט שנתן צו שירות רשאי - על פי בקשת קצין מבחן או על פי בקשת הנידון - לעיין מחדש בצו, לשנותו, לקבוע בו הוראות חדשות או לבטל הוראה מהוראותיו, הכל כפי שיראה לצודק בנסיבות הענין.

71ג. חיוביו של החייב בשירות (תיקון: תשל"ט)

מי שחוייב בשירות לציבור לפי סימן זה יבצע את השירות שהוטל עליו בצו, בהתאם לאמור בו, ויציית להוראות קצין המבחן שקבע בית המשפט או של מי שהוא מינה לכך, בכל הקשור לשירות.

71ד. הפרת צו שירות (תיקון: תשל"ט, תשס"ד 19)

הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו השירות שהנידון לא מילא אחר צו השירות, רשאי הוא -
(1) אם ניתן צו השירות בלא הרשעה - לבטל את צו השירות, להרשיעו ולגזור עליו עונש על העבירה שבגללה ניתן צו השירות (בסעיף זה - העבירה המקורית);
(2) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה בכלל עונש נוסף - לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש על העבירה המקורית במקום צו השירות;

(3) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה נוסף על עונש אחר - לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית;

71ה. תקנות (תיקון : תשל"ט)

שר העבודה והרווחה רשאי, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצוע פרק זה, ובין השאר בענין החזר הוצאות הקשורות בביצוע השירות לציבור.

71ו. מעמד עושה השירות (תיקון : תשל"ט)

מי שחוייב בשירות לציבור לפי סימן זה לא ייחשב כעובדו של מי שבשבילו או באמצעותו הוא מבצע את השירות.

סימן ה': התחייבות להימנע מעבירה

72. התחייבות נידון להימנע מעבירה (יא35/)

בית-המשפט שהרשיע אדם רשאי, נוסף על העונש שהטיל, לצוות שהנידון יתן התחייבות להימנע מעבירה תוך תקופה שיקבע בית-המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה בסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, ותהיה בערבים או בלי ערבים, הכל כפי שיצווה בית-המשפט.

73. התחייבות אחרים להימנע מעבירה (יא36/)

חשש בית-המשפט להפרת השלום מצד נאשם שלא הורשע או מצד מתלונן שטען או העיד במשפט, רשאי בית המשפט לצוות שאותו נאשם או מתלונן יתן התחייבות להימנע מעבירה שיש בה אלימות תוך תקופה שיקבע בית-המשפט ושלא תעלה על שנה אחת; ההתחייבות תהיה בסכום שקבע בית-המשפט ושלא תעלה על שנה אחת; ההתחייבות תהיה בסכום שקבע בית-המשפט, ובלבד שלא תעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שממנה מתחייבים להימנע.

74. מאסר על אי-מתן התחייבות (יא37/)

ציווה בית-המשפט על אדם לפי סעיפים 72 או 73 ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית-המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים.

75. ערעור (יא38/)

צו לפי סעיפים 72, 73 או 74 ניתן לערעור כאילו היה גזר-דין של מאסר לשלושה חדשים.

76. גביית סכומי התחייבויות (יא39/) (תיקון: תשס"ג)

(א) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף 72 להימנע ממנה, ולא שילם סכום ההתחייבות, יהא דינו של סכום זה, לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהטיל בית-המשפט שציווה על מתן ההתחייבות; היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה חוב המגיע למדינה.

(ב) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף 73 להימנע ממנה, רשאי בית-המשפט, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, לחייבו בתשלום סכום ההתחייבות או חלק ממנו, והוראות סעיפים 66 ו-70 יחולו על אותו סכום.

סימן ו': פיצויים והוצאות

77. פיצוי (יא40/) (תיקון: תש"ם, תשמ"ב, תשמ"ג, תשמ"ד; תשמ"ה, תשמ"ו, תשמ"ז, תשמ"ח, תשמ"ט, תשנ"ג, תשנ"ו, תשס"ג, תשס"ד)

(א) הורשע אדם, רשאי בית-המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על-ידי העבירה סכום שלא יעלה

על 228,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו.

(ב) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.

(ג) לענין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.

78. חיוב בפיצוי דינו כפסק-דין (יא41/) (תיקון : תשמ"ח)

חיוב בפיצוי לפי סעיף 77 הוא, לענין ערעור הנאש עליו, כפסק-דין של אותו בית-משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו ; בערעור על פסק הדין שהביא לידי החיוב בפיצוי מותר לכלול גם ערעור על החיוב.

79. הוצאות המשפט (יא42/)

הורשע אדם, רשאי בית-המשפט לחייבו בתשלום הוצאות המשפט, לרבות הוצאות העדים, בסכום שקבע בית המשפט ; לענין ערעור ולענין סעיפים 66 עד 71 רואים הוצאות המשפט שחייב בהן אדם לפי סעיף זה כאילו היו קנס.

80. הוצאות ההגנה מאוצר המדינה (יא43/) (תשל"א, תשל"ה) (תיקון : תש"ס, תשנ"ה)⁴

(א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית-המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות

כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב1982-, בסכום שייראה לבית המשפט ; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, סכומי מקסימום להוצאות ולפיצויים האמורים.

(ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

81. הוצאות ההגנה על המתלונן (יא44/)

(א) זיכה בית-המשפט את הנאשם לאחר שראה כי התלונה שגרמה למשפט הוגשה בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד, רשאי הוא לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון טענותיו לענין זה, בתשלום הוצאות הגנתו של הנאשם והוצאות התביעה, כפי שיקבע בית-המשפט.

(ב) לענין ערעור על חיוב לפי סעיף קטן (א), דין המתלונן כדין נאשם שהורשע, ולענין גביית ההוצאות רואים את החיוב בהן כפסק דין של אותו בית-משפט שניתן בתובענה אזרחית לטובת הזכאי נגד המתלונן.

סימן ז' : טיפול בקהילה

(תיקון : תשמ"ט, תש"ן, תשנ"ו)

82. טיפול במשתמשים בסמים (תיקון : תשמ"ט, תש"ן, תשנ"ה)⁹

הורשע אדם ונוכח בית המשפט כי הוא משתמש בסמים מסוכנים, כמשמעותם בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג1973-, רשאי בית המשפט להטיל עליו בצו - מבחן שבמסגרתו יעבור הנידון טיפול בקהילה, בתקופה ובהתאם לתכנית שיורה בית המשפט ; ורשאי בית המשפט לתת צו כאמור בלא להרשיע את הנאשם אף אם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שניתן לצוות על הפעלתו.

83. תנאים לצו מבחן עם טיפול (תיקון : תשמ"ט, תש"ן, תשנ"ה)⁹

בית משפט לא יתן צו מבחן כאמור בסעיפים 82 או 86 אלא אם כן -

(1) הנידון הסכים לעבור טיפול והבין את תנאי הטיפול ומהותו ;

(2) מצבו של הנידון מצדיק טיפול והנידון מתאים לטיפול ;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(3) נעשו סידורים שיאפשרו לנידון לקבל את הטיפול על פי תכנית מפורטת בתסקיר קצין מבחן לענין סוג הטיפול, מהותו ומשכו.

84. תקנות (תיקון: תשמ"ט, תשי"ן)⁹

(א) שר העבודה והרווחה, בהתייעצות עם שר המשפטים, שר המשטרה ושר הבריאות, רשאי להתקין תקנות לביצוע סימן זה.

(ב) שר הבריאות, בהתייעצות עם שר המשפטים ושר העבודה והרווחה רשאי להתקין תקנות לענין מקומות טיפול רפואיים ודרכי טיפול רפואי.

(ג) תקנות לפי סעיף זה יהיו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

85. הארכה נוספת של תקופת התנאי (תיקון: תשנ"ה)

(א) על אף הוראות סעיף 56(ב), רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.

(ב) בטרם יחליט על הארכה נוספת של תקופת התנאי, יבקש בית המשפט תסקיר של קצין מבחן על הנאשם, על מצב התקדמותו בטיפול, וכן, אם הוא מקבל טיפול במוסד, על המוסד שבו הוא מטופל.

(ג) הארכה נוספת של תקופת התנאי, לפי סעיף זה, תלווה בצד מבחן כאמור בסימן זה ובתנאים האמורים בו; על ההארכה הנוספת יחולו הוראות סעיף 56(ג).

(ד) לענין סעיף זה -

"טיפול במשתמשים בסמים" - "טיפול סוציאלי", "טיפול רפואי" או "טיפול משולב" כהגדרתם בחוק הפיקוח על מוסדות לטיפול במשתמשים בסמים, התשנ"ג 1993-, הניתן למשתמשים בסמים;
"מוסד" - כהגדרתו בחוק האמור.

86. טיפול באלימות במשפחה (תיקון: תשנ"ו)

(א) הורשע נאשם ונוכח בית המשפט כי הוא נוהג באלימות כלפי בן משפחתו, רשאי בית המשפט להטיל עליו בצו, מבחן שבמסגרתו יעבור הנידון טיפול בקהילה, על פי תכנית שיורה בית המשפט, ורשאי בית המשפט לתת צו כאמור, אם קבע שהנאשם עבר את העבירה אך לא הרשיעו.

(ב) לענין סעיף זה -

"בן משפחתו" - לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה:

(1) בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, הורה של בן זוג או בן זוגו של הורה, סב או סבתא, צאצא או צאצא של בן זוג, אח או אחות, גיס או גיסה, דוד או דודה, אחיין או אחיינית;

(2) קטין או חסר ישע, שעובר העבירה אחראי עליו, כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א;
"בן זוג" - לרבות הידוע בציבור כבן זוגו.

86א. תחולת הוראות פקודת המבחן (תיקון: תשס"ד 20)

הוראות פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט 1969-, יחולו על צו מבחן שניתן לפי סימן זה בכפוף להוראותיו ובשינויים המחויבים.

סימן ח': שונות

87. דחיית מועדים (יא50/)

(א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית-המשפט לפיה, רשאי בית-המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר.

(ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית-המשפט לדחותו פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) בית-המשפט הדוחה ביצועו של עונש לפי סעיף זה רשאי להתנות את הדחיה במתן ערובה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערובה הניתנת לפי הוראה זו יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות סעיפים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.

(ד) החלטת בית-המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור.

88. האחריות האזרחית שמורה (יא51/)

זיכוי בפלילים או הטלת עונש או חיוב בפיצוי לפי סעיף 77 אינם משחררים מאחריות לנזק לפי כל דין אחר.

89. תחולה (יא53/)

הוראות פרק זה חלות על עבירות לפי כל דין.

90. ביצוע ותקנות (יא54/)

שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

פרק ו'1: הוראות להתאמת דיני העונשין (תיקון: תשנ"ה) 11

90א. פרשנות הדין בדבר היסוד הנפשי שבעבירה (תיקון: תשנ"ה) 11

בכל מקום בחיקוק שנחקק לפני תחילתו של חוק העונשין (תיקון מס' 39) (חלק מקדמי וחלק כללי), התשנ"ד-1994- (בפרק זה - חוק העונשין תיקון מס' 39), ושב היסוד הנפשי שבעבירה בא לידי ביטוי במונח -

(1) "זדון או מזיד" - יהיה היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירה - מודעות כאמור בסעיף 20(א) רישה, ולענין תוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה - גם פזיזות;

(2) "בכוונה" - מקום שהמונח אינו מתייחס לתוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה, יתפרש המונח כמניע שמתוכו נעשה המעשה או כמטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה, לפי ההקשר;

(3) "ביודעין" או מונח בעל משמעות דומה - יתפרש המונח כמחשבה פלילית כאמור בסעיף 20(א);

(4) "יש לו יסוד להניח" או ביטוי בעל משמעות דומה - יתפרש הביטוי כאדם שחשד, כאמור בסעיף 20(ג)1;

(5) "התרשלות" - יתפרש המונח כרשלנות כאמור בסעיף 21.

90ב. עונש על עבירת רשלנות (תיקון: תשנ"ה) 11

בכל מקום בחיקוק שנחקק לפני תחילתו של חוק העונשין, תיקון מס' 39, ושב היסוד הנפשי הנדרש להתהוות העבירה הוא רשלנות, ולאותה עבירה נקבעה עונש מאסר העולה על שלוש שנים - יהיה העונש בשל אותה עבירה, מאסר שלוש שנים.

חלק ב': עבירות

פרק ז': בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים

סימן א': הוראות כלליות

91. הגדרות ופירוש (ד1) (תיקון: תשל"ט)

בפרק זה -

"**אויב**" - מי שהוא צד לוחם או מקיים מצב מלחמה נגד ישראל או מכריז על עצמו כאחד מאלה, בין שהוכרזה מלחמה ובין שלא הוכרזה, בין שיש פעולות איבה צבאיות ובין שאינן וכן ארגון מחבלים;

"**ארגון מחבלים**" - ארגון שמטרותיו או פעולותיו מכוונות למיגור המדינה או לפגיעה בבטחונה של המדינה או בבטחון תושביה או ביהודים במדינות אחרות;

"**ידיעה**" - לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה;

"**מסירה**" - לרבות מסירה על-ידי סימון ואיתות ולרבות גרם מסירה; מקום שמדובר על עשיית מעשה בכוונה מסוימת, פירושו עשייה או מחדל באותה כוונה ללא סמכות כדין.

92. קשר ונסיון (ד2)

קשר או נסיון לעבור עבירה לפי פרק זה, דינם כדין מעשה העבירה.

93. כוונה וצורך (ב3) (תיקון: תשל"ז)

ההגנה לפי סעיפים 21 או 22 לא תשמש עילה לפטור מאחריות פלילית בשל עבירה לפי סעיפים 97, 98, 99, 107, 112, או 113(ב); אך היא תשמש עילה להמתקת הדין.

94. הגנה נוספת (ד4)

אין רואים מעשה כעבירה לפי פרק זה, אם משתמעת מתוכו כוונה בתום לב, או אם נעשה בתום לב מתוך כוונה להביא, בדרכים שאינן פסולות לפי דין, לידי שינוי בסדרי המדינה או בפעולות רשות מרשויותיה, או בסדרי מדינת חוץ או בפעולות רשות מרשויותיה, או בסדרי מוסד או ארגון של מדינות או בפעולותיהם.

95. חיפוי על עבירה (ד5)

(א) מי שיודע כי אדם פלוני זומם לעבור עבירה או עבר עבירה לפי פרק זה שענשה מאסר חמש-עשרה שנה או עונש חמור מזה, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע עשייתה, השלמתה או תוצאותיה, הכל לפי הענין, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות סעיף 262 ולא לגרוע מהן.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על בן-זוג, הורה, צאצא, אח או אחות של אדם שזמם או עבר עבירה כאמור.

96. עונש מוות (ד6)

על אף האמור בפרק זה, לא יטיל בית-משפט עונש מוות אלא אם העבירה נעברה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה.

סימן ב': בגידה

97. פגיעה בריבונות המדינה או בשלמותה (ד7)

(א) מי שעשה, בכוונה לפגוע בריבונותה של המדינה, מעשה שיש בו כדי לפגוע בריבונותה, דינו - מיתה או מאסר עולם.

(ב) מי שעשה, בכוונה ששטח כלשהו יצא מריבונותה של המדינה או ייכנס לריבונותה של מדינת חוץ, מעשה שיש בו כדי להביא לכך, דינו - מיתה או מאסר עולם.

98. גרם למלחמה (ד8/)

מי שעשה, בכוונה להביא לידי פעולה צבאית נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי להביא לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה; התכוון לסייע לאויב, דינו - מיתה או מאסר עולם.

99. סיוע לאויב במלחמה (ד9/)

(א) מי שעשה, בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי לסייע לכך, דינו - מיתה או מאסר עולם.
(ב) לענין סעיף זה, "סיוע" - לרבות מסירת ידיעה בכוונה שתגיע לידי האויב או ביודעין שהיא עשויה להגיע לידי האויב, ואין נפקא מינה שבעת מסירתה לא התנהלה מלחמה.

100. גילוי החלטה לבגוד (ד10/)

מי שעשה מעשה המגלה אחת הכוונות האמורות בסעיפים 97, 98 או 99, דינו - מאסר עשר שנים.

101. שירות בכוחות האויב (ד11/)

אזרח ישראלי וכל אדם אחר החייב בנאמנות למדינת ישראל, בין באשר הוא חייב בשירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט1959 - (נוסח משולב), ובין באשר שירת בשירות המדינה, והוא שירת בכוחות המזויינים של האויב, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה.

102. סיוע לשבוי מלחמה (ד12/)

(א) מי שסייע בידי שבוי מלחמה להימלט או לנסות להימלט ממקום כליאתו או מישראל, דינו - מאסר עשר שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה.
(ב) מי שהתרשל בתפקידו למנוע בריחת שבוי מלחמה, דינו - מאסר שלוש שנים.

103. תעמולה תבוסנית (ד13/)

מי שהפיץ בשעת לחימה, ובכוונה לגרום בהלה בציבור, ידיעות שיש בהן כדי לערער את רוח חיילי ישראל ותושביה בעמידתם בפני האויב, דינו - מאסר חמש שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים.

סימן ג': פגיעה בכוחות מזויינים

104. כוחות מזויינים (ד14/)

אלה הם הכוחות המזויינים לענין סימן זה:

(1) צבא-הגנה לישראל;

(2) משטרת ישראל;

(3) כוחות מזויינים אחרים הפועלים נגד האויב בשיתוף עם צבא-הגנה לישראל.

105. מרידה בכוחות מזויינים (ד15/)

(א) שלושה או יותר מחברי כוח מזויין העושים אחת מאלה, הרי זו מרידה לענין סימן זה:

(1) בצוותא ותוך אי-ציות לפקודה, הם תופסים בנשק או משתמשים בנשק שברשותם או משתמשים באמצעי כפיה כלפי מפקד;

(2) מסרבים בצוותא למלא פקודה בשעת פעולה צבאית או למלא פקודה הנוגעת לפעולה כזאת.

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(ב) בסעיף זה, "מפקד" - הגבוה ממנו בדרגה, לרבות מי שלפי פקודת הצבא או לפי הנוהג בצבא רשאי לתת לו פקודה.

106. מרידה (ד16/)

המעורר מרידה או משתתף בה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

107. מרידה בכוונת פגיעה בבטחון המדינה (ד17/)

מי שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף 106 בכוונה לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עולם.

108. פגיעה ברכוש (ד18/)

(תיקון : תשנ"ד) 11

(א) מי שגרם בזדון נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזויין או סיכן בזדון את האספקה לכוחות המזוינים, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) מי שגרם ברשלנות נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזויין או סיכן ברשלנות את האספקה לכוחות המזוינים, דינו - מאסר שלש שנים.

(ג) מי שעבר עבירה לפי סעיף קטן (א) והיה במעשה העבירה כדי לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים.

(ד) מי שעבר עבירה לפי סעיף קטן (א) בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה.

109. הסתה להשתמטות (ד19/)

(א) מי שהסית או שידל אדם החייב בשירות בכוח מזויין שלא ישרת בו או שלא יתייצב לפעולה צבאית, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזויין לערוק משירותו או מפעולה צבאית, או סייע לו בעריקה, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) מי שנתן לאדם החייב בשירות כאמור בסעיף קטן (א) מקלט או סייע להחביאו, כשהיה לו יסוד להניח שהוא עריק, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ד) מי שעבר עבירה לפי סעיף זה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ה) בסעיף זה, "עריקה" - העדר מן השירות בכוח מזויין מתוך כוונה שלא לחזור.

110. הסתה לאי-ציות (ד20/)

מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזויין לאי-ציות לפקודה חוקית, דינו - מאסר שנה; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש שנים; נעברה העבירה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר שבע שנים.

סימן ד': ריגול

111. מסירת ידיעה לאויב (ד21/)

מי שבידעין מסר ידיעה לאויב או בשבילו, דינו - מאסר עשר שנים; היתה הידיעה עלולה להיות לתועלת האויב, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עולם; גרם ברשלנות שתימסר לאויב או בשבילו ידיעה העלולה להיות לתועלתו, דינו - מאסר שלוש שנים.

112. ריגול (ד22/)

(א) מי שמסר ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ב) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים.

113. ריגול חמור (ד23) (תיקון : תשס"ב)

(א) (בוטל)

(ב) מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עולם.

(ג) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר שבע שנים ; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ד) (1) בסעיף זה, "ידיעה סודית" - ידיעה אשר ביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, או ידיעה הנוגעת לסוג ענינים שהממשלה, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, הכריזה, בצו שפורסם ברשומות, כי הם ענינים סודיים.

(2) ידיעה אשר תוכנה, צורתה, סדרי החזקתה, מקורה או נסיבות קבלתה, מעידים על החובה לשמרה בסוד, חזקה היא, כי ביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, אלא אם כן הוכח אחרת ;

(3) הוראות פסקאות (1) ו-(2) יחולו גם לענין סעיף 113א.

(ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ג) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.

113א. ידיעה סודית (תיקון : תשס"ב)

מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

114. מגע עם סוכן חוץ (ד24) (תשכ"ז) (תיקון : תשל"ט)

(א) מי שקיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ב) ניסה אדם ליצור מגע עם סוכן חוץ, או שביקר במקום מגוריו או במקום עבודתו של סוכן חוץ או נמצא בחברתו, או שנמצא ברשותו שמו או מענו של סוכן חוץ ואין לו הסבר סביר לכך, דינו כדין המקיים מגע עם סוכן חוץ.

(ג) בסעיף זה, "סוכן חוץ" - לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו.

(ד) לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית-המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בבטחון המדינה.

115. כניסה למקום צבאי (ד25)

(א) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו - כשאינו מוסמך לכך - וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר שלוש שנים ; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ב) בסעיף זה, "מקום מוגבל" - מקום המוחזק בידי צבא-הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית, ועל הכניסה אליו הופקדה שמירה או שהיא מוגבלת לפי הודעה שהוצגה באופן בולט מחוצה לו.

116. מעשה הכנה (ד26)

העושה אחת מאלה בכוונה להכין מעשה עבירה לפי סימן זה שענשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, או לסייע לאדם אחר להכין מעשה עבירה כאמור, דינו - מאסר חמש שנים :

- (1) מזייף מסמך או מחזיק מסמך מזויף;
- (2) מחזיק מסמך רשמי או משתמש בו כשאינו מוסמך לכך;
- (3) משתמש בטענות שוא או מוסר ביודעין הודעה כוזבת;
- (4) משתמש ללא סמכות כדין במדים של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל או במדים רשמיים אחרים;
- (5) מחזיק ללא סמכות כדין חותם או חותמת או נייר רשמיים או סיסמה סודית.

סימן ה': סודות רשמיים

117. גילוי בהפרת חובה (ד27/) (תשכ"ז) (תיקון: תשס"ב)

- (א) עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל מהיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ב) עובד הציבור שהתיר ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, או שעשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותה של ידיעה כאמור, דינו - מאסר שנה אחת.
- (ג) הגיעה לאדם ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, והוא החזיקה, ללא סמכות כדין, בניגוד להוראות שניתנו לו בדבר החזקתה, או לאחר שחדל מהיות עובד הציבור, דינו - מאסר שנה אחת.
- (ד) (1) לנאשם לפי סעיף קטן (א) תהא זו הגנה טובה שהידיעה כבר פורסמה לרבים על פי סמכות כדין או הועמדה לעיון הרבים על פי סמכות כדין.

(2) לנאשם לפי סעיף קטן (א) בשל מסירת ידיעה לאחר שחדל מהיות עובד הציבור תהא גם זו הגנה טובה, שמסירת הידיעה היתה כעבור חמש שנים מהיום שחדל מהיות עובד הציבור ושבמסירת הידיעה לא היה משום פגיעה בדבר שיש לציבור זיקה בו או פגיעה בזכותו של יחיד.

(3) הוראות פסקה (2) לא יחולו על ידיעה הנוגעת לביטחון המדינה או ליחסי חוץ שלה אלא אם כן אישר הגורם המוסמך, קודם למסירתה, כי מסירת הידיעה לא תפגע בביטחון המדינה או ביחסי חוץ שלה; לענין זה, "הגורם המוסמך" - הצנזור הצבאי הראשי או בעל תפקיד אחר, הכל כפי שתקבע הממשלה בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, דרך כלל או לפי סוגי ענינים;

(4) אישר הצנזור הצבאי הראשי פרסום ידיעה כגורם המוסמך לפי הוראות פסקה (3), יראו את האישור גם כאישור מטעמו לפרסום הידיעה לפי חלק ח' לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אלא אם כן קבע הצנזור הצבאי הראשי אחרת.

117א. הסתרת מידע בידי עובד ציבור (תיקון: תשס"ב)

עובד הציבור שנתן לידיעה שאינה סודית, צורה של ידיעה סודית, במטרה למנוע את פרסומה, דינו - מאסר שנה; לענין זה, "ידיעה סודית" - כהגדרתה בסעיף 113.

118. גילוי בהפרת חובה (ד28/)

(א) היה אדם בעל חובה עם המדינה או עם גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, תשי"ח1958- (נוסח משולב), ובחובה יש התחייבות לשמור בסוד ידיעות שיגיעו אליו עקב ביצוע החובה, והוא מסר, ללא סמכות כדין, ידיעה כאמור לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שנה אחת.

(ב) בסעיף זה, "בעל חוזה" - לרבות מי שהועסק, כעובד או כקבלן, לשם ביצוע החוזה; ואולם תהא זו הגנה טובה לנאשם לפי סעיף זה שלא ידע על ההתחייבות לשמור ידיעות כאמור בסוד ושהוא מסר את הידיעה בתום לב.

119. גילוי בהפרת אמון (ד29/)

מי שנמסר לו מסמך רשמי בתנאי מפורש שעליו לשמרו בסוד, והוא מסרו לאדם שאינו מוסמך לקבלו, דינו - מאסר שנה אחת; התרשל בשמירתו או עשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותו של המסמך, דינו - מאסר ששה חדשים.

120. מעשי התחזות (ד30/)

מי שעשה, מכר או מסר חותם או חותמת או נייר המתחזים כרשמיים, וכן מי שעשה, מכר או מסר מדים של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל או מדים רשמיים אחרים, ללא סמכות כדין, דינו - מאסר שנה אחת; התכוון להכין מעשה עבירה לפי פרק זה שעשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, דינו - מאסר חמש שנים.

סימן ו': פגיעה ביחסי חוץ

121. פגיעה ביחסי חוץ (ד31/)

(א) הקושר קשר לעשות מעשה נגד מדינה ידידותית או נציגיה או נגד ארגון או מוסד של מדינות או נציגיהם, ובמעשה היה כדי לפגוע בענין שיש לישראל בקיום יחסים בינה לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) על אף האמור בכל דין, העושה מעשה עבירה בכוונה להזיק ליחסים בין ישראל לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור בסעיף קטן (א) או לענין שיש בהם לישראל, דינו - מאסר עשר שנים; ואם ענשו על עבירה כאמור, אף בלי שהוכחה הכוונה האמורה בסעיף קטן זה, הוא מאסר שבע שנים או יותר, דינו - מאסר עולם.

(ג) בסעיף זה, "מדינה ידידותית" - מדינה המקיימת קשרים דיפלומטיים או מסחריים עם ישראל או המרשה לאזרחי ישראל לבקר בארצה.

122. גיוס לכוחות חוץ (ד32/)

(א) אזרח ישראלי שהתנדב לשרת בכוחות המזוינים של מדינת חוץ, דינו - מאסר שלוש שנים; ואזרח ישראל ששירת בכוח מזויין של מדינת חוץ, רואים אותו כאילו התנדב לשרת, כל עוד לא הוכיח ההפך.

(ב) מי שגייס בישראל תושב ישראל לכוח מזויין של מדינת חוץ, והמגייס אינו נציגה הרשמי של אותה מדינה והמגוייס אינו אזרח, דינו - מאסר חמש שנים.

(ג) לא ישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף זה על מעשה שעשה בהיתר על פי דין או על פי הסכם בין ישראל לבין מדינה אחרת או מוסד או ארגון בינלאומי, או בהיתר שניתן מטעם הממשלה, אם לאותו אדם ואם לאותו מעשה ואם בדרך כלל.

סימן ז': סדרי דין

123. אישום (ד33/)

לא יוגש כתב אישום לפי פרק זה אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו בכתב.

124. מעצר לפי בקשת היועץ המשפטי (ד34/)

(א) שופט בית-המשפט העליון רשאי, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לצוות על מעצר אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה שיקבע או שיאריך ושלא תעלה בכל פעם על שלושים יום ובכללה על ארבעה חדשים.

(ב) (בוטל)

(ג) לגבי מעצר לפי סעיף זה נתונות הסמכויות האמורות בסימן ב' לפרק ג' של חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב 1982-, לנשיא בית המשפט העליון או לשופט בית המשפט העליון שקבע לכך.

125. מעצר רגיל (ד35/) (תיקון: תשמ"ג, תשנ"ו)

(א) על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996-, קצין משטרה בכיר רשאי לצוות על מעצרו של אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה של חמישה-עשר ימים, בטרם יובא לפני שופט; לפני מתן צו המעצר או תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר נתינתו ישמע הקצין את החשוד.

(ב)⁵ מי שנעצר כאמור בסעיף קטן (א) ניתן להחזיקו גם במקום מעצר שקבע שר הבטחון והודעה עליו נמסרה לשר המשפטים; ההחזקה תהיה בתנאים שנקבעו בתקנות לפי סעיף 3 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט 1979-.

126. חיפוש משטרתי בשעת הדחק (ד36/)

היה המפקח הכללי של המשטרה, או קצין משטרה בכיר שהוא הסמיך לכך, משוכנע כי יש יסוד מספיק להניח שנעברה עבירה לפי סעיפים 111 או 112 או שעומדים לעבור עבירה לפי אחד הסעיפים האלה, והוא סבור כי הענין אינו סובל דיחוי וכי בטחון המדינה דורש פעולה מיד, רשאי הוא לתת לשוטר הוראה בכתב חתומה בידו, לערוך חיפוש בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, כדין צו חיפוש שנתן שופט בית-משפט שלום על פי הפקודה, ובלבד שהוראה כאמור תאושר בידי שופט תוך שלושה ימים אחרי נתינתה.

127. חיפוש צבאי בשעת הדחק (ד37/)

היה מפקד יחידה צבאית בדרגת רב סרן ומעלה משוכנע כי יש יסוד מספיק להניח שנעברה עבירה לפי סעיפים 111, 112 או 115, והוא סבור כי הענין אינו סובל דיחוי וכי בטחון המדינה דורש פעולה מיד, ואין

אפשרות לפעול לפי סעיף 126, רשאי הוא לתת לחייל הוראה בכתב חתומה בידו לערוך חיפוש על גופו ובכליו של אדם בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, כדין צו חיפוש שנתן שופט בית-משפט שלום לפי הפקודה, ובלבד שלא ייערך חיפוש לפי סעיף זה בבית מגורים; הוראה כאמור תאושר בידי שופט בית-משפט שלום או בידי נשיא בית-דין צבאי מחוזי תוך שלושה ימים אחרי נתינתה.

128. סודיות הדיון (ד38/)

היה בית-המשפט השומע משפט בעבירה לפי סימנים ב' או ד' סבור כי בטחון המדינה מחייב שמירת סודיות במידה שאין להשיגה באמצעים על פי כל דין אחר, רשאי הוא לצוות -

(1) כי הנאשם או סניגורו לא יהיו נוכחים בהליך מסויים או לא יעיינו בראיה מסויימת;

(2) כי בית-המשפט ישב, בהליך מסויים, במקום שמחוץ לבנין בית-המשפט;

(3) כי דבר שנאמר או ראה שהוגשה בהליך מסויים, יישמר בסוד, באופן ובמידה שבית-המשפט יקבע;

ובלבד שבית-המשפט לא ישתמש בסמכותו לפי פיסקה (1), אם לא הובטח להנחת דעתו שתהא לנאשם הגנה מלאה, לרבות סניגור שמינה בית-המשפט או שבחר הנאשם במקום הסניגור שיעדר או שלא יענין בראיה כאמור.

129. מכשירי עבירה (ד39/)

(א) הורשע אדם בעבירה לפי פרק זה, רשאי בית-המשפט לצוות כי כל נכס שבו השתמש או הסתייע העבריין כדי לעבור את העבירה יחולט לאוצר המדינה, אף אם לא הוכחה בעלותו של העבריין בנכס.

(ב) הטוען לזכות בנכס שחולט לפי סעיף קטן (א) והוא לא היה שותף לעבירה רשאי, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע בו לכך, לבקש מבית-המשפט אשר ציווה על החילוט, שיבטל את החילוט ויצווה על מסירת הנכס לבעלו; לא נמצא הנכס עוד בעין, רשאי בית-המשפט, אם הוא שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בנזקים, בסכום שיקבע; נמכר הנכס, יבואו דמי מכרו במקומו.
(ג) סדרי הדין בהליכים לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו בתקנות.

סימן ח': שונות

130. שמירת דינים (ד40/)

הוראות פרק זה באות להוסיף על האמור בכל דין אחר ולא לגרוע ממנו.

131. עבירות חוץ (ד41/)

מי שעבר עבירה לפי פרק זה בחוץ-לארץ, יתן עליה את הדין בישראל; ואולם לא ישא אדם באחריות פלילית בשל עבירה לפי סעיפים 97, 98, 100, 103 או 121 שעבר בחוץ-לארץ, אם בשעת העבירה לא היה אזרח ישראלי, תושב ישראל או חייב בנאמנות למדינת ישראל בין משום ששירת בשירות המדינה ובין מסיבה אחרת.

132. ביצוע (ד43/)

שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה.

פרק ח': פגיעות בסדרי המשטר והחברה (תיקון: תשס"ב)

סימן א': המרדה

133. מעשי המרדה (א59/ (1) (א))

העושה מעשה לשם המרדה, או מנסה, מכין עצמו או קושר קשר עם חברו לעשות מעשה כאמור, דינו - מאסר חמש שנים.

134. פרסומי המרדה (א59/ (1) (ב), (ג), (2)) (תיקון: תשמ"ח)

(א) המפרסם, מדפיס, או משעתק פרסום ויש בו כדי להמריד, דינו - מאסר חמש שנים והפרסום יחולט.
(ב) המייבא פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו - מאסר חמש שנים והפרסום יחולט, זולת אם לא היה לו יסוד להניח בפרסום כדי להמריד.
(ג) המחזיק, ללא הצדק כדין, פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו-מאסר שנה אחת והפרסום יחולט.

135. סייגים לאישום ולהרשעה (א59/ (3)-(5)) (תיקון: תשס"ג)

(א) לא תוגש תביעה פלילית על עבירה לפי סעיפים 133 או 134 אלא בתוך שנה מיום שנעברה, ולא ייתבע אדם לדין על עבירה כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה בכתב.
(ב) לא יורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 133 או 134 על פי עד אחד באין סיוע לעדותו.

136. המרדה - מהי (א60/ (1))

לענין סימן זה, "להמריד" הוא אחת מאלה:

(1) להביא לידי שנאה, בוז או אי-נאמנות למדינה או לרשויות השלטון או המשפט שלה שהוקמו כדין;

- (2) להסית או לגרות את יושבי הארץ שינסו להשיג, בדרכים לא כשרות, שינויו של דבר שיסודו בדין ;
(3) לעורר אי-רצון או מורת רוח בקרב יושבי הארץ ;
(4) לעורר מדנים ואיבה בין חלקים שונים של האוכלוסין.
137. טענת אמת אינה הגנה (א60/4) (תיקון : תשמ"ח)
באישום לפי סעיפים 133 או 134 לא תהא הגנה שהפרסום שיש בו לפי הטענה כדי להמריד הוא אמת.

- 138. ביקורת ותעמולה חוקיות (א60/5)**
אין רואים מעשה, נאום או פרסום כהמרדה, אם מגמתם אינה אלא אחת מאלה :
(1) להוכיח שהממשלה הוטעתה או טעתה במעשה שעשתה ;
(2) להוקיע טעויות או פגמים בדיני המדינה או בסדרה, או במוסד ממוסדותיהם שהוקמו כדין, או בסדרי השלטון והמשפט, והכל כדי להביא לידי תיקון הטעויות או הפגמים ;
(3) לשכנע את אזרחי המדינה או יושביה שינסו להביא בדרכים כשרות לשינוי דבר שיסודו בדין ;
(4) להוקיע, מתוך מגמה לסלק, דברים המעוררים או העלולים לעורר מדנים או רגשי עוינות בין חלקים שונים של האוכלוסין.

- 139. הגנה בפרסומיו של שלוח (א61/)** (תיקון : תשמ"ח)
באישום על פרסום שפרסם שלוח שיש בו לפי הטענה כדי להמריד, תהא זו הגנה טובה לשולח שהפרסום נעשה בלא רשותו, הסכמתו או ידיעתו ולא מהעדר תשומת לב ראויה או זהירות שלו, וכי עשה כל שביכלתו לעזור לגילוי זהותם של האחראים לעשייתו ולפרסומו.

- 140. שבועה לעבור עבירה חמורה (א63/)**
העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים :
(1) משביע את חברו בשבועה או בהתחייבות שכמוה כשבועה (לשתיהן ייקרא בסימן זה - שבועה), או נוכח בהשבעה כאמור ומביע הסכמתו לה, והיא באה לחייב את הנשבע לעבור עבירה שענשה מוות או מאסר עולם או מאסר עשרים שנים, או לחייבו להשתתף במעשה התקוממות או מרד ;
(2) נשבע את השבועה האמורה בפיסקה (1) בלא שכפו אותו לעשות כן.

- 141. שבועה לעבור עבירה אחרת (א64/)** (תשכ"ו)
העושה אחת מאלה, דינו - מאסר חמש שנים :
(1) משביע את חברו שבועה, או נוכח בהשבעה ומביע הסכמתו לה, והיא באה לחייב את הנשבע לאחת מאלה :
(א) לעבור עבירה שאין ענשה מוות, מאסר עולם או מאסר עשרים שנים ;
(ב) להפריע את שלום הציבור ;
(ג) להימנות עם התאגדות שהוקמה לעשיית מעשה כאמור בפיסקאות משנה (א) או (ב) ;
(ד) לציית להוראותיו של ועד או של חבר אנשים שהוקמו שלא כדין, או של מנהיג או מפקד או אדם אחר שאין לו סמכות כדין ליתן את ההוראות ;
(ה) לא להלשין על חברו להתאגדות או על אדם פלוני או לא להעיד נגדם ;
(ו) לא לגלות קיומה של התאגדות אסורה, או מעשה אסור שנעשה או עומד להיעשות, או שבועה אסורה שהציע, שנשבע או שהשביע, הוא או אדם אחר, או לא לגלות את המשמעות של שבועה כאמור ;

(2) נשבע את השבועה האמורה בפיסקה (1) בלא שכפו אותו לעשות כן.

142. טענת כפיה (א65/)

מי שנשבע שבועה כאמור בסימן זה לא יוכל לטעון להגנתו שכפו אותו לעשות כן, אלא אם תוך ארבעה-עשר יום לאחר השבועה, ואם היה מנוע מחמת אונס או מחלה - תוך ארבעה-עשר יום לאחר שחדלה המניעה, מסר בתצהיר לפני שוטר את כל אשר ידוע לו בענין זה, לרבות שם האדם שהשביעו או שבנוכחותו נשבע ואת מקומה וזמנה של השבועה; חייל בשירות פעיל או שוטר רשאי להצהיר כאמור לפני מפקדו.

143. אימונים צבאיים אסורים (א66/)

(א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים :

(1) מאמן או מדריך להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, ללא רשות הממשלה; ;
(2) נוכח באסיפה או בהתקהלות שאינן ברשות הממשלה, כדי לאמן או להדריך אנשים להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים.

(ב) המתאמן או מיתרגל להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, בתוך אסיפה או התקהלות שנתכנסה ללא רשות הממשלה, או שהוא נוכח בהן כדי להתאמן או להיתרגל, דינו - מאסר שלוש שנים.

144. עבירות בנשק (תיקון: תש"ס, תשנ"א)

(א) הרוכש או המחזיק נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו - מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק, חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) הנושא או מוביל נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, דינו - מאסר עשר שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

(1ב) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו על מי שעבר את העבירות בשל כך בלבד שלא שילם את האגרה לחידוש רשיונו או שלא חודשה תעודת הרשאתו אף שלא היתה מניעה לחידושה, הכל בהתאם לחוק כלי היריה, התש"ט1949-, או התקנות על פיו.

(2ב) המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסותר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

(3ב) הרשאי על פי דין למכור או למסור נשק והוא מוכרו או מוסרו לאדם שאינו רשאי על פי דין להחזיק בו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים; סבר המוכר או המוסר, כתוצאה מבדיקה רשלנית, שהוא מוכר או מוסר נשק למי שרשאי על פי דין להחזיק בו - דינו מאסר שלוש שנים.

(ג) בסעיף זה, "נשק" -

(1) כלי שמשוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה;

(2) כלי שמשוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכלי כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמיע כהגדרתו בחוק כלי היריה, התש"ט1949-;

(3) תחמושת, פצצה, רימון או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מאלה.

(1ג) לענין סעיף זה -

(1) אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא ;

(2) הטוען לרשות על פי דין - עליו הראיה.

(ד) מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ה) תעודה החתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה והיא מאשרת שחפץ פלוני הוא נשק, תשמש ראיה לדבר, כל עוד לא הוכח היפוכו ; אולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירה, ואם עשה כן, לא תשמש התעודה ראיה אלא אם חותם התעודה נענה להזמנה ; בית-המשפט חייב להודיע לנאשם על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירה.

(ו) סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראת כל דין.

(ב) המתאמן או מיתרגל להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, בתוך אסיפה או התקהלות שנתכנסה ללא רשות הממשלה, או שהוא נוכח בהן כדי להתאמן או להיתרגל, דינו - מאסר שלוש שנים.

144. עבירות בנשק (תיקון : תש"ס, תשנ"א)

(א) הרוכש או המחזיק נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו - מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק, חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) הנושא או מוביל נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, דינו - מאסר עשר שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב1) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו על מי שעבר את העבירות בשל כך בלבד שלא שילם את האגרה לחידוש רשיונו או שלא חודשה תעודת הרשאתו אף שלא היתה מניעה לחידושה, הכל בהתאם לחוק כלי היריה, התש"ט1949-, או התקנות על פיו.

(ב2) המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

(ב3) הרשאי על פי דין למכור או למסור נשק והוא מוכרו או מוסרו לאדם שאינו רשאי על פי דין להחזיק בו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים ; סבר המוכר או המוסר, כתוצאה מבדיקה רשלנית, שהוא מוכר או מוסר נשק למי שרשאי על פי דין להחזיק בו - דינו מאסר שלוש שנים.

(ג) בסעיף זה, "נשק" -

(1) כלי שמסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה ;

(2) כלי שמסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכלי כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמיע כהגדרתו בחוק כלי היריה, התש"ט1949- ;

(3) תחמושת, פצצה, רימון או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מאלה.

(ג1) לענין סעיף זה -

(1) אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא ;

(2) הטוען לרשות על פי דין - עליו הראיה.

(ד) מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ה) תעודה החתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה והיא מאשרת שחפץ פלוני הוא נשק, תשמש ראיה לדבר, כל עוד לא הוכח היפוכו; אולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירה, ואם עשה כן, לא תשמש התעודה ראיה אלא אם חותם התעודה נענה להזמנה; בית-המשפט חייב להודיע לנאשם על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירה. (ו) סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראת כל דין.

סימן א' 1: הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור
(תיקון: תשמ"ו, תשנ"ד, תשס"ב)

144א. הגדרות (תיקון: תשמ"ו, תשנ"ח)

בסימן זה -

"גזענות" - רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסיה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני;

144ב. איסור פרסום הסתה לגזענות (תיקון: תשמ"ו)

(א) המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הפרסום הביא לגזענות או לא ואם היה בו אמת או לא.

144ג. פרסום מותר (תיקון: תשמ"ו)

(א) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על מעשה כאמור בסעיף 144ב, לא יראוהו כעבירה על אותו סעיף, ובלבד שלא נעשה תוך מטרה להביא לגזענות.

(ב) פרסום ציטוט מתוך כתבי דת וספרי תפילה, או שמירה על פולחן של דת, לא יראו אותם כעבירה לפי סעיף 144ב, ובלבד שלא נעשה מתוך מטרה להסית לגזענות.

144ד. החזקת פרסום גזעני (תיקון: תשמ"ו)

המחזיק לשם הפצה פרסום האסור לפי סעיף 144ב כדי להביא לגזענות, דינו - מאסר שנה, והפרסום יחולט.

144ה. 1. (בוטל) (תיקון: תשס"ה)

144ה. 2. הסתה לאלימות או לטרור (תיקון: תשס"ב)

(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה - **פרסום מסית**), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשיית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) בסעיף זה, "**מעשה אלימות או טרור**" - עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה.

(ג) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על פרסום האסור על פי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), אינו עבירה לפי סעיף זה.

144. החזקת פרסום המסית לאלמות או לטרור (תיקון: תשס"ב)

המחזיק, לשם הפצה, פרסום האסור לפי סעיף 144, דינו - מאסר שנה, והפרסום יחולט.

144ה. הגשת אישום (תיקון: תשמ"ו, תשנ"ד)

לא יוגש כתב אישום לפי סימן זה אלא בהסכמה בכתב של היועץ המשפטי לממשלה.

סימן א'2: עבירות שנאה (תיקון: תשס"ה)

144ו. עבירות ממניע גזענות או עוינות כלפי ציבור - נסיבה מחמירה (תיקון: תשס"ה)

(א) העובר עבירה מתוך מניע של גזענות כהגדרתה בסימן א'1 או של עוינות כלפי ציבור מחמת דת, קבוצה דתית, מוצא עדתי, נטיה מינית או היותם עובדים זרים, דינו - ככל העונש הקבוע לאותה עבירה או מאסר עשר שנים, הכל לפי העונש הקל יותר.

(ב) בסעיף זה, "עבירה" - עבירה נגד הגוף, החירות או הרכוש, עבירה של איומים או סחיטה; עבירות של בריונות ותקלות לציבור ושל מטרדים הכלולים בסימנים ט' ו"א בפרק זה, ועבירה בשירות הציבור וכלפיו הכלולה בפרק ט' סימן ד', הכל למעט עבירה שהעונש שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים ומעלה.

סימן ב': התאגדויות והתקהלויות

145. התאגדות אסורה (א69)

התאגדות אסורה, לענין סימן זה, היא -

(1) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שבחוקתו או בתעמולתו או בדרך אחרת הוא מטיף, מסית או מעודד לאחת מפעולות אסורות אלה:

(א) למוטט את סדרי השלטון בישראל במהפכה או במעשי חבלה;

(ב) להפיל בכוח או באלמות את הממשלה החוקית של ישראל או של מדינה אחרת, או כל ממשל מאורגן;

(ג) להרוס נכס של המדינה או נכס המשמש למסחר בפנים המדינה או עם ארצות אחרות, או לפגוע בנכסים כאמור;

(2) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שבחוקתו או בתעמולתו או בדרך אחרת הוא מטיף או מעודד לעשות מעשה שמטרתו המפורשת או המשתמעת היא המרדה כמשמעותה בסימן א';

(3) חבר בני אדם שלא הודיע את תקנותיו כפי שהוא מחוייב על פי הדין או שהוא מוסיף להתכנס לאחר שפורק לפי הדין;

(4) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, המסונף, או נחזה כמסונף, לארגון המטיף או מעודד לאחת התורות או המעשים האמורים בסעיף זה;

(5) סניף, מרכז, ועד, קבוצה או סיעה של התאגדות אסורה וכל מוסד או בית-ספר שבהנהלתה או שבפיקוחה.

146. מטיף להתאגדות אסורה (א71)

המטיף או מעודד, בדיבור, בכתב או בדרך אחרת, לעשיית אחת הפעולות האסורות לפי סעיף 145, דינו - מאסר שלוש שנים.

147. חבר להתאגדות אסורה (א70/)

מי שמלאו לו שש-עשרה שנים והוא חבר להתאגדות אסורה, ומי שתופש או פועל במשרה או בעמדה בה, או פועל כנציג שלה, או משמש מורה במוסד או בבית-ספר המתנהלים או נחזים כמתנהלים בהנהלתה או בפיקוחה של התאגדות אסורה, דינו - מאסר שנה אחת.

148. תרומות להתאגדות אסורה (א72/)

המשלם דמי חבר או תורם להתאגדות אסורה, או לחשבונה, והמשדל לאחת מאלה, דינם - מאסר ששה חדשים.

149. פרסומי התאגדות אסורה (א73/) (תיקון: תשמ"ח)

העושה, המדפיס, המפרסם או המעביר בדואר פרסום של התאגדות אסורה, או בשבילה או לטובתה, דינו - מאסר ששה חדשים.

150. הגשת אישום (א76/)

כתב אישום על עבירות לפי סעיפים 145 עד 149 לא יוגש אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

151. התקהלות אסורה (א80,79/)

שלושה אנשים לפחות שנתקהלו לשם עבירה, או שנתקהלו למטרה משותפת, ואפילו כשרה, ומתנהגים באופן הנותן לאנשים שבסביבה יסוד סביר לחשוש שהמתקהלים יעשו מעשה שיפר את השלום, או שבעצם התקהלותם יעוררו אנשים אחרים, ללא צורך וללא עילה מספקת, להפר את השלום, הרי זו התקהלות אסורה, והמשתתף בהתקהלות אסורה, דינו - מאסר שנה אחת.

152. התפרעות (א80,79/)

התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף בהתפרעות, דינו - מאסר שנתיים.

153. הוראת התפזרות (א82/)

ממונה על מחוז או קצין מחוז או שופט בית-משפט שלום, ובהעדרם - שוטר בדרגת מפקח משנה ומעלה, הרואה שלושה אנשים לפחות מתפרעים, או חושש שהם עומדים להתפרע, רשאי, לאחר שהודיע על נוכחותו בתקיעת חצוצרה, בשריקת משרוקית או בכל אמצעי כיוצא באלה או ביריית אור "ויירי" מאקדח - להורות להם שיתפזרו בשקט.

154. פיזור מתפרעים (א83/)

אם כעבור זמן סביר לאחר ההודעה וההוראה לפי סעיף 153, או לאחר שמתן ההודעה או ההוראה נמנע בכוח, מוסיפים אנשים במספר כאמור להתפרע, רשאי כל המוסמך ליתן הודעה והוראה כאמור, או שוטר, או כל אדם המסייע בידם, לעשות כל הדרוש כדי לפזר את המוסיפים להתפרע או לתפסם, ואם מישהו התנגד לתפיסה יכול המוסמך להשתמש בכוח הדרוש בדרך סבירה כדי להתגבר על ההתנגדות, ובכל משפט פלילי או אזרחי לא ישא באחריות אם גרם פגיעה או מוות לאדם או נזק לרכוש.

155. המשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות (א84/) (תשכ"ו)

ניתנו הודעה והוראת התפזרות למתפרעים או למתקהלים כדי להתפרע ועבר זמן סביר לאחר מתן ההודעה וההוראה - כל המשתתף או ממשיך להשתתף באותה התקהלות או התפרעות, דינו - מאסר חמש שנים.

156. מניעת הוראת התפזרות (א85/תשכ"ו)

המונע או מפריע, בכוח, מתן ההודעה או הוראת התפזרות, דינו - מאסר חמש שנים, וכל היודע שמתן ההודעה או ההוראה נמנעו בכוח והוא משתתף בהתקהלות או בהתפרעות, דינו - מאסר שלוש שנים.

157. התפרעות שסופה נזק (א87,86/)

מתפרעים שגרמו, שלא כדין, נזק לבנין, לאניה, למסילת ברזל, למכונות, למבנה, לקו טלגרף, לקו חשמל, לקו צינורות או לצינור להספקת מים, דינו של כל אחד מהם - מאסר שבע שנים, ואם הרסו או השמידו, או התחילו להרוס או להשמיד, אחד הדברים האמורים, דינו - מאסר עשר שנים.

158. מתפרעים המונעים בכלי-שיט (א88/)

מתפרעים המונעים או מפריעים, שלא כדין ובכוח, טעינה או פריקה או הפלגה או שיוט של כלי שיט, או שהם עולים אל כלי שיט שלא כדין ובכוח בכוונה לעשות אחד המעשים האמורים, דינם - מאסר שלוש שנים.

סימן ג': הפרעות לשלום הציבור

159. פרסום ידיעות כוזבות הגורמות פחד ובהלה (א62/)

(א) המפרסם או משעתק אמרה, שמועה או ידיעה העלולות לעורר פחד ובהלה בציבור או להפריע את שלומו, והוא יודע, או יש לו יסוד להניח, שהן כוזבות, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) באישום לפי סעיף קטן (א) תהא לנאשם הגנה טובה בטענה שלא ידע, או שלא היה לו יסוד להניח, שהאמרה, השמועה או הידיעה הן כוזבות, ובלבד שהוכיח שנקט אמצעים סבירים כדי לאמת את דיוקן לפני פרסומן.

159א. שימוש בחומר הנחזה כמסוכן (תיקון: תשס"ב)

השולח, המניח או המוסר לאחר, חומר או חפץ הנחזה כמסוכן את חייו של אדם או את גופו, בנסיבות שיש בהן כדי לגרום לבהלה בציבור או להפרת הסדר הציבורי - דינו - מאסר שישה חודשים או הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).

160. הפרעות ביחסי עבודה (א74/)

ראתה הממשלה שיש ביחסי העבודה הפרעות חמורות המסכנות את הכלכלה בארץ או את המסחר עם מדינות חוץ או פוגעות בהם, רשאית היא להכריז על מצב חירום לענין סעיף זה, וכל עוד לא בוטלה האכרזה יהא דינם של המשתתף בהשבתה או בשביתה בעבודה הנוגעת להובלת משא או להסעת נוסעים דרך עסק או מסחר בישראל או בינה לבין מדינות חוץ או למתן שירות ציבורי בישראל, ושל המסית, מסייע או מעודד להשבתה או לשביתה כאמור או להמשתכן - מאסר שנה אחת.

161. עבירות כלפי קיום שירותים ציבוריים (א75/תשכ"ו)

העושה אחד המעשים להלן תוך פגיעה בגופו או בנכסיו של חברו או איום או הפחדה או בכוח חרם או איום בחרם עליו או על נכסיו וללא כל סיבה או הצדק סבירים לחרם, דינו - מאסר שלוש שנים; ואלה המעשים:

(1) מפריע לקיום שירות ציבורי או מחבל בו;

(2) מכריח או מפתה עובד ציבורי או עובד בעבודה הנוגעת לשירות ציבורי להתפטר או לנטוש עבודתו, או מונע אדם מלהציע או לקבל עבודה כאמור;

(3) מחבל או מפריע הובלת משא או הסעת נוסעים דרך עסק או מסחר בישראל או בינה לבין מדינת חוץ;

(4) מכריח או מפתה עובד בהובלה או בהסעה כאמור בפיסקה (3) או בעבודה הנוגעת להן להתפטר או לנטוש עבודתו, או מונע אדם מלהציע או לקבל עבודה כאמור.

162. הגשת אישום (א76/)

כתב אישום על עבירות לפי סעיפים 160 או 161 לא יוגש אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

סימן ד': סכסוכי עבודה

163. הפרעה שלא כדין למימוש זכות (א211/)

העושה שלא כדין אחד המעשים המנויים להלן, כדי להכריח את חברו לעשות מה שאינו חייב לעשות לפי הדין או להימנע מעשות מה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שנה אחת:

(1) משתמש באלימות או באיומים נגדו או נגד אשתו או ילדיו, או פוגע בנכסיו;

(2) מהלך אחריו בלי הרף ממקום למקום;

(3) מסתיר מכשיר, מלבוש או כל נכס אחר השייך לחברו או נתון לשימוש, או שולל ממנו או מפריע את השימוש בו;

(4) עומד על המשמר ליד ביתו או ליד מקום מגוריו, עבודתו או עסקו או המקום שנזדמן בו, או ליד הגישה אליהם, או מונע את הגישה אליהם;

(5) הולך אחריו בצורה פרועה ברחוב או בדרך.

164. היתר משמרות (א211,210/ תנאי)

(א) על אף האמור בסעיף 163 רשאי אדם, למען עצמו או למען תאגיד, או למען מעביד יחיד או חבר בני אדם, לעמוד במקום שעובדים או עוסקים בו, או על-ידו, כדי לסייע בסכסוך עבודה, אם כל מטרתו היא להשיג, או למסור, בדרכי שלום ידיעות, או לשכנע בדרכי שלום לעבוד או להימנע מעבודה.

(ב) בסעיף זה -

”סכסוך עבודה” - סכסוך בין מעבידים לעובדים או בין עובדים לעובדים, בנוגע למתן עבודה או אי-מתן עבודה או להסכם עבודה או לתנאי עבודתו של עובד, למעט סכסוך שאחת מסיבותיו היא התנגדותם של עובדים למתן עבודה לעובדים אחרים מטעמי גזע, דת או לשון;

”עובד” - כל העובד במלאכה או בתעשייה אצל המעביד שעמו סכסוך העבודה או אצל מעביד אחר;

”תאגיד” - כל אגודה שנרשמה לפי חוק האגודות העותמאני או לפי פקודת האגודות השיתופיות או לפי פקודת החברות, ואחת ממטרותיה היא הסדר היחסים בין עובדים למעבידים, בין עובדים לעובדים או בין מעבידים למעבידים.

סימן ה': פגיעה במדינת חוץ

165. אלימות נגד מדינת חוץ (א67/1)

העושה בתחומי המדינה נסיון לארגן, להכין, לסייע או להקל כל נסיון הנעשה במדינת חוץ להרוס במעשי אלימות את סדרי השלטון של אותה מדינה, דינו - מאסר עשר שנים.

166. הסתה לאיבה כלפי מדינה יידידותית (א67/2) (תיקון: תשמ"ח)

המבקש להסית למעשי איבה נגד ממשלתה של מדינה יידידותית, על-ידי נאום במקום ציבורי או התקהלות פומבית או על-ידי פרסום, דינו - מאסר שלוש שנים.

167. פגיעה בדגל או בסמל של מדינה יידידותית (א68/)

המוריד או הורס, בפומבי, דגל או סמל של מדינה יידידותית, או עושה מעשה אחר לפגוע בהם, והכל בכוונה להביע איבה או בוז לאותה מדינה, דינו - מאסר שלוש שנים.

168. חילול כבודם של גדולי מדינת חוץ (א77/) (תיקון: תשמ"ח)

המפרסם ללא צידוק או הצדק שהיו מתקבלים במשפט בשל לשון הרע על אדם פרטי, פרסום העלול להשפיל, לחרף או לחשוף לשנאה או לבוז מלך, נשיא, שליט, שגריר או אחד מרמי המעלה האחרים של מדינת חוץ, דינו - קנס; ואם הפרסום עלול או מכוון להפריע את השלום והיידידות בין ישראל למדינה אחרת - דינו מאסר שלוש שנים.

סימן ו': שוד ים

169. שוד ים (א78/)

העושה מעשה של שוד ים או מעשה הקשור לשוד ים או כיוצא בו, דינו - מאסר עשרים שנה.

סימן ז': פגיעות ברגשי דת ומסורת

170. עלבון דת (א146/)

ההורס, מזיק או מחלל מקום פולחן, או כל עצם המוחזק מקודש לקהל אנשים, בכוונה לבזות דתם, או ביודעין שהם עשויים לראות במעשה זה עלבון לדתם, דינו - מאסר שלוש שנים.

171. הפרעה לפולחן (א147/) (תיקון: תש"ם)

המפריע במזיד אסיפת אנשים שנתאספו כדין לשם פולחן דתי, או תוקף במזיד אדם הממלא תפקיד באסיפה כאמור או את אחד מבאיה, ואין בידו להוכיח צידוק או הצדק כדין, דינו - מאסר שלוש שנים. (תשכ"ו)

172. כניסה ללא רשות למקום פולחן או קבורה (א148/)

הנכנס שלא ברשות למקום פולחן או קבורה או למקום שיוחד לצרכי לווית המת או לשמירת עצמותיו של מת, או נוהג במת שלא בכבוד, או גורם הפרעה לאנשים שנתקהלו ללוויית המת, והכל בכוונה לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות דתו, או כשהוא יודע שהדבר עשוי לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות דתו, דינו - מאסר שלוש שנים.

173. פגיעה ברגשי דת (א149/) (תיקון: תשמ"ח)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה אחת:

(1) מפרסם פרסום שיש בו לפגוע בפגיעה גסה באמונתם או ברגשותיהם הדתיים של אחרים;

(2) משמיע במקום ציבורי ובתחום שמיעתו של פלוני מלה או קול שיש בהם כדי לפגוע בפגיעה גסה באמונתו או ברגשותיו הדתיים.

174. פגיעה בבניני ציבור ובמצבות (א150/)

ההורס, משמיד או מפיל בנין או מצבה שיוחדו לשימוש הציבור או לנוי או גורם להם נזק, דינו - מאסר שלוש שנים.

174. מתן הטבות כפיתוי להמרת דת (תיקון : תשל"ח)

הנותן או מבטיח לאדם כסף, שווה כסף או טובת הנאה חמרית אחרת כדי לפתות אותו להמיר דתו או כדי שיפתה אדם אחר להמיר דתו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס 50,000 לירות.

174.ב. קבלת הטבות תמורת המרת דת (תיקון : תשל"ח)

המקבל או מסכים לקבל כסף, שווה כסף או טובת הנאה חמרית אחרת תמורת הבטחה להמיר דתו או לגרום לכך שאדם אחר ימיר דתו, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס 30,000 לירות.

סימן ח' : ריבוי נישואין

175. הגדרות (ה1/)

בסימן זה, "נישואין" - לרבות קידושין.

176. ריבוי נישואין (ה2/)

נשוי הנושא אשה אחרת, ונשואה הנישאת לאיש אחר, דינם - מאסר חמש שנים.

177. חזקת נישואין (ה3/)

מי שהיה נשוי הוא בחזקת נשוי, לענין סעיף 176, כל עוד לא הוכיח שנישואיו הקודמים בוטלו או הופקעו, בין על-ידי מות בן-הזוג ובין על פי פסק-דין סופי של בית-המשפט או של בית-הדין המוסמך או על פי דין התורה בדרך שאישר בית הדין המוסמך, ואין רואים אותו כפנוי אלא משעת המוות או משעה שניתן פסק-הדין או האישור כאמור.

178. תקפן של נישואין (ה4/)

לענין סעיף 176, אין נפקא מינה -

(1) אם תקפם של הנישואין הקודמים הוא לפי דין המדינה שבה נערכו או לפי דין דתי שעל פיו נערכו ;

(2) אם הנישואין החדשים תקפים או בטלים ;

(3) אם הנישואין החדשים נערכו מחוץ לישראל, ובלבד שבשעת הנישואין היה הנושא אזרח ישראלי או תושב ישראל.

179. היתר נישואין לפי דין תורה (ה5/) (תיקון : תש"ם)

היה הדין החל על הנישואין החדשים דין התורה לא יורשע אדם על עבירה לפי סעיף 176 אם הנישואין החדשים נערכו לאחר שניתן לו היתר נישואין לפי פסק-דין סופי של בית-דין רבני ופסק-הדין אושר בידי נשיא בית הדין הרבני הגדול.

180. נישואין שהותרו לפי דין אחר (ה6/)

לא היה הדין החל על הנישואין החדשים דין התורה, לא יורשע אדם על עבירה לפי סעיף 176 אם הנישואין החדשים נערכו לאחר שהותרו לפי פסק-דין סופי של בית-הדין המוסמך על סמך אחת מאלה :

(1) בן-זוגו מנישואיו הקודמים אינו מסוגל, מחמת מחלת נפש שלקה בה, להסכים להפקעת הנישואין או לביטולם או להשתתף בהליך או בפעולה להפקעתם או לביטולם ;

(2) בן-זוגו מנישואיו הקודמים נעדר בנסיבות המעוררות חשש סביר לחייו ולא נודעו עקבותיו לפחות שבע שנים.

181. התרת קשר נישואין על כרחה של האשה (ה7/)

התיר איש את קשר הנישואין על כרחה של האשה, באין בשעת התרת הקשר פסק-דין סופי של בית-המשפט או של בית-הדין המוסמך המחייב את האשה להתרה זו, דינו - מאסר חמש שנים.

182. עריכת נישואין וגירושין אסורים (ה8/)

(א) המסדר נישואין בידיעה שהם אסורים לפי דין או שאחד מבני-הזוג עובר בהם עבירה, דינו - מאסר ששה חדשים.

(ב) המסדר גירושין בידיעה שהם אסורים לפי דין או שהאיש המגרש עובר עבירה, דינו - מאסר ששה חדשים.

183. עדותו של בן-זוג (ה9/)

על אף האמור בפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א-1971, כשר בן-הזוג להעיד נגד בן-זוגו במשפט על עבירה לפי סימן זה, אך אין כופין להעיד לא בן-זוג ולא מי שנישא לנאשם בנישואין שאינם תופסים.

סימן ט': בריונות ותקלות לציבור

184. הגדרות (א95,93/) (תיקון: תש"ן, תשנ"א)

לענין סימן זה -

"סכין" - כלי בעל להב או כלי אחר שסוגל לדקור או לחתוך;

"אולר" - סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע;

"משקה משכר" - כמשמעותו בסעיף 2 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968.

185. סחר, ייצור ויבוא סכין (תיקון: תשנ"א)

הסוחר, מייצר או מייבא סכין שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק, לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו - מאסר שבע שנים.

185א. איסור מכירת אגרופן או סכין לקטין (תיקון: תש"ס)

(א) בעל עסק או מי שעובד בעסק לא ימכור אגרופן או סכין, למעט סכין לצורכי בית, לקטין; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) לענין סעיף קטן (א), רשאי בעל עסק או מי שעובד בעסק לדרוש מאדם המבקש שימכרו לו אגרופן או סכין, למעט סכין לצורכי בית, תעודה שבה ניתן לוודא את גילו; לא הציג האדם תעודה כאמור, לא יימכרו לו האגרופן או הסכין.

(ג) בעל עסק המוכר אגרופנים או סכינים, יציג במקום בולט בעסקו הודעה, בצורה שיקבע השר לביטחון הפנים, המפרטת את הוראות סעיף זה; הוראה זו לא תחול על עסק המוכר סכינים לצורכי בית בלבד.

(ד) מי שלא קיים את הוראות סעיפים קטנים (א) או (ג), רואים אותו כמי שלא קיים תנאי מתנאי הרשיון שניתן לו לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, והוראות החוק האמור יחולו עליו.

186. החזקת אגרופן או סכין שלא כדין (תיקון: תשנ"א, תש"ס, תשס"א)

(א) המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) לענין סעיף זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה. החזקה לפי סעיף קטן זה לא תחול על החזקת אולר במוסדות חינוך או במקומות אחרים, הכל כמפורט בתוספת, או בסמוך אליהם.

(ג) השר לביטחון הפנים רשאי בצו, מטעמים של שמירה על ביטחון הציבור ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת לענין סעיף קטן (ב).

187 - 188. (בוטלו) (תיקון: תשנ"א)

189. **כניסה בכוח (א96/)**

הנכנס למקרקעין בדרך אלימה כדי להחזיק בהם, בין שהאלימות היא בהפעלת כוח למעשה נגד אדם אחר ובין שהיא באיומים או בפריצה או בכינוס אנשים במספר בלתי רגיל, דינו - מאסר שלוש שנים, אף אם הוא זכאי להיכנס לאותם מקרקעין, זולת אם המקרקעין היו שלו אבל מוחזקים בידי עובדו או שלוחו.

190. **אחיזת מקרקעין בכוח (א97/)**

האוחז, ללא אבק זכות, מקרקעין של אדם הזכאי להחזיק אותם על פי דין, ועלול בכך להביא לידי הפרת השלום או לחשש סביר של הפרת השלום, דינו - מאסר שלוש שנים.

191. **תגרה (א98/)**

המשתתף שלא כדין בתגרה במקום ציבורי, דינו - מאסר שנה אחת.

192. **איומים (א100/)** (תשל"ג) (תיקון: תשל"ז)

המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים.

193. **שכרות (א101/)** (תיקון: תש"ן)

(א) המתפרע או המפר את הסדר במקום ציבורי בהיותו שיכור, דינו - מאסר שלושה חדשים.

(ב) המחזיק כלי נשק טעון, סכין או כל כלי זין קטלני אחר כשהוא שיכור, מותר לעצרו בלי צו מעצר, ודינו - מאסר ששה חדשים.

(ג) בעל עסק או עובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים, המספק משקה משכר לשיכור או מעודד אותו לשתות משקה משכר, דינו - מאסר ששה חדשים.

193א. **איסור מכירת משקאות משכרים לקטין** (תיקון: תש"ן, תשס"ד)

(א) המעודד או משדל אדם שלא מלאו לו שמונה-עשרה שנים לשתות משקה משכר, דינו - מאסר שלושה חדשים.

(א1) המוכר משקה משכר לאדם שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים, דינו - מאסר שישה חודשים.

(ב) בעל עסק או מי שעובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים לשם שתיה במקום, לא ימכור ולא יגיש משקה משכר לאדם שלא מלאו לו

שמונה עשרה שנים ולא יעודד אדם כאמור לשתות משקה משכר; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים.

(ג) בעל עסק או מי שעובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים, רשאי לדרוש מאדם המבקש שיספק לו משקה משכר, שיציג לו תעודה בה ניתן לוודא את גילו; לא הציג האדם תעודה כאמור, לא יסופק המשקה למבקש.

(ד) בעל עסק שבו נמכרים משקאות משכרים, יציג במקום בולט בעסקו, בצורה שיקבע שר המשטרה בתקנות, הודעה המפרטת את הוראות סעיף זה ואת הוראות סעיף 193(ג).

(ה) מי שלא קיים הוראות סעיף קטן (ד) רואים אותו כמי שלא קיים תנאי מתנאי רשיון שניתן לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, והוראות החוק האמור יחולו עליו.

194. מהומה ועלבון במקום ציבורי (א102/) (תשכ"ו)

(א) המקום שאון או מהומה במקום ציבורי, בלי סיבה סבירה ובאופן העלול להפריע לתושבים או להביא להפרת השלום, דינו - מאסר שלושה חדשים.

(ב) המעליב אדם במקום ציבורי באופן העלול לעורר אדם הנוכח אותה שעה להפר את השלום, דינו - מאסר שלושה חדשים.

194א. איסור ספסרות בכרטיסי מופעים (תיקון: תשס"ב)

(א) העוסק במכירת כרטיסים למופע במחיר העולה על המחיר הנקוב בהם, דינו - הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שרשאי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח1968-, למכור כרטיסים לעינוג ציבורי כמשמעותו באותו חוק.

(ג) המוכר כרטיס למופע במחיר העולה על המחיר הנקוב בו, תוך שהוא עובר עבירה, דינו, קנס נוסף על העונש הקבוע לעבירה - הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).

(ד) בסעיף זה -

"מופע" - מופע בתחום הספורט, הנגינה, השירה, המחול, הדרמה, הקולנוע או בתחום אחר של הבידור או של האמנות;
"עבירה" - עבירה מסוג עוון לפי כל חוק.

195. השחתת מודעות (א103/) (תשכ"ו)

המוריד, משחית או משמיד, במזיד וללא רשות כראוי, הודעה, מודעה או תעודה שהודבקו, או נועדו להיות מודבקים, אל בנין או במקום ציבורי על פי דין או על פי הוראת עובד הציבור, דינו - מאסר שלושה חדשים.

196. השחתת פני מקרקעין (א103/א) (תשי"ז)

הכותב, מצייר משרטט או חורת על מקרקעין של זולתו שלא כדין, או מדביק עליהם שלא כדין כל כתב או שלט, דינו - מאסר שנה אחת.

196א. חזקת אחריות (תיקון: תשמ"ג)

יראו כמבצע עבירה לפי סעיף 196 גם מי שתוכנה של מודעה מודפסת שהודבקה שלא כדין, מצביע עליו כעל מי שהזמין את הכנתה או את הדבקתה או הורה על ביצוע המעשה, זולת אם הוכיח את אלה:

(1) העבירה נעשתה שלא בידיעתו;

(2) הוא נקט בכל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע העבירה.

196ב. התיישנות (תיקון: תשמ"ג)

תקופת ההתיישנות של עבירה לפי סעיף 196 תהיה שנה אחת.

197. הפרעה לבחירות (א104/)

המנסה למנוע, לחבל או להפריע בחירות ציבוריות - בכוח, באלימות, באיומים או בכל מעשה שהוא עבירה לפי חוק זה, דינו - מאסר שלוש שנים.

198. תקלה ציבורית (א105/)

העושה מעשה העלול להביא לתקלה ציבורית, דינו - מאסר שלוש שנים.

סימן י' : זנות ותועבה

199. סרסרות למעשי זנות (ז1/א), (ב) (תיקון : תש"ס)

(א) אלה דינם מאסר חמש שנים :

(1) מי שמחייתו, כולה או מקצתה, דרך קבע או בתקופה כלשהי, על רווחי אדם העוסק בזנות ;

(2) מי שמקבל ביודעין מה שניתן בעד מעשה זנות של אדם או חלק ממה שניתן כאמור.

(ב) עבר אדם עבירה לפי סעיף זה בבן זוגו, בילדו או בילדו החורג, או שעבר את העבירה תוך ניצול יחסי מרות, תלות, חינוך או השגחה, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) לענין סעיף זה אין נפקא מינה -

(1) אם הדבר שקיבל העבריין היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת ;

(2) אם קיבל את הדבר מאדם העוסק בזנות או מאדם אחר ;

(3) אם קיבל אתן בעד מעשה זנות או חליפיו של אתן.

200. חזקת סרסרות (ז1/ג)

גבר הגר עם זונה או שהוא רגיל להלוות אליה דרך קבע או משתמש בפיקוחו או בהשפעתו עליה בדרך שיש בה כדי לסייע בידה או להכריחה לזנות, חזקה עליו שהוא חי על רווחיה, זולת אם הוכח היפוכו של דבר.

201. הבאת אדם לידי מעשה זנות (תיקון : תש"ס, תש"ס)

המביא אדם לידי מעשה זנות עם אדם אחר, דינו - מאסר חמש שנים.

202. הבאת אדם לידי עיסוק בזנות (תיקון : תש"ס)

המביא אדם לידי עיסוק בזנות, דינו - מאסר שבע שנים.

203. נסיבות מחמירות (תיקון : תש"ס)

(א) נעברה עבירה לפי סעיפים 201 או 202 תוך ניצול יחסי מרות, תלות, חינוך או השגחה, או תוך ניצול מצוקה כלכלית או נפשית של האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות, דינו של עובר העבירה - מאסר עשר שנים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 201 או 202 באחת מנסיבות אלה, דינו של עובר העבירה - מאסר שש עשרה שנים :

(1) תוך שימוש בכוח, או הפעלת אמצעי לחץ אחרים, או תוך איום באחד מאלה, ואחת היא אם נעשו אלה כלפי האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות, או כלפי אדם אחר ;

(2) תוך ניצול מצב המונע את התנגדותו של האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות, או תוך ניצול היותו חולה נפש או לקוי בשכלו ;

(3) בהסכמה שהושגה במרמה, של האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות.

203א. (בוטל) (תיקון : תשס"ז)

203ב. ניצול קטינים לזנות (תיקון : תש"ס, תשס"ז)

(א) נעברה עבירה לפי סעיפים 199, 201, 202 או 203 בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים, דינו של עובר העבירה -

(1) אם נקבע לעבירה מאסר חמש שנים - מאסר שבע שנים ;

(2) אם נקבע לעבירה מאסר שבע שנים - מאסר עשר שנים ;

(3) אם נקבע לעבירה מאסר עשר שנים - מאסר חמש עשרה שנים ;

(4) אם נקבע לעבירה מאסר שש עשרה שנים - מאסר עשרים שנה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 199, 201, 202 או 203 בקטין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, או שמלאו לו ארבע עשרה שנים ועובר העבירה אחראי על הקטין, דינו של עובר העבירה - כפל העונש שנקבע לעבירה אך לא יותר מעשרים שנים.

(ג) בסעיף זה, "אחראי על קטין" - כהגדרתו בסעיף 368א.

203ג. דין לקוחו של קטין (תיקון : תש"ס)

המקבל שירות של מעשה זנות של קטין, דינו - מאסר שלוש שנים.

203ד. נטל ההוכחה (תיקון : תש"ס)

הטוען שלא ידע את גילו של האדם שבו או שלגביו נעברה עבירה לפי סימן זה - עליו הראיה; הוראה זו לא תחול לענין עבירה לפי סעיף 214(ב3).

205. השכרת מקום לשם זנות (ז7,6) (תיקון : תש"ס)

מי שמשכיר או מחדש שכירות של מקום, לרבות כלי רכב וכלי שיט, בידעו שהוא משמש או ישמש לאדם מקום למעשי זנות, דינו - מאסר ששה חדשים; והוא הדין אם לא הפסיק השכרתו של מקום לאחר שנודע לו שהוא משמש כאמור, על אף שיש בידו זכות להפסיקה ולתבוע פינוי בשל כך.

205א. איסור פרסום ומסירת מידע בדבר זנות של קטין (תיקון : תשנ"ח)

המוסר מידע או המפרסם פרסום על מתן שירות של מעשה זנות, כשנותן השירות הוא קטין, דינו - מאסר חמש שנים; לענין עבירה לפי סעיף זה, אחת היא אם שירות הזנות ניתן בישראל או מחוץ לישראל, אם המידע מתייחס לקטין מסוים אם לאו, או אם הפרסום מציין שנותן השירות הוא קטין אם לאו.

205ב. איסור ציון קטינות בפרסום שירותי זנות (תיקון : תשנ"ח)

המפרסם פרסום המציין שנותן שירותי זנות הוא קטין, כשנותן השירות אינו קטין, דינו - מאסר שישה חודשים.

205ג. איסור פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר (תיקון : תשנ"ח)

(א) המפרסם פרסום בדבר מתן שירותי זנות, כשנותן השירות אינו קטין, דינו - מאסר שישה חודשים.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על פרסום בדבר מתן שירותי זנות, אם התקיימו בו כל אלה:

(1) ענינו אך ורק מתן שירותי זנות;

(2) הוא התפרסם בנפרד מדברי פרסום אחרים;

(3) הוא נמסר לאדם רק לפי בקשתו;

(4) סומן בו, בצורה בולטת, כי מטרתו היא לפרסם שירותי זנות.

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה.

206 - 207. (בוטלו) (תיקון : תש"ס)

208. המניח לקטין לדור בבית זנות (א165) (תשכ"ו)

המניח לקטין בן שנים עד שבע-עשרה שנים הנתון למשמורתו או להשגחתו, שידור בבית זנות או שיבקר בו תכופות, דינו - מאסר שלוש שנים.

209 - 211. (בוטלו) (תיקון : תש"ס)

212-213. (בוטלו) (תיקון : תש"ס)

214. **פרסום והצגת תועבה** (תיקון : תשנ"א, תשנ"ח)

(א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים :

(1) מפרסם פרסום תועבה או מכינו לצורכי פרסום ;

(2) מציג, מארגן או מפיק הצגת תועבה -

(א) במקום ציבורי ;

(ב) במקום שאינו ציבורי - אלא אם כן הוא מקום המשמש למגורים או המשמש חבר בני אדם שהחברות בו היא למי שמלאו לו שמונה עשרה שנים ולתקופה רצופה.

(ב) המפרסם פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לרבות הדמיית קטין או ציור של קטין, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב1) המשתמש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, או המשתמש בקטין בהצגת תועבה, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב2) נעברה העבירה לפי סעיפים קטנים (ב) או (ב1) בידי האחראי על הקטין כהגדרתו בסעיף 368א, או בהסכמתו של אחראי כאמור, דינו של האחראי - מאסר עשר שנים.

(ב3) המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, דינו - מאסר שנה ; לענין סעיף קטן זה, "מחזיק" - למעט המחזיק באקראי ובתום לב.

(ג) בית המשפט הדן בעבירה לפי סעיף זה שנעברה בידי בעל עסק במהלך עסקיו, רשאי להפעיל גם את הסמכויות לפי סעיפים 16 ו17 - לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח 1968-, ובלבד שלא ישתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף 17 אלא אם כן השתכנע שיש ראיות לכאורה לביצוע העבירה ושהפעלת סמכותו דרושה לטובת הציבור.

(ד) לא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה אלא תוך שנתיים מיום ביצוע העבירה, ובידי פרקליט מחוז או בהסכמתו בכתב.

214א. **פרסום פוגע על שלטי חוצות** (תיקון : תשנ"א)

(א) המפרסם פרסום פוגע על שלטי חוצות, דינו - מאסר שישה חדשים או קנס פי שלושה מהקנס האמור בסעיף 61(א)1.

(ב) לענין סעיף זה -

"פרסום פוגע" - אחד מאלה :

(1) תמונת עירום או תמונה של חלקי גוף אינטימיים של איש או אשה ;

(2) תמונה שיש בה קיום של יחסי מין או של אלימות מינית, או שיש בה ביזוי או השפלה מיניים, או שהיא מציגה אדם כחפץ זמין לשימוש מיני ;

(3) תמונה של חשיפה חלקית של גוף, של איש או אשה, שיש בה פגיעה ברגשותיו המוסריים של הציבור או חלק ממנו או השחתת המוסר הציבורי, או שיש בה פגיעה בקטינים או בחינוכם ;

"שלטי חוצות" - שלטי פרסומת המוצבים לצדי דרכים, שלטי פרסומת בתוך אוטובוסים של התחבורה הציבורית או על דפנותיהם החיצוניים או בתחנות האיסוף של אוטובוסים כאמור וכן שלטי פרסומת על לוחות מודעות שבפיקוחה של רשות מקומית.

214. הגנות (תיקון: תשנ"ח)

לא יראו אדם כעובר עבירה לפי סעיפים 205א עד 205ג ו-214, אם מסירת המידע, הפרסום או ההחזקה נעשו למטרה כשרה, לרבות לשם דיווח נכון והוגן בענין שסימן זה דן בו, ובלבד שמסירת המידע, הפרסום או ההחזקה אינם אסורים לפי דין אחר ולא נעשו כדי לעודד מעשים אסורים לפי סימן זה.

סימן י"א: מטרדים

215. מטרד לציבור (א189/)

(א) העושה מעשה שלא הותר בדין או נמנע מעשות דבר שחובתו לעשות לפי הדין וגורם בכך לציבור פגיעה, סכנה או הטרדה, או מפריע לו, או גורם לו אי-נוחות, בשימוש בזכות הרבים, הרי זה מטרד לציבור, ודינו - מאסר שנה אחת.
(ב) לענין מטרד לציבור אין הבדל אם האנשים שהמעשה או המחדל נוח להם מרובים על אלה שהוא גורם להם אי-נוחות; אולם אם הוא מקל על חלק מן הציבור את השימוש כדין בזכויותיו אפשר שיראוהו כאילו אינו מטרד לשום אדם.

(ג) הנמצא במקום כלשהו לשם עיסוק בזנות, בנסיבות שיש בהן משום מטרד לדרי הסביבה או הפרעה לתנועה בדרכים, דינו - מאסר שנה אחת. (תשל"ה)

216. התנהגות פסולה במקום ציבורי (א1946/), תשכ"ו (תיקון: תשל"ח, תש"ם)

(א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר ששה חדשים:

(1) מתנהג באופן פרוע או מגונה במקום ציבורי;

(2) גורם לקטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים לפשוט יד או לקבץ נדבות במקום ציבורי, או משדל או מניע לכך קטין כאמור;

(3) מתהלך כפושט יד או כמקבץ נדבות, או משתדל להשיג תרומות מכל מין שהוא, והכל באמתלת כזב או מרמה;

(4) מתנהג במקום ציבורי באופן העלול להביא להפרת השלום;

(5) משוטט בחצרים או בקרבתם או בדרך או בכביש או בסביבתם, או במקום ציבורי, והכל בזמן ובנסיבות שיש בהם כדי להסיק שהוא נמצא שם למטרה אסורה או פסולה.

(ב) הפושט יד, או מקבץ נדבות, במקום ציבורי בחשיפת פצעים או מומים או בהטרדה, דינו - מאסר חודש ימים.

217. ביזוי מדים (א194/)

מי שאינו חייל או שוטר והוא לובש את מדי הצבא או המשטרה, או לבוש הדומה להם, או לבוש הנושא סימן המיוחד לחייל או לשוטר באופן ובנסיבות העלולים לגרום בזיון המדים האמורים, או מעסיק אדם אחר בעשיית אחד המעשים האלה, דינו - מאסר שלושה חדשים.

218. מעשה העלול להפיץ מחלה (תיקון: תש"ם)

העושה בהתרשלות מעשה העלול להפיץ מחלה שיש בה סכנת נפשות, דינו - מאסר שלוש שנים; עשה את המעשה במזיד, דינו - מאסר שבע שנים.

219. מכירת מזון מפוגל (א196/)

(א) המוכר בחזקת מאכל או משקה מצרך שעושהו, או שנעשה מאליו, מזיק או בלתי ראוי למאכל או למשקה, והוא יודע זאת או שיש לו יסוד להניח כך, והמחזיק למכירה מצרך כאמור, דינם - מאסר שנה אחת.

(ב) המפגל מאכל או משקה ועושה אותו בכך מזיק, כשבדעתו למכרו למאכל או למשקה, או כשהוא יודע שהדבר עשוי להימכר לשם כך, דינו - מאסר שנה אחת.

220. החזקת מזון לא נקי (א197/) (תשכ"ו)

קמעונאי של מצרכי מאכל או משקה, או מנהל מלון, אכסניה, מסעדה או עסק אחר למכירת מאכלים ומשקאות לצריכה בו במקום, שאינו שומר על נקיונם של המצרכים שהוא מספק, או עובר על תקנה בענין בריאות הציבור, דינו - מאסר ששה חדשים; בית-המשפט המרשיע את העבריין רשאי להורות על השמדת מצרכי מאכל או משקה שאינם ראויים לשמש מזון.

221. זיהום מים (א198/) (תשכ"ו)

המעכיר או מזהם מי מעין, מיכל או מאגר או מי מקום אחר, ועושה אותם בכך פחות מתאימים למטרה שהם משמשים לה כרגיל, דינו - מאסר שלוש שנים.

222. זיהום אוויר (א199/)

המזהם לרצונו את האוויר ועושה אותו בכך מזיק, בדרך כלל, לבריאותם של בני אדם הגרים או מנהלים עסקים בסביבה, או של העוברים בדרך ציבורית, דינו - מאסר שלוש שנים.

223. מלאכות פוגעות (א200/)

המקים לצרכו רעש גדול או מפיץ לצרכו ריחות פוגעים או מזיקים, במקום ובנסיבות המטרידים בני אדם מן השימוש בזכות הרבים, דינו - מאסר שנה אחת.

סימן י"ב: משחקים אסורים, הגרלות והימורים

224. הגדרות (ט1/)

בסימן זה -

"משחק אסור" - משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף, או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;

"מקום משחקים אסורים" - חצרים שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים, בין שהם פתוחים לציבור ובין שהם פתוחים לבני אדם מסויימים בלבד, ואין נפקא מינה אם הם מוחזקים גם למטרה אחרת;

"הגרלה" - כל הסדר שלפיו ניתן, בהעלאת גורלות או באמצעי אחר, לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכיה תלויה בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;

"הימור" - כל הסדר שלפיו ניתן לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכיה תלויה בניחושו של דבר, לרבות הגרלה הקשורה בתוצאות משחקים ותחרויות בספורט. (תשכ"ז)

225. איסור הגרלות והימורים (ט2/) (תשל"ה) (תיקון: תשס"ג)

המארגן או עורך משחק אסור, הגרלה או הימור, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).

226. איסור משחקים (ט3/) (תשל"ה) (תיקון: תשס"ג)

המשחק משחק אסור, דינו - מאסר שנה אחת או הקנס האמור

בסעיף 61(א)(2).

227. השתתפות בעריכת הגרלות והימורים (ט4/) (תיקון: תשס"ג)

המציע, מוכר או מפיץ כרטיסים, או כל דבר אחר, הבאים להעיד על זכות להשתתף בהגרלה או בהימור, וכן המדפיס או המפרסם הודעה על הגרלה או על הימור, דינו - מאסר שנה אחת או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3).

228. איסור החזקה או הנהלה (ט5/) (תשל"ה) (תיקון: תשס"ג)

המחזיק או מנהל מקום משחקים אסורים, או מקום לעריכת הגרלות או הימורים, או מקום שלא קויים לגביו צו לפי סעיף 229, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4); המשכיר חצרים או מרשה את השימוש בהם בידיעה שישמשו מקום למשחקים אסורים או לעריכת הגרלות או הימורים, דינו - מאסר ששה חדשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3).

229. סגירת מקומות (ט5/א) (תשל"ה), (תיקון: תש"ס, תשס"ה)

(א) מפקד משטרת מחוז במשטרת ישראל רשאי להורות על סגירתו -

(1) של מקום משחקים אסורים או מקום לעריכת הגרלות או הימורים;

(2) של מקום המשמש לעריכת משחקים בקלפים, במכונות משחק וכיוצא באלה, אף אם משחקים אלה אינם בגדר משחק אסור ואף אם ניתן למקום רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, אם הוא סבור שהמשך קיומו עלול לפגוע בשלום הציבור או בטובת תושבי הסביבה או להביא לעבריינות, לרבות לעריכת משחק אסור.

(ב) - (ג) (בוטלו)

230. נסיבות מיוחדות (ט6/)

הוראות סעיפים 225 עד 228 לא יחולו על משחק, הגרלה או הימור שנתמלאו בהם שלוש אלה:

(1) עריכתם מכוונת לחוג אנשים מסויים;

(2) אינם חורגים מגדר שעשוע או בידור;

(3) אינם נערכים במקום משחקים אסורים או במקום לעריכת הגרלות או הימורים.

231. היתר (ט7/) (תשכ"ז)¹⁰

(א) הוראות סימן זה לא יחולו -

(1) על סוגי הגרלות או על הגרלה מסויימת, אשר לעריכתם ניתן מראש היתר מאת שר האוצר או מאת מי שהשר הסמיכו לכך;

(2) על הימורים או הימור מסויים, שעורך מפעל הפיס בהיתר מראש מאת שר האוצר או מאת מי שהשר הסמיכו לכך, ובלבד שההימורים שיערכו כאמור לא יהיו על תוצאות של משחקים ותחרויות בספורט.

(ב) הודעה על מתן היתר לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

232. ראיות (ט8/)

במשפט על עבירה בשל משחק אסור לפי סימן זה -

(1) רשאי בית-המשפט להרשיע את הנאשם על יסוד עדות שותף לעבירה גם אם אין לה סיוע;

(2) פסק-דין במשפט פלילי שנקבע בו כי במקום פלוני נערך משחק אסור, מותר לקבלו כראיה על כך בכל משפט אחר לפי סימן זה, ואין נפקא מינה מי היה הנאשם.

233. חזקות (ט9/)

לענין סימן זה - ובלי למעט מכל דרך הוכחה אחרת -

- (1) הנמצא במקום משחקים אסורים, והיה לקצין משטרה יסוד להניח שמשחקים בו משחקים אסורים אותה שעה, רואים אותו כאילו הוא משחק בו משחק אסור, כל עוד לא הוכיח שנמצא במקום למטרה אחרת בלבד ;
- (2) רואים משחק בקלפים, בקוביות או במכונת משחק כמשחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, כל עוד לא הוכח ההיפך ;
- (3) רואים חצרים כמקום שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים -

- (א) אם נערך בהם משחק אסור לפחות שתי פעמים תוך ששה חדשים שקדמו לביצוע העבירה בידי הנאשם, כל עוד לא הוכח ההיפך ; ואין נפקא מינה, לגבי הנאשם בהחזקתם, אם החזיק בהם כל תקופה זו ואם מקצתה ;
- (ב) אם שימשו מועדון למשחקים בקלפים, ונערך בהם משחק אסור לפחות פעם אחת תוך ששה חדשים שקדמו לביצוע העבירה בידי הנאשם.

234. חילוט מכשירי משחק (ט10/)

הורשע אדם בעבירה לפי סימן זה, רשאי בית-המשפט לצוות שכלים או מכשירים או דבר אחר ששימשו לעריכת המשחק, ההגרלה או ההימור יחולטו לאוצר המדינה, ואין נפקא מינה אם הנאשם הוא בעלם או לאו.

235. חילוט מכשירי עבירה (ט10/א) (תשכ"ז)

- (א) היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, רשאי הוא לתפוסם, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר, שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם.
- (ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף קטן (א).
- (ג) נוכח בית-המשפט כי דברים שנתפסו כאמור בסעיף קטן (א), למעט כספים, שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, או שנתקבלו כתוצאה מארגון או מעריכתם, רשאי הוא לצוות, על פי בקשת שוטר או תובע, כמשמעותו בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, על חילוטם לאוצר המדינה, אף אם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים.

פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט

סימן א': שיבוש עשיית משפט

236. הגדרות (א116/)

בסימן זה, "עדות" - אמרות בעל-פה או בכתב שנאמרו לשם ראיה, למעט אמרות שלא בשבועה מפי נאשם בהליך פלילי, ולרבות חוות דעת שניתנו לשם ראיה ותרגומים מפי מתרגם בהליך שיפוטי.

237. עדות שקר (א117,118/ (תשל"ג)

- (א) המעיד בהליך שיפוטי, ביודעין, עדות כוזבת בדבר מהותי לגבי שאלה הנדונה באותו הליך, הרי זו עדות שקר, ודינו - מאסר שבע שנים ; עשה כן בעד טובת הנאה, דינו - מאסר תשע שנים.
- (ב) לענין עדות שקר אין נפקא מינה -

(1) אם ניתנה העדות בשבועה או בלא שבועה או בעיצום אחר שהותר על פי דין ;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(2) באיזו צורה או טקס השתמשו להשבעת המעיד או לחיובו באמירת האמת, ובלבד שהיו בהסכמתו של המעיד; (תשכ"ט)

(3) אם בית-המשפט, בית-הדין או הרשות השיפוטית או ועדת החקירה היו מורכבים כראוי או יושבים במקום הראוי, ובלבד שפעלו, כל אחד בתפקידו, בהליך שבו ניתנה העדות; (תשכ"ט)

(4) אם המעיד הוא עד כשר ואם העדות היא קבילה בהליך השיפוטי.

238. **בידוי ראיות (א119/)**

הבודה ראיה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש בידועין בראיה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות רשות שיפוטית או ועדת חקירה בהליך שיפוטי, דינו - מאסר חמש שנים. (תשכ"ט)

239. **שבועת שקר (א120/)**

מי שבידועין מוסר תצהיר שקר, בין בשבועה או בהן צדק ובין שלא בשבועה ושלא בהן צדק, לפני מי שמוסמך לקבל את התצהיר, דינו - מאסר שלוש שנים.

240. **עדויות סותרות (א120/א) (תשכ"ה, תשכ"ט, תשל"ד) (תיקון: תש"ם)**

(א) המוסר הודעות או עדויות בענין אחד בפני רשויות שונות, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) "רשות", לענין סעיף זה - בית-משפט הדין בפלילים, בית-דין משמעתי, שוטר או רשות אחרת שערכו על פי דין חקירה קודם לאישורם בבית-המשפט או בבית-הדין המשמעתי, ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט1968-, או מי שנתמנה לפי סעיף 13 לחוק האמור.

(ג) פרוטוקול של המשפט והודעה או עדות שנרשמו כדין בחקירה כאמור, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.

241. **סירוב להעיד (א120ב) (תשכ"ח)**

(א) מי שחייב להעיד או למסור ראיה אחרת בהליך שיפוטי והוא מסרב לעשות כן, דינו - מאסר שנתיים.

(ב) הטלת מאסר לפי סעיף 5 לפקודות בזיון בית-המשפט על אדם שסירב כאמור, אין בה כדי למנוע שפיטתו לפי סעיף קטן (א), אולם מי שנדון למאסר לפי סעיף קטן (א), תנוכה מענשו התקופה שבה היה אסור לפי סעיף 5 האמור.

242. **השמדת ראיה (א122/)**

היודע כי ספר, תעודה או דבר פלוני דרושים, או עשויים להיות דרושים, לראיה בהליך שיפוטי והוא, במזיד, משמידם או עושה אותם בלתי ניתנים לקריאה, לפענוח או לזיהוי, והכל בכוונה למנוע את השימוש בהם לראיה, דינו - מאסר חמש שנים.

243. **ידיעות כוזבות (א123/) (תשל"ג)**

המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע - מאסר חמש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו.

244. **שיבוש מהלכי משפט (א124/) (תשל"ג)**

העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית-משפט.

245. הדחה בחקירה (א124/א), (ב) (תשל"ג) (תיקון : תשל"ז)

(א) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר שבע שנים.

246. הדחה בעדות (א124/א,ג), (ד) (תשל"ג)

(א) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר תשע שנים.

247. סייגים לתחולה (א124/א(ו) רישה) (תשל"ג)

סעיפים 245(א) ו-246(א) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.

248. הגנה (א24/א(ו) סיפה) (תשל"ג)

באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים 245(א) או 246(א) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.

249. הטרדת עד (א124/א(ה)) (תשל"ג)

המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים.

249א. נסיבות מחמירות (תיקון : תש"ם)

נעברה עבירה לפי סעיפים 245, 246 או 249 כשהעבריין נושא נשק חס או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחדיו לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם -

(1) בעבירה לפי סעיף 245(א) - מאסר שבע שנים ;

(2) בעבירה לפי סעיף 245(ב) - מאסר עשר שנים ;

(3) בעבירה לפי סעיף 246(א) - מאסר עשר שנים ;

(4) בעבירה לפי סעיף 246(ב) - מאסר ארבע עשרה שנים ;

(5) בעבירה לפי סעיף 249 - מאסר חמש שנים.

250. השפעה לא הוגנת (א125/)

המבקש להשפיע שלא כהוגן על תוצאותיו של הליך שיפוטי, בדברי שידול או בקשה הנשלחים אל שופט או אל פקיד בית-המשפט, דינו - מאסר שנה אחת.

251. פרסום מסולף של דיון משפטי (א127/)

המפרסם שלא בתום לב, בכל דרך של פרסום, דין וחשבון לא מדויק על דיון בבית-משפט או בוועדת חקירה על פי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט1968-, דינו - מאסר ששה חדשים.

252. התרמה למען תשלום קנס (א128/)

הפותח, בכל דרך של פרסום, פעולת התרמה למען תשלומם של קנס, הוצאות או פיצוי שפסק בית-משפט בפלילים, או נותן פרסום להתרמה כזאת, דינו - מאסר ששה חדשים.

252א. תשלום קנס שהוטל על הזולת (תיקון: תשנ"א)

(א) לא ישלם תאגיד, במישרין או בעקיפין, קנס שהוטל על זולתו, ולא ישלם מעביד קנס שהוטל על עובדו; העובר על הוראה מהוראות סעיף קטן זה, דינו - מאסר שנה אחת.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בידי תאגיד, יואשם בה גם כל אדם אשר בעת ביצוע העבירה היה בו מנהל פעיל, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד מינהל בכיר האחראי לתשלום הקנס, אלא אם כן הוכיח שניים אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שהוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע העבירה.

(ג) לענין סעיף זה, "תאגיד" - לרבות חבר בני אדם שאינו מואגד ולמעט תאגיד שחבריו חייבים להעמיד לרשותו את מלוא כוח עבודתם ולהעביר לו את נכסיהם.

253. חיפוי (א129/ (תשל"ג)

(א) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו בעד אי-גילוי או כיסוי של מעשה עוון או פשע או של כל ידיעה בנוגע למעשה כאמור, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו על מנת שלא ימסור עדות בחקירה על פי דין או במשפט, דינו - מאסר חמש שנים.

254. פרסומים על נכס גנוב (א130/ (תשכ"ו)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר ששה חדשים:

(1) מציע בפומבי פרס בעד השבת נכס שנגנב או שאבד, ובהצעתו זו משתמש במלים הבאות לומר כי מביא הנכס לא יישאל שאלות, או כי לא ייעצר ולא יוטرد;

(2) מציע בפומבי לכל מי שקנה נכס גנוב או אבוד או הלווה כסף עליו, להחזיר לו את הסכום ששילם או שהלווה או לתת סכום כסף או פרס אם יושב הנכס;

(3) מדפיס או מפרסם הצעה כאמור בפסקאות (1) ו-(2).

255. זילות בית-המשפט (א131/)

האומר או כותב דבר על שופט או דיין לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי גידוף נגד שופט או דיין כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה, דינו - מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של שופט או דיין בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.

256. נשיאת נשק בבית-המשפט (א131/ (תשל"ג)

(א) הנושא נשק, או נושא ללא הסבר סביר כלי או חומר פוגעניים אחרים, בבנין של בית-משפט או בית-דין, או במקום אחר שבו מתקיימים הליכים שיפוטיים, דינו - מאסר שנתיים.

(ב) סעיף זה לא יחול -

(1) על שוטר, או על מי שקיבל מרשות מוסמכת לפי חוק כלי היריה, תש"ט1949-, או ממנהל בתי-המשפט או מטעמו היתר לשאת את הנשק או הכלי או החומר באותו בנין או מקום;

(2) בבית-דין צבאי או בבית-משפט צבאי כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו1955-, או במקום אחר שבו מתקיים הליך שיפוטי לפי החוק האמור - על מי שהותר לו הדבר לפי פקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו1955-.

257. בריחה (א133/)

הבורח ממשמורת חוקית שהוא נתון בה בשל עבירה פלילית, דינו -

(1) אם הוא מואשם או מורשע בפשע - מאסר שבע שנים ;

(2) בכל מקרה אחר - מאסר שלוש שנים.

258. סיוע לבריחה (א134/)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים :

(1) מסייע אסיר או עצור לברוח או לנסות לברוח ממשמורת חוקית ;

(2) מכניס, או גורם שיוכנס, דבר לבית סוהר כדי להקל על בריחתו של אסיר או עצור.

259. הברחת אדם (א132/ (תיקון : תש"ס)

המבריח או מנסה להבריח אדם ממשמורת חוקית, דינו -

(1) אם המוברח הואשם או הורשע בעבירה שענשה מוות או מאסר עולם - מאסר עשרים שנים ;

(2) בכל מקרה אחר - מאסר שבע שנים.

260. מסייע לאחר מעשה (א26/ (1,27)

(א) היודע שפלוני עבר עבירה ומקבל אותו או עוזר לו בכוונה שיימלט מעונש, הריהו מסייע לאחר מעשה, זולת אם היה

בן-זוגו, הורהו, בנו או בתו של העבריין ; ואולם אשה שבנוכחותו ובמרותו של בעלה קיבלה עובר עבירה שבעלה השתתף

בה או עזרה לו, כדי שיימלט מעונש - אינה בגדר מסייעת ; לענין סעיף זה, "עבירה" - למעט חטא.

(ב) מסייע לאחר מעשה אפשר להעמיד לדין ולהרשיע, אף אם מבצע מעשה העבירה לא הורשע תחילה או שאי אפשר

לנקוט הליכים נגדו או לאכוף עליו ענישה בשל העבירה.

261. דין מסייע לאחר מעשה (א26/ (2)

מסייע לאחר מעשה, דינו -

(1) אם העבירה היתה פשע - מאסר שלוש שנים ;

(2) אם העבירה היתה עוון - מאסר מחצית תקופת העונש שנקבע לאותה עבירה.

262. אי-מניעת פשע (א33/ (1939)

מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו -

מאסר שנתיים.

263. סירוב לעזור במניעת עבירות (א135/)

מי שנצטווה כדין מפי עובד ציבורי, שוטר או אדם אחר, לעזור במניעת עבירות או במעצרו של אדם או במניעת הברחתו

או בריחתו של אדם, והוא מסרב או נמנע מהגיש עזרה לפי יכולתו, דינו - מאסר שלוש שנים.

264. הכשלת עיקול (א136/)

המקבל נכס, מסלקו, מעכבו, מסתירו או עושה בו מעשה אחר ביודעין כי הנכס עוקל או ניטל על פי הוראת בית-משפט, בכוונה להפריע או להכשיל את ביצוע העיקול או ההוראה, דינו - מאסר שלוש שנים.

265. שבירת חותם (א137/)

השובר, מסלק או עושה ללא מועיל, במזיד, חותם שהוטבע על פי הוראת רשות רשמית, בית-משפט או בית-דין, דינו - מאסר שנתיים; ואם היה מופקד על שמירת החותם, דינו - מאסר שלוש שנים.

266. הזנחת השמירה על חותם (א138/)

המופקד על שמירת חותם שהוטבע על פי הוראה של רשות רשמית או של בית-משפט או בית-דין, והוא בהתרשלות מניח לחותם שישובר או יסולק או ייעשה ללא מועיל, דינו - מאסר ששה חדשים.

267. הוצאת מסמך ממשמורת (תיקון: תש"ס, תשמ"ח)

(א) המוציא, ללא רשות, מסמך ממשמורת מוסד ממוסדות המדינה או מרשות מקומית, דינו - מאסר שלוש שנים.
(ב) עובד הציבור המופקד על הטיפול במסמך או על שמירתו, המוסר אותו שלא כדין לאחר והמסמך מוצא מהמשמורת כאמור בסעיף קטן (א), דינו - מאסר חמש שנים.
(ג) בסעיף זה, "מסמך" - בכתב או בכל אמצעי אחר שבו נרשם דבר.
סימן ב': העלמת עבירה

268. הגדרות (ו1/), תוספת) (תיקון: תש"ס)

בסימן זה -

"עבירה פלילית" - אחת מאלה:

- (1) עבירה לפי פרק ז' או לפי סימן ה' לפרק ט';
 - (2) עבירה נגד החיים, הגוף או המוסד שדינה מאסר שלוש שנים או יותר;
 - (3) עבירה לפי אחד הסעיפים שבסימן ד' לפרק ט' ושבפרקים י"א (למעט סעיף 401) ו-י"ב, או לפי סעיף 489, הפוגעת בנכסים או בזכויות של המדינה או של גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, תשי"ח1958- (נוסח משולב);
- "הליך של שפיטה" - הליך המכוון להביא לידי אחת מאלה:

- (1) הוצאת אדם מגוף אשר הוא חבר בו;
- (2) שלילת זכות אדם מזכויותיו בגוף כאמור;
- (3) פרסום לגנאי ברבים על מעשיו של אדם;
- (4) עיצום אחר שיש עמו גינוי ושאינו בעל משמעות דתית בלבד.

269. חובת מתן הודעה

לא ימלא אדם תפקיד בהליך של שפיטה משהתעורר, תוך כדי שפיטה, חשש עבירה פלילית, אלא אם ניתנה הודעה ליועץ המשפטי לממשלה או לבא-כוחו.

270. הפסקת השפיטה (2/1)

נמסרה הודעה כאמור בסעיף 269, או הואשם אדם בעבירה לפי סימן זה, והחליט היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו לנקוט הליכים בבית-משפט, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לצוות על הפסקת השפיטה האמורה עד לגמר ההליכים בבית-המשפט.

271. עונשין (3/1)

העובר על הוראה מהוראות סימן זה, דינו - מאסר שנה אחת.

272. הגנה (4/1)

באישום לפי סימן זה תהא הגנה טובה לנאשם אם יוכיח אחת מאלה:

- (1) כי הודעה על אותו מעשה כבר נמסרה ליועץ המשפטי לממשלה או לבא-כוחו או למשטרה;
- (2) כי בשל אותו מעשה כבר התנהלה חקירה משטרתית או הואשם אדם.

סימן ג': תקיפת שוטרים

273. תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו (1/1)

התוקף שוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או אדם אחר העוזר לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים.

274. תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (2/1)

התוקף שוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק ונתקיימה בו אחת מאלה, דינו - מאסר עד חמש שנים ולא פחות משלושה חדשים:

- (1) התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;
- (2) היה מזויין בכלי יריה, אלה, מקל, אבן או כלי אחר;
- (3) התקיפה היתה בצוותא של יותר משלושה אנשים.

275. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו (3/1)

העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים.

276. פירוש (4/1)

בסימן זה, "תקיפה" - כמשמעותו בסעיף 378.

סימן ד': עבירות בשירות הציבור וכלפיו

277. לחץ של עובד הציבור (א109/ב) (1944)

עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

- (1) משתמש, או מורה להשתמש, בכוח או באלימות נגד אדם כדי לסחוט ממנו, או מאחר שהאדם יש לו ענין בו, הודיה בעבירה או מידע בדבר עבירה;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(2) מאיים על אדם, או מורה שיאיימו עליו, בפגיעה בגופו או בנכסיו, שלו או של אחר שהאדם יש לו ענין בו, כדי לסחוט מן האדם הודיה בעבירה או מידע בדבר עבירה.

278. עובד הציבור שיש לו זיקה פרטית (א110) (1946, תשכ"ו)

עובד הציבור שיש לו מכוח משרתו סמכות שיפוטית או מינהלית לגבי נכסים מסוג מסויים או לגבי עיסוק בחרושת, במסחר או בעסק מסוג מסויים, והוא משתמש בסמכותו לגביהם בין בעצמו ובין על-ידי אחר כשיש לו, במישרין או בעקיפין, זיקה פרטית בהם, דינו - מאסר שלוש שנים.

279. דרישות כוזבות של עובד הציבור (א111)

עובד הציבור החייב או הרשאי להגיש דו"ח או הודעה בדבר סכום שהוא או אחר דורש, או בענין אחר הטעון אישור לשם קבלת כסף או טובין, והוא מגיש אותם בידיעה שהם כוזבים בפרט מהותי, דינו - מאסר שלוש שנים.

280. שימוש לרעה בכוח המשרה (א112) (1946, תשכ"ו)

עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים :

- (1) תוך שימוש לרעה בסמכותו הוא עושה או מורה לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר ;
- (2) נכנס למגוריו של אדם נגד רצונו, כשאינן הדבר מותר לו על פי דין, או שלא לפי הסדרים שנקבעו לכך בדין.

281. תעודה כוזבת (א113) (תשכ"ו)

מי שמוסמך או נדרש על פי דין ליתן תעודה העשויה להשפיע על זכויותיו של אדם והוא נותן אותה בידעו שהיא כוזבת בפרט מהותי, דינו - מאסר חמש שנים.

282. התיימרות כבעל סמכות (א114)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים :

- (1) מתיימר לפעול כבעל משרה שיפוטית, והוא איננו בעל משרה כזאת ;
- (2) מתיימר לפעול כמי שמוסמך על פי דין להשביע או לקבל תצהיר או לעשות כל פעולה אחרת בעלת אופי רשמי שרק מי שמוסמך לכך על פי דין רשאי לעשותה, ואין לו הסמכה כאמור ;
- (3) מתייצג כמי שמוסמך על פי דין לחתום על תעודה המעידה על תכנו של פנקס או רשומה המוחזקים בידי רשות חוקית או המעידה על עובדה או מאורע, והוא חותם על אותה תעודה כמי שמוסמך לכך ובידעו שאיננו מוסמך לכך.

283. התחזות כעובד הציבור (א115)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים :

- (1) מתחזה כעובד הציבור, כשאותו עובד נדרש מכוח תפקידו לעשות פעולה או להיות נוכח ;
- (2) מתייצג בכזב כעובד הציבור ומתיימר מכוח תפקידו זה לעשות פעולה או להיות נוכח במקום לשם עשיית פעולה.

284. מרמה והפרת אמונים (א140)

עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו - מאסר שלוש שנים.

285. אי-מילוי חובה רשמית (א141)

עובד הציבור הנמנע במזיד למלא חובה המוטלת עליו על פי דין, דינו - מאסר שלוש שנים, זולת אם היה מילוי החובה כרוך בסכנה גדולה מזו שאדם בעל כוח ומרץ רגילים יכול לעמוד בה.

286. הפרת חובה חקוקה (א142)

המפר הוראת חיקוק במזיד, במעשה האסור לפי אותו חיקוק או בהימנעות ממעשה שעשייתו נדרשת לפי אותו חיקוק, והדבר נוגע לציבור, דינו - מאסר שנתיים ; והוא, אם אין נראית מאותו חיקוק כוונה לעונש אחר על הפרתו.

287. הפרת הוראה חוקית (א143/) (תיקון: תשמ"ח, תשס"ב)

(א) המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית-משפט או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו ענין, דינו - מאסר שנתיים.

(ב) המפר הוראה מהוראות צו שניתן מאת בית משפט לשם הגנה על חייו, גופו או שלומו של אדם אחר מפני המפר, דינו - מאסר ארבע שנים.

288. העלבת עובד הציבור (א144/)

המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור, או דיין או פקיד של בית-דין דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט1968-, כשהם ממלאים תפקידים או בנוגע למילוי תפקידים, דינו - מאסר ששה חדשים.

288א. הפרעה לעובד הציבור (תיקון: תש"ם)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה:

- (1) מפריע ביודעין לעובד הציבור או למי שהוסמך למלא תפקיד של עובד הציבור במילוי תפקידו על פי דין;
- (2) אינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי חיקוק למסור ידיעה או מסמך.

289. הסתה להימנע מתשלומי חובה (א145/)

המסית אדם, או קבוצת בני אדם, שלא לשלם, או לעכב, תשלום חובה שהודיעה עליו הממשלה ברשומות, בין שההסתה היא מפורשת ובין שהיא משתמעת, בין במלים שבעל פה או שבכתב ובין בסימנים או במוצגים חזותיים, ובין בדרכים אחרות, דינו - מאסר ששה חדשים; והוא הדין במי שעושה מעשה, בכוונה להביא, או ביודעין שהוא עלול להביא, את אמצעי ההסתה האמורים, במישרין או בעקיפין בכל צורה שהיא, לידיעתם של אדם או של קבוצת בני אדם.

סימן ה': עבירות שוחד

290. לקיחת שוחד (ב1/) (תשכ"ד, תש"ל)

(א) עובד הציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר שבע שנים או מאסר שבע שנים עם קנס עשרת אלפים לירות.

(ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" - לרבות עובד של תאגיד המספק שירות לציבור.

291. מתן שוחד (ב3/) (תשכ"ד)

נותן השוחד דינו כדין לוקח השוחד, אלא שהעונש שהנותן צפוי לו הוא מחצית העונש האמור בסעיף 290.

292. שוחד בתחרויות (ב3א/) (תשכ"ט)

(א) הנותן שוחד בכוונה להשפיע על קיומן, מהלכן או תוצאותיהן של תחרות ספורט או תחרות אחרת שיש לציבור ענין בקיומן או בתוצאותיהן, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) לוקח השוחד דינו כדין נותן השוחד.

293. דרכי שוחד (ב4/) (תשכ"ד)

אין נפקא מינה בשוחד -

- (1) אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
- (2) אם היה בעד עשייה או בעד חדילה, השהיה, החשה, האטה, העדפה או הפליה לרעה;
- (3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;

- (4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר ;
- (5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר ; אם ניתן לידי הלוקח או לידי אדם אחר בשביל הלוקח ; אם לכתחילה או בדיעבד ; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר ;
- (6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות ; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסויים ; אם מילוי היה בשכר או בלי שכר , אם בהתנדבות או תוך קיום חובה ;
- (7) אם נלקח על מנת לסטות מן השורה במילוי תפקידו או בעד פעולה שעובד הציבור היה חייב לעשותה על פי תפקידו. (תשכ"ד)

294. הוראות נוספות (ב5/)

- (א) המבקש או המתנה שוחד , אף שלא נענה , כמוהו כלוקח שוחד.
- (ב) המציע או המבטיח שוחד , אף שנדחה , כמוהו כנותן שוחד.
- (ג) מי שמועמד לתפקיד אף שעדיין לא הוטל עליו , ומי שהוטל עליו תפקיד אף שעדיין לא התחיל במילוי , כמוהו כממלא את התפקיד.
- (ד) במשפט על שוחד לא ייזקק בית-המשפט לטענה -
- (1) שהיה פגם או פסול בהטלת התפקיד על הלוקח , במינויו או בבחירתו ;
- (2) שהלוקח לא עשה או אף לא התכוון או לא היה מוסמך או רשאי לעשות את הפעולה.

295. תיווך בשוחד (ב6/ ותמורה אסורה לבעל השפעה ניכרת (תשכ"ג, תשכ"ד, תשל"א, תשס"ו)

- (א) המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת לתת שוחד - דינו כאילו היה לוקח שוחד ; ואין נפקא מינה אם ניתנה בעד תיווכו תמורה, לו או לאחר, ואם לאו, ואם התכוון לתת שוחד ואם לאו.
- (ב) המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת שיניע, בעצמו או על-ידי אחר, עובד הציבור כאמור בסעיף 290(ב) למשוא פנים או להפליה - דינו כאילו היה נותן שוחד.
- (ב1) (1) בעל השפעה ניכרת על בחירתו של מועמד לתפקיד ראש הממשלה, שר, סגן שר, חבר כנסת או ראש רשות מקומית (בסעיף קטן זה - מועמד), המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת כדי שיניע, בעצמו או על ידי אחר, מועמד לעשות פעולה הקשורה לתפקידו, דינו - שלוש שנות מאסר ; קיבל כאמור כדי להניע מועמד למשוא פנים או להפליה - דינו כאילו היה לוקח שוחד.
- בסעיף קטן זה -

"בחירות מקדימות", "תרומה" - כהגדרתן בסעיף 28א לחוק המפלגות ;

"בעל השפעה ניכרת" - מי שיש לו השפעה ניכרת על בחירת מועמד במפלגה או בסיעה, לרבות במסגרת בחירות מקדימות ולרבות בשל היותו אחד מאלה :

- (1) חבר הנהלה, מוסד ביקורת או בית דין של מפלגה, או נושא תפקיד מקביל או דומה לאחד מאלה במפלגה ;
- (2) בעל זכות הצבעה בבחירות למועמד שבהן מספר בעלי זכות הצבעה אינו עולה על חמשת אלפים ;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(3) מי שפעל להתפקדות של מספר משמעותי, בנסיבות הענין, של בעלי זכות בחירה בבחירות למועמד; פעל אדם להתפקדות של חמישים או יותר בעלי זכות בחירה בבחירות למועמד, חזקה כי מתקיים בו האמור בפסקה זו, אלא אם כן הוכיח אחרת;

(4) אדם שתרם, גייס תרומות או הוציא כספים לשם קידום בחירתו של מועמד במפלגה או בסיעה, בשווי העולה על חמשת אלפים שקלים חדשים, או שתרם, גייס תרומות או הוציא כספים כאמור לטובת שני מועמדים לפחות באותה מערכת בחירות, בשווי העולה על חמישה עשר אלף שקלים חדשים.

"חוק המפלגות" - חוק המפלגות, התשנ"ב 1992-;

"מפלגה" - כהגדרתה בחוק המפלגות;

"סיעה" - כהגדרתה בחוק מימון מפלגות, התשל"ג 1973-.

(ג) הנותן כסף שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת למקבל כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) - דינו כדין לוקח שוחד ולמקבל כאמור בסעיף קטן (1ב), דינו - מחצית העונש הקבוע באותו סעיף קטן.

(ד) לענין סעיף זה, "קבלה" - לרבות קבלה בשביל אחר או על-ידי אחר.

296. ראיות (ב/7)

במשפט על עבירה לפי סימן זה רשאי בית-המשפט להרשיע על יסוד עדות אחת, אף אם זו עדות של שותף לעבירה.

297. חילוט ושילום (ב/8)

(א) הורשע אדם על עבירה לפי סימן זה, רשאי בית-המשפט, נוסף על העונש שיטיל -

(1) לצוות על חילוט מה שניתן כשוחד ומה שבא במקומו;

(2) לחייב את נותן השוחד לשלם לאוצר המדינה את שווייה של התועלת שהפיק מן השוחד.

(ב) סימן זה אינו מוציא תביעה אזרחית.

פרק י': פגיעות בגוף

סימן א': גרימת מוות

298. הריגה (א212, /213) (תשכ"ו)

הגורם במעשה או במחדל אסורים למותו של אדם, יאשם בהריגה, ודינו - מאסר עשרים שנה.

299. (בוטל) (תיקון: תשנ"ה)11

300. רצח (א214, /215) (תשי"ד)

(א) העושה אחת מאלה יאשם ברצח ודינו - מאסר עולם ועונש זה בלבד:

(1) גורם במזיד, במעשה או במחדל אסורים, למותו של אביו, אמו, סבו או סבתו;

(2) גורם בכוונה תחילה למותו של אדם;

(3) גורם במזיד למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה;

(4) גורם למותו של אדם כשנעברה עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתתף בביצוע אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש.

(ב) מי שהורשע ברצח לפי סעיף 2(ו) לחוק לעשיית דין בנאצים ועוזריהם, תשי"א 1950-, דינו - מיתה.

300. **עונש מופחת** (תיקון : תשנ"ה)¹¹

על אף האמור בסעיף 300, ניתן להטיל עונש קל מהקבוע בו, אם נעברה העבירה באחד מאלה :

(א) במצב שבו, בשל הפרעה נפשית חמורה או בשל ליקוי בכושרו השכלי, הוגבלה יכולתו של הנאשם במידה ניכרת, אך לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34 ח -

(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו ; או

(2) להימנע מעשיית המעשה.

(ב) במצב שבו מעשהו של הנאשם חרג במידה מועטה, בנסיבות הענין, מתחום הסבירות הנדרשת לפי סעיף 34טז לשם

תחולת הסייג של הגנה עצמית, צורך או כורח, לפי סעיפים 34, 34יא, 34יב.

(ג) כשהנאשם היה נתון במצב של מצוקה נפשית קשה, עקב התעללות חמורה ומתמשכת בו או בבן משפחתו, בידי מי שהנאשם גרם למותו.

301. **כוונה תחילה** (א216/)

(א) לענין סעיף 300, יראו ממית אדם כמי שהמית בכוונה תחילה אם החליט להמיתו, והמיתו בדם קר, בלי שקדמה התגרות בתכוף למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיו, ולאחר שהכין עצמו להמית אותו או שהכין מכשיר שבו המית אותו.

(ב) לענין ההחלטה וההכנה להמית, אין נפקא מינה אם החליט להמית את האדם או את מישהו, מסויים או בלתי מסויים, מבני משפחתו או מבני גזעו.

(ג) כדי להוכיח כוונה תחילה אין צורך להראות שהנאשם היה שרוי בהלך נפש מסויים במשך זמן פלוני או תוך תקופה פלונית שלפני ביצוע העבירה או שהמכשיר שבו בוצעה הוכן בזמן פלוני שלפני המעשה.

302. **שידול או סיוע להתאבדות** (א225/) (תשכ"ו)

המביא אדם לידי התאבדות, בשידול או בעצה, או מסייע אדם להתאבד, דינו - מאסר עשרים שנה.

303. **המתת תינוק** (א226/), (1), (2) (1939, תשכ"ו) (תיקון : תשל"ח)

(א) אשה שגרמה במזיד, במעשה או במחדל, למות ולדה שלא מלאו לו שנים-עשר חדשים, ובשעת המעשה או המחדל היתה במצב של ערעור שיקול הדעת, משום שעדיין לא החלימה לגמרי מתוצאות הלידה או משום תוצאות ההנקה לאחר הלידה, הרי על אף היות העבירה לפי הנסיבות בגדר רצח או הריגה, דינה - מאסר חמש שנים.

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מסמכות בית-המשפט להרשיע את מי שהואשם ברצח של ילד שלא מלאו לו שנים-עשר חדשים בעבירה של הריגה או של העלמת לידה, או לקבוע שאינו נושא באחריות פלילית מחמת אי-שפיותו או ליקוי בכשרו השכלי לפי סעיף 19.

304. **גרימת מוות ברשלנות** (תיקון : תשנ"ה)¹¹

הגורם ברשלנות למותו של אדם, דינו - מאסר שלוש שנים.

305. **נסיון לרצח** (א222/) (תשכ"ו)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר עשרים שנים :

(1) מנסה שלא כדין לגרום למותו של אדם ;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(2) עושה שלא כדין מעשה, או נמנע שלא כדין מעשות מעשה שמחובתו לעשותו, בכוונה לגרום למותו של אדם, והמעשה או המחדל עלולים מטבעם לסכן חיי אדם.

306. (בוטל) (תיקון: תש"ם)

307. **איום בכתב לרצוח (א224/)**

הגורם, במישרין או בעקיפין, שאדם פלוני יקבל כתב איום ברצח, והגורם יודע תכנו של הכתב, דינו - מאסר שבע שנים.

308. **אדם - מאימתי (א220/)**

משעה שיצא הולד כולו חי מבטן אמו הריהו נחשב אדם לענין סימן זה, בין שנשם ובין שלא נשם, בין שיש לו מחזור דם ובין שאין לו, בין שנכרת חבל טבורו ובין שלא נכרת.

309. **גרימת מוות - מהי (א219/)**

בכל אחד מן המקרים המנויים להלן יראו אדם כאילו גרם למותו של אדם אחר, אף אם מעשהו או מחדלו לא היו הגורם התכוף ולא היו הגורם היחיד למותו של האחר:

(1) הסב נזק גופני המצריך טיפול רפואי או כירורגי והטיפול גרם למותו של ניזוק, ואין נפקא מינה אם הטיפול היה מוטעה ובלבד שנעשה בתום לב ובידיעה ובמימונות רגילות, שאם לא נעשה כן - לא יראו את מסב הנזק כמי שגרם למותו של הניזוק;

(2) גרם חבלת גוף שלא היתה מביאה למות הנחבל אילו נזקק לטיפול רפואי או כירורגי נכון או אילו נהג זהירות מספקת באורח חייו;

(3) באלימות או באיום הביא אדם לעשיית מעשה שגרם למותו, כשהמעשה נראה לנפגע כדרך טבעית בנסיבות המקרה להימלט מן האלימות או מן האיומים;

(4) במעשהו או במחדלו החיש את מותו של אדם הסובל ממחלה או מפגיעה שהיו גורמות למותו גם אילו לא מעשהו או מחדלו זה;

(5) מעשהו או מחדלו לא היה גורם מוות, אילו לא נצטרף עמו מעשה או מחדל של האדם שנהרג או של אדם אחר.

310. (בוטל) (תיקון: תשנ"ה)¹¹

311. **העלמת לידה (א227/ (תשכ"ו)**

המשתדל להעלים דבר לידתו של ולד, בסלקו בחשאי את גוויית הוולד, בין שמת לפני הלידה או בשעת הלידה ובין לאחריה, דינו - מאסר שנה.

סימן ב': הפסקת הריון

312. **הגדרות (יג1/)**

בסימן זה -

"מוסד רפואי מוכר"⁶ - מוסד או מרפאה ששר הבריאות הכיר בהם כמוסד רפואי לענין סימן זה, והודעה על כך פורסמה ברשומות;

"רופא נשים" - רופא מוסמך שהוא בעל תואר מומחה ביילוד ובגיניקולוגיה שניתן לו על פי פקודת הרופאים (נוסח חדש), תשל"ז 1976- (להלן בסימן זה - הפקודה), או רופא מוסמך המתמחה, לשם קבלת אותו תואר, במוסד רפואי מוכר בביקוחו של רופא בעל התואר האמור.

313. איסור הפסקת הריון (יג/2)

מי שהפסיק ביודעין הריונה של אשה, בין בטיפול רפואי ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר חמש שנים או קנס חמישים אלף לירות.

314. הפסקת הריון באישור (יג/3)

לא ישא רופא נשים באחריות פלילית בשל הפסקת הריונה של אשה אם נתקיימו כל אלה:

(1) הפסקת ההריון נעשתה במוסד רפואי מוכר;

(2) ניתן מראש אישור בהתאם לסעיף 316.

315. ועדה (יג/4) (תיקון: תש"ם)

אישור לענין סעיף 314 יהיה מאת ועדה של שלושה; את חבריה יקבע, במוסד רפואי מוכר שהוא בית-חולים רשום כאמור בסעיף 25 לפקודת בריאות העם, 1940 - מנהל המוסד, ובמוסד רפואי מוכר אחר - שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לכך; וזה הרכב הוועדה:

(1) רופא מוסמך שהוא בעל תואר מומחה על פי הפקודה ביילוד ובגיניקולוגיה;

(2) רופא מוסמך נוסף שעיסוקו הוא באחד המקצועות הבאים: יילוד וגיניקולוגיה, רפואה פנימית, פסיכיאטריה, רפואת משפחה, בריאות הציבור;

(3) אדם הרשום כעובד סוציאלי על פי חוק שירותי הסעד, תשי"ח 1958-.

אחד מחברי הוועדה לפחות יהיה אשה.

316. אישור (יג/5) (תיקון: תש"ם)

(א) הוועדה רשאית, לאחר שנתקבלה הסכמתה המודעת של האשה, לתת אישור להפסקת ההריון אם ראתה שיש הצדקה לכך מחמת אחת מאלה:

(1) האשה היא למטה מגיל הנישואין, או מלאו לה ארבעים שנה;

(2) ההריון נובע מיחסים אסורים לפי החוק הפלילי או מיחסי עריות, או שהוא שלא מנישואין;

(3) הוולד עלול להיות בעל מום גופני או נפשי;

(4) המשך ההריון עלול לסכן את חיי האשה או לגרום לאשה נזק גופני או נפשי;

(5) (בוטלה).

(ב) לענין סעיף זה, "הסכמה מודעת" של אשה להפסקת הריונה - הסכמתה בכתב לאחר שהוסברו לה הסיכונים הגופניים והנפשיים הכרוכים בהפסקת ההריון; לענין זה הסכמתה של קטינה אינה טעונה אישור נציגה.

(ג) לא תסרב הוועדה לתת אישור בטרם נתנה לאשה הזדמנות להופיע בפניה ולמסור לוועדה את נימוקה.

(ד) האישור יהיה בכתב ויפרש את הסיבה המצדיקה את הפסקת ההריון.

317. הפסקת הריון במקרים מיוחדים (יג6/)

לא ישא רופא מוסמך באחריות פלילית בשל הפסקת הריונה של אשה אם נתקיימה אחת מאלה, ובלבד שניתנה על כך למנהל הכללי של משרד הבריאות הודעה מנומקת בכתב תוך חמישה ימים לאחר המעשה:

- (1) היה צריך להפסיק את ההריון מיד, לשם הצלת חייה של האשה או כדי למנוע ממנה נזק חמור שאין לתקנו;
- (2) הפסקת ההריון היתה תוך טיפול רפואי אחר בגופה של האשה ודבר ההריון לא היה ידוע לרופא קודם לכן והפסקתו היתה דרושה לאותו טיפול רפואי.

318. הסתייגות מטעמי מצפון או שיקול דעת רפואי (יג7/) (תיקון: תשל"ח)

אין במתן אישור לפי סימן זה כדי לחייב רופא נשים להפסיק הריונה של אשה אם הדבר הוא בניגוד למצפוננו או לשיקול דעתו הרפואי.

319. אי תחולה (יג8/) (תיקון: תשל"ח)

סעיף 22 לא יחול על עבירה לפי סימן זה.

320. סייג לאחריות (יג9/)

אשה שבוצעה בה עבירה בניגוד לסימן זה לא תשא באחריות פלילית בקשר לעבירה זו.

321. ביצוע ותקנות (יג11/)

שר הבריאות ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי - בהתייעצות עם שר המשפטים ועם ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת - להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר בעניינים אלה:

- (1) תנאים לאישור מוסד רפואי כמוסד מוכר, הנוהל למתן אישור כזה, תקופת תקפו, חידושו וביטולו;
- (2) הנוהל למתן אישורים לפי סעיף 316.

סימן ג': אחריות לשלום אדם

322. אחריות לחסרי ישע (א228/) (תיקון: תשמ"ג)

מי שעליו האחריות לאדם שמחמת גילו, מחלתו, ליקויו הרוחני, מעצרו או כל סיבה אחרת אינו יכול להפקיע עצמו מאותה אחריות ואינו יכול לספק לעצמו את צרכי חייו - בין שהאחריות מקורה בחוזה או בדין ובין שנוצרה מחמת מעשה כשר או אסור של האחראי - חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, ולדאוג לבריאותו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

323. חובת הורה או אחראי לקטין (תיקון: תש"ן, תש"ס, תשס"א)

הורה או מי שעליו האחריות לקטין בן ביתו, חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו, חבלה בגופו או פגיעה אחרת בשלדומו ובבריאותו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של הקטין מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

324. (בוטל) (תיקון : תש"ם)

325. חובת הממונה על מעשה שיש בו סכנה (א231/)

הנוטל על עצמו ומבצע, שלא בשעת כורח, טיפול רפואי או כירורגי או כל מעשה חוקי אחר שיש בו או שעלול להיות בו סכנה לחיי אדם או לבריאותו - חובה עליו שתהיה לו לשם כך מיומנות סבירה ושיפעל בזהירות סבירה, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של אדם מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

326. חובת הממונה על דבר יש בו סכנה (א232/ (תשכ"ה)

מי שבאחריותו או בשליטתו נמצא דבר - בין חי ובין דומם, בין נייד ובין נייח - ממין או בתנאים שיש בהם כדי לסכן חיי אדם, בטיחותו או בריאותו אם לא ינהגו זהירות וקפידה בשימוש או בטיפול בו - חובה עליו לנקוט מידה סבירה של זהירות וקפידה למניעת הסכנה, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חיי אדם או על בריאותו מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

סימן ד': סיכון החיים והבריאות

327. שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה (א223/ (תשכ"ו) (תיקון : תש"ם)

השולל מאדם או מנסה לשלול ממנו את כושר התנגדותו, באמצעים שיש בהם סכנה לחיי אדם או לבריאותו, או שיש בהם כדי לפגוע בפכחונו, בכוונה לבצע פשע או עוון או להקל על ביצועם או להקל על בריחתו של עבריין לאחר ביצועם או לאחר נסיון לבצעם, דינו - מאסר עשרים שנה.

328. (בוטל) (תיקון : תש"ם)

329. חבלה בכוונה מחמירה (א235/ (תיקון : תש"ס, תשס"ב)

(א) העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר עשרים שנים :

(1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין ;

(2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקליע, בסכין או בנשק מסוכן או פוגעני אחר; (3) גורם שלא כדין להתפוצצותו של חומר נפיץ ;

(4) שולח או מוסר לאדם חומר נפיץ או כל דבר מסוכן או מזיק אחר או גורם לאדם שיקבל כל חומר או דבר כאמור ;

(5) מניח, בכל מקום שהוא, חומר מרסק או נפיץ או נוזל משתד ;

(6) זורק על אדם חומר או נוזל כאמור בפסקה (5), או משתמש בהם על גופו בדרך אחרת.

(ב) העובר עבירה לפי סעיף קטן (א) כלפי בן משפחתו, לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו ; בסעיף קטן זה, "בן משפחתו" - כהגדרתו בסעיף 382(ב).

(ג) עונש מאסר לפי סעיף קטן (ב) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.

330. נסיון לחבול בחומר נפיץ (א239/)

המניח בכל מקום שהוא חומר נפיץ שלא כדין, בכוונה לגרום חבלה לזולתו, דינו - מאסר ארבע-עשרה שנים.

331. מניעת הצלה מכלי שיט שבמצוקה (א236/תשכ"ו)

המונע או מפריע אדם שלא כדין במאמציו להציל את חייו או חיי אדם אחר כשהוא בכלי שיט הנתון במצוקה או בכלי שיט נטרף או כשהוא נמלט מכלי שיט כאמור, דינו - מאסר עשר שנים.

332. סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה (א237/תשכ"ו) (תיקון: תש"ם)

העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, דינו - מאסר עשרים שנים:

(1) מניח דבר על נתיב תחבורה או כלי תחבורה;

(2) מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה, או בכל דבר שעליהם או בקרבתם, בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החפשי והבטוח של נתיב תחבורה או כלי תחבורה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים;

(3) יורה או זורק דבר אל אדם שעל נתיב תחבורה או כלי תחבורה או אל חפץ שעליהם או גורם שהדבר יגע בהם;

(4) מראה אור או אות על נתיב תחבורה או כלי תחבורה או בקרבתם או מטפל בכל דרך באור או באות הקיימים שם;

(5) גורם לסיכון בטיחותו של נוסע כאמור בהימנעות מעשות מעשה שחובה עליו לעשותו.

333. חבלה חמורה (א238/)

החובל בחברו חבלה חמורה שלא כדין, דינו - מאסר שבע שנים.

334. פציעה (א241/א)

הפוצע חברו שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

335. חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות (א251/א) (תשל"ג) (תיקון: תשנ"ו, תשס"ב)

(א) נעברה עבירה לפי סעיפים 333 או 334-

(1) כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה;

(2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.

(א1) העובר עבירה לפי סעיף 333 כלפי בן משפחתו, דינו - מאסר עשר שנים.

(ב) העובר עבירה לפי סעיף 334 כלפי בן משפחתו, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה; לענין סעיף זה, "בן משפחתו" - לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה:

(1) בן זוגו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו;

(2) קטין או חסר ישע, שעובר העבירה אחראי עליו, כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א.

336. שימוש ברעל מסוכן (א240/241(ב))

הגורם שלא כדין שיפעילו על אדם או שאדם יקח רעל או דבר מזיק אחר, בכוונה לפגוע בו או בזולתו או להרגיזם, דינו - מאסר שלוש שנים; סיכן בכך את חיי האדם או גרם לו בכך חבלה חמורה, דינו - מאסר ארבע-עשרה שנים.

337. הפרת חובה של הורה או אחראי (תיקון: תשמ"ג, תש"ן, תשס"א)

המפר ללא הצדק כדין את חובתו לספק לפלוני צרכי מחיה או לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו, חבלה בגופו או פגיעה אחרת בשלמו ובבריאותו, ומסכן או עלול לסכן בכך את חייו, או פוגע או עלול לפגוע בכך בבריאותו פגיעת קבע, דינו - מאסר שלוש שנים.

338. מעשי פזיזות ורשלנות (א/243) (תיקון: תש"ם, תשס"ה, תשס"ו)

(א) העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

(1) נוהג רכב או רוכב בדרך ציבורית;

(2) מפעיל כלי שיט או כלי טיס או משתתף בהפעלתם;

(3) עושה מעשה באש או בחומר לקיח, נפיץ או רדיואקטיבי, או אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר כאמור שבהחזקתו;

(4) עושה מעשה לגבי מכוונות שבפיקוחו, שלו בלבד או עם אחרים, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן;

(5) עושה מעשה לגבי חומר נפץ או כלי יריה שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם;

(6) אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו;

(7) נותן טיפול רפואי או כירורגי לאדם שהתחייב לטיפול בו;

(8) מוכר, מספק, נותן או מפעיל תרופה או חומר מרעיל או מסוכן;

(9) משתמש בחומר מרעיל או מסוכן או מחזיק בו או מפקירו, או מפקיר מיכל שהוחזק בו חומר כאמור ויש בו כדי להרעיל או לסכן.

(ב) העובר עבירה לפי סעיף קטן (א)(5) בחגיגה או בטקס, דינו - מאסר ארבע שנים.

339. הזנחת השמירה של כלי יריה וחמרים מסוכנים (א/243) (תשכ"ה)

(א) המחזיק, משאיר או מפקיר כלי יריה, חומר נפץ או חומר אחר שבכוחם לגרום נזק לאדם או לסכן חייו, ללא נקיטת אמצעי זהירות סבירים למנוע אדם אחר מלגרום בהם נזק לעצמו או לאחר, בין בטיפול כלשהו בהם ובין בלא טיפול, דינו - מאסר שנה.

(ב) סעיף זה לא יחול על מחזיק, משאיר או מפקיר הנתון לשיפוט צבאי לפי חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, במקום שהוא מחנה צבאי או שבו מתנהלות פעולות צבאיות, או תוך כדי אימונים במסגרת הצבא, אולם יחול על מדריך כאמור בסעיף 5ב(ב) לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, ובסעיף 22(ג) לחוק חמרי נפץ, תשי"ד-1954.

340. סכנה לילדים (א/243) (תשכ"ה)

המשאיר או מפקיר דבר במקום שיש לילדים גישה אליו, ויש יסוד סביר להניח שילדים ישחקו בדבר או יטפלו בו בדרך אחרת, ושבעשותם כן הם עלולים להינזק בבריאותם או לסכן חייהם, ואינו נוקט אמצעי זהירות סבירים כדי למנוע תוצאות כאלה, דינו - מאסר שנה.

340. א. יריות באזור מגורים (תיקון: תש"ם)

היורה מנשק חם באזור מגורים ללא הסבר סביר, דינו - מאסר שנה.

341. חבלה ברשלנות (א244/) (תשכ"ו)

העושה מעשה שלא כדין, או נמנע מעשות מעשה שחובתו לעשותו, והמעשה או המחדל אינם מן המפורטים בסעיפים 338 עד 340, ונגרמה בהם חבלה לאדם, דינו - מאסר שנה.

342. הטעיית תחבורה (תיקון: תש"ם)

המעלה אור או מציג סימן או מצוף בכוונה להטעות אדם המפעיל כלי תחבורה או כשהוא יודע שהם עלולים להטעותו, דינו - מאסר שבע שנים.

343. הסעה בכלי תחבורה מסוכן (תיקון: תש"ם)

מי שביודעין או מתוך התרשלות מסיע אדם או גורם להסעתו בכלי תחבורה כשיש חשש לבטיחותו של הנוסע מחמת המצב או המטען של כלי התחבורה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם היה כלי התחבורה מטוס, דינו - מאסר חמש שנים.

344. סיכון דרכים ונתיבי שיט (א247/)

העושה מעשה או אינו נוקט זהירות סבירה בנכס שבהחזקתו או בפיקוחו וגורם בכך סכנה, מכשול או נזק לאדם בדרך ציבורית או בנתיב שיט ציבורי, דינו - מאסר שלוש שנים. (תשכ"ו).

סימן ה': עבירות מין (תיקון: תשמ"ח)

345. אינוס (תיקון: תשמ"ח, תש"ן, תש"ס, תשס"א)

(א) הבועל אשה -

(1) שלא בהסכמתה החופשית;

(2) בהסכמת האשה, שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה או מהות המעשה;

(3) כשהאשה היא קטינה שטרם מלאו לה ארבעה עשרה שנים, אף בהסכמתה; או

(4) תוך ניצול מצב של חוסר הכרה בו שרויה האשה, או מצב אחר המונע ממנה לתת הסכמה חופשית;

(5) תוך ניצול היותה חולת נפש או לקויה בשכלה, אם בשל מחלתה או בשל הליקוי בשכלה לא היתה הסכמתה לבעילה הסכמה חופשית.

הרי הוא אונוס ודינו - מאסר שש עשרה שנים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), דין האנוס - מאסר עשרים שנים אם האינוס נעשה באחת מנסיבות אלה:

(1) בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים ובנסיבות האמורות בסעיף

קטן (א)(1), (2), (4) או (5);

(2) באיום בנשק חם או קר;

(3) תוך גרימת חבלה גופנית או נפשית או הריון;

(4) תוך התעללות באשה, לפני המעשה, בזמן המעשה או אחריו;

(5) בנוכחות אחר או אחרים שחברו יחד עמו לביצוע האינוס בידי אחד או אחדים מהם.

(ג) בסימן זה -

"בועל" - המחזיר איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר המין של האישה;

346. בעילה אסורה בהסכמה (תיקון: תשמ"ח, תש"ן, תשס"ד)

(א) (1) הבועל קטינה שמלאו לה ארבעה עשרה שנים וטרם מלאו לה שש עשרה שנים, והיא אינה נשואה לו, או הבועל קטינה שמלאו לה שש עשרה שנים וטרם מלאו לה שמונה עשרה שנים, תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך או השגחה, או תוך הבטחת שווא לנישואין, דינו - מאסר חמש שנים.

(2) לענין סעיף קטן זה, יראו מטפל נפשי שבעל קטינה שמלאו לה שש עשרה שנים וטרם מלאו לה שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן לקטינה טיפול נפשי על ידו, כאילו עשה את המעשה האמור תוך ניצול יחסי תלות; חזקה זו לא תחול אם מעשים כאמור החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי במסגרת קשר זוגי.

(ב) הבועל אשה שמלאו לה שמונה עשרה שנים תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות או עקב הבטחת שווא לנישואין תוך התחזות כפנוי למרות היותו נשוי, דינו - מאסר שלוש שנים.

347. מעשה סדום (תיקון: תשמ"ח, תש"ן, תש"ס, תשס"ד)

(א) (1) העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים, או העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו שש עשרה שנים וטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך או השגחה, דינו - מאסר חמש שנים.

(2) לענין סעיף קטן זה, יראו מטפל נפשי שעשה מעשה סדום באדם שמלאו לו שש עשרה שנים וטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן לאותו אדם טיפול נפשי על ידו, כאילו עשה את המעשה תוך ניצול יחסי תלות; חזקה זו לא תחול אם מעשים כאמור החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי במסגרת קשר זוגי.

(א) (1) העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו שמונה עשרה שנים תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) העושה מעשה סדום באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345, בשינויים המחוייבים, דינו כדין אונס.

(ג) לענין סימן זה, "מעשה סדום" - החדרת איבר מאברי הגוף או חפץ לפי הטבעת של אדם או החדרת איבר מין לפיו של אדם.

347א. יחסי מין בין מטפל נפשי למטופל (תיקון: תשס"ד)

(א) בסימן זה -

"טיפול נפשי" - אבחון, הערכה, ייעוץ, טיפול, שיקום, או ניהול שיחות, שנעשו באופן מתמשך, בדרך של מפגש פנים אל פנים, כדי לסייע לאדם הסובל ממצוקה, הפרעה, מחלה או בעיה אחרת, שמקורן רגשי או נפשי;
"מטפל נפשי" - מי שעוסק, באופן מקצועי, במתן טיפול נפשי, במשלח יד או מכוח תפקיד, והוא פסיכולוג, פסיכיאטר או עובד סוציאלי, או מי שמתחזה לאחד מאלה.

(ב) מטפל נפשי הבועל אישה או העושה מעשה סדום באדם, שמלאו להם שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן להם טיפול נפשי על ידו ועד תום שלוש שנים מסיום הטיפול כאמור, בהסכמה שהושגה תוך ניצול תלות נפשית ממשית בו, שמקורה בטיפול הנפשי שניתן להם על ידו, דינו - מאסר ארבע שנים; לענין סעיף קטן זה יראו מעשים כאמור שנעשו במהלך התקופה שבה ניתן הטיפול הנפשי כאילו נעשו תוך ניצול תלות נפשית ממשית כאמור; חזקה זו לא תחול אם המעשים החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי.

348. מעשה מגונה (תיקון: תשמ"ח, תש"ן, תשי"ס, תשס"א, תשס"ד)

(א) העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345(א)(2) עד (5), בשינויים המחוייבים, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345(ב)(1) עד (5), בשינויים המחוייבים, דינו - מאסר עשר שנים.

(ג) העושה מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו אך שלא בנסיבות כאמור בסעיפים קטנים (א), (ב) או (ג1), דינו - מאסר שלוש שנים.

(ג1) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) תוך שימוש בכוח או הפעלת אמצעי לחץ אחרים, או תוך איום באחד מאלה, כלפי האדם או כלפי זולתו, דינו של עובר העבירה - מאסר שבע שנים.

(ד) (1) העושה מעשה מגונה באדם שהוא קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך, השגחה, עבודה או שירות, דינו - מאסר ארבע שנים.

(2) לענין סעיף קטן זה יראו מטפל נפשי שעשה מעשה מגונה באדם שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן לאותו אדם טיפול נפשי על ידו, כאילו עשה את המעשה תוך ניצול יחסי תלות; חזקה זו לא תחול אם מלאו לאדם שש עשרה שנים, והמעשים החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי במסגרת קשר זוגי.

(ד1) מטפל נפשי העושה באדם שמלאו לו שמונה עשרה שנים מעשה מגונה בנסיבות המפורטות בסעיף 347(ב), דינו - מאסר שלוש שנים.

(ה) העושה מעשה מגונה באדם שמלאו לו שמונה עשרה שנים תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות, דינו - מאסר שנתיים.

(ו) בסימן זה, "מעשה מגונה" - מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

349. מעשה מגונה בפומבי (תיקון: תשמ"ח, תש"ן)

(א) העושה מעשה מגונה בפומבי בפני אדם אחר, ללא הסכמתו, או העושה מעשה כאמור בכל מקום שהוא תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך, השגחה, עבודה או שירות, דינו - מאסר שנה.

(ב) העושה, בכל מקום שהוא, מעשה מגונה בפני אדם שטרם מלאו לו שש עשרה שנים, דינו - מאסר שלוש שנים.

350. גרם מעשה (תיקון: תשמ"ח, תשס"ד)

לענין עבירה לפי סימן זה, אחת היא אם העושה עשה את המעשה או גרם שהמעשה ייעשה בו או באדם אחר.

351. עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (תיקון: תש"ן, תשס"ג, תשס"ה)

(א) העובר עבירה של אינוס לפי סעיף 345(א) או של מעשה סדום לפי

סעיף 347(ב) באדם שהוא קטין, והוא בן משפחתו או באדם שהוא חסר ישע והוא אחראי עליו, דינו - מאסר עשרים שנים.

(ב) הבעל אישה שמלאו לה ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לה עשרים ואחת שנים או העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו עשרים ואחת שנים, והוא בן משפחתם, דינו - מאסר שש עשרה שנים.

(ג) העושה מעשה מגונה באדם שהוא קטין והוא בן משפחתו או באדם שהוא חסר ישע והוא אחראי עליו, דינו -

(1) בעבירה לפי סעיף 348(א) או (ג1) - מאסר עשר שנים;

(2) בעבירה לפי סעיף 348(ב) - מאסר חמש עשרה שנים ;

(3) בכל מקרה שאינו בין המנויים בפיסקאות (1) ו-(2) - מאסר חמש שנים.

(ד) העושה מעשה מגונה בפני אדם שהוא קטין, בכל מקום שהוא, והוא בן משפחתו, דינו - מאסר ארבע שנים.

(1ד) אחראי על חסר ישע העובר עבירה לפי סעיף 349(א) בחסר הישע, דינו - מאסר שנתיים.

(ה) לענין סעיף זה -

"אומן" - אחד מאלה :

(1) אב או אם במשפחה אומנת שאישר משרד הרווחה, למעט אומנה יומית ;

(2) אחראי על קטין לפי פסקה (3) בסעיף 368א ;

"אח או אחות חורגים" - בן או בת של בן זוג של הורה ;

"אחראי על חסר ישע" - כהגדרה "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א ;

"בן משפחה" -

(1) הורה ; בן זוגו של הורה אף אם אינו נשוי לו ; סב או סבתא ;

(2) מי שמלאו לו חמש עשרה שנים והוא אחד מאלה : אח או אחות ; אח או אחות חורגים ; דוד או דודה ; גיס או גיסה.

ואולם לענין עבירה של בעילה אסורה לפי סעיף קטן (ב) או של מעשה מגונה לפי סעיף קטן (ג) (3) שנעשו במי שמלאו לו שש עשרה שנים, לא ייכללו דוד או דודה, גיס או גיסה בהגדרת "בן משפחה".

(3) אומן ; בן זוגו של אומן אף אם אינו נשוי לו ; אביו או אמו של אומן ;

(4) מי שמלאו לו חמש עשרה שנים והוא אחד מאלה : בנו או בתו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה ; אחיו או אחותו של אומן ובו זוגו של כל אחד מאלה : ואולם לענין עבירה של בעילה אסורה לפי סעיף קטן (ב) או של מעשה מגונה לפי סעיף קטן (ג) (3) שנעשו במי שמלאו לו שש עשרה שנים, לא ייכלל בן זוג של בנו או בתו של אומן, אחיו או אחותו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה בהגדרה "בן משפחה".

"חסר ישע" - כהגדרתו בסעיף 368א.

352. איסור פרסום (תיקון : תשמ"ח, תשס"ו)

(א) המפרסם ברבים שמו של אדם או של כל דבר שיש בו כדי לזהות אדם כמי שנפגע בעבירה או כמי שהתלונן כי הוא נפגע בעבירה לפי סימן זה, דינו - מאסר שנה.

(ב) לא ישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף קטן (א) אם האדם ששמו או זהותו פורסמו כאמור נתן את הסכמתו לפרסום, בפני בית משפט או אם בית משפט התיר את הפרסום מטעמים מיוחדים שיירשמו.

353. סייג לאחריות פלילית (תיקון : תשמ"ח, תש"ס)

באישום בשל עבירה לפי סעיפים 346(א) או 347(א) תהיה זו הגנה לנאשם שהבדל הגילים בינו לבין הקטין אינו עולה על שלוש שנים, אם הקטין הסכים למעשה ואם המעשה נעשה במהלך יחסי רעות רגילים וללא ניצול מעמדו של הנאשם.

354. סייג להתיישנות עבירות מין בקטין (תיקון : תשנ"ו, תש"ס, תשס"א, תשס"ג¹⁸, תשס"ה)

(א) בעבירות המנויות בסעיף קטן זה, שנעברו בקטין, יחל מנין תקופת ההתיישנות ביום שמלאו לו עשרים ושמונה שנים ; ואולם אם חלפו עשר שנים מיום ביצוע העבירה - לא יוגש כתב אישום אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה -

(1) עבירה לפי סעיף 351 ;

(2) עבירה שעבר האחראי על הקטין כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א והוא אינו בן משפחה כהגדרת "בן משפחה"

בסעיף 351(ה) והיא אחת מן העבירות הבאות:

(א) אינוס - לפי סעיף 345;

(ב) בעילה אסורה בהסכמה - לפי סעיף 346(א);

(ג) מעשה סדום - לפי סעיף 347(א) או (ב);

(ד) מעשה מגונה - לפי סעיף 348(א), (ב), (ג) או (ד).

(1א) הוגש כתב אישום, לפי סעיף קטן (א), בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה לאחר שמלאו לנפגע העבירה עשרים ושמונה שנים, לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של נפגע העבירה, אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה; כלל כתב האישום גם עבירה שלא כאמור בסעיף קטן (א), תחול הוראת סעיף קטן זה רק לענין עבירה כאמור בסעיף קטן (א).
(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על מעשה שנעשה לפני יום י"ט באב התש"ן (10 באוגוסט 1990) ובלבד שנתקיימו כל אלה:

(1) המעשה היה עבירה לפי סימן זה כנוסחו בעת עשייתו;

(2) אילו נעשה המעשה לאחר היום האמור היה מהווה עבירה לפי סעיף 351;

(3) העבירה טרם התיישנה לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982.

(ג) (1) בעבירות המנויות בסעיף קטן זה, שנעברו בקטין, בידי מי שמלאו לו חמש עשרה שנים, והוא אינו האחראי על הקטין כאמור בהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" שבסעיף קטן (א)(2), או בן משפחה כהגדרתו באותו סעיף קטן, יחל מנין תקופת ההתיישנות ביום שמלאו לקטין שמונה עשרה שנים; ואולם אם חלפו עשר שנים מיום ביצוע העבירה - לא יוגש כתב אישום אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(2) ואלה העבירות:

(א) אינוס - לפי סעיף 345;

(ב) מעשה סדום - לפי סעיף 347(ב);

(ג) מעשה מגונה - לפי סעיף 348(א), (ב) או (ג).

(ד) הוגש כתב אישום, לפי סעיף קטן (ג), בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה לאחר שחלפו עשר שנים ממועד ביצוע העבירה או לאחר שמלאו לקטין 18 שנים, לפי המאוחר, לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של נפגע העבירה אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה; כלל כתב האישום גם עבירה שלא כאמור בסעיף קטן (ג), תחול הוראת סעיף קטן זה רק לענין העבירה כאמור באותו סעיף קטן.

(ה) הוראות סעיף קטן (ג) יחולו גם על עבירה שביום כניסתו לתוקף של חוק העונשין (תיקון מס' 84), התשס"ה 2005-, טרם התיישנה לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982-, לפי הדין שחל עליה ערב המועד האמור.

355. עונש מזערי (תיקון : תשנ"ח, תשס"א, תשס"ב)

(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג), או 351(א), (ב)

או (ג)1 או (2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.

356-360. (בוטלו) (תיקון : תשמ"ח)

סימן ו' : עבירות כלפי קטינים ונכים

361. השארת ילד בלא השגחה או במטרה לנטשו (תיקון : תשס"א)

המשאיר ילד שטרם מלאו לו שש שנים בלא השגחה ראויה, ובכך מסכן את חיי הילד או פוגע או עלול לפגוע פגיעה ממשית בשלומו או בבריאותו, דינו - מאסר שלוש שנים; עשה כן ברשלנות, דינו - מאסר שנה; עשה כן במטרה לנטוש את הילד, דינו - מאסר חמש שנים.

362. הזנחת ילדים ומושגחים אחרים (א185) (תשכ"ה) (תיקון : תש"ם)

הורו של ילד שלא מלאו לו ארבע-עשרה שנים או של מי שאינו מסוגל לדאוג לצרכי חייו (בסעיף זה ובסעיף הבא - מושגחים), וכל המחוייב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגח הנתון להשגחתו, והוא אינו מספק מזון, לבוש, צרכי לינה וצרכי חיים חיוניים אחרים במידה הדרושה לשמירת שלומו ובריאותו, דינו - מאסר שלוש שנים, זולת אם הוכיח שנקט אמצעים סבירים לפי הנסיבות להשגת הדרוש כדי לספק את הצרכים ואין בידו לספקם.

363. נטישת מושגחים (א186) (תשכ"ה) (תיקון : תש"ם)

הורו של מושגח או המחוייב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגח, שסירב לקבל את המושגח מידי מי שאינו מחוייב לדאוג לצרכי חייו, או שהשאיר אותו בידי אדם שלא הסכים לדאוג לצרכי חייו, דינו - מאסר ששה חדשים; נטש את המושגח, דינו - מאסר שלוש שנים.

364. מסירת קטין להחזקה בתמורה (א186) (תשל"א)

המציע או נותן תמורה בעד הרשות להחזיק בקטין שלא מלאו לו ארבע-עשרה שנים, והמבקש או מקבל תמורה בעד מתן רשות להחזיק בקטין כאמור, דינו - מאסר שלוש שנים, ואין נפקא מינה אם היתה התמורה בכסף או בשווה כסף.

365. מסירת קטין בהתנערות מזכויות וחובות (א186) (תשל"א)

(א) הורה או אפוטרופסו של קטין שלא מלאו לו ארבע-עשרה שנים המוסר, או מרשה למסור, את הקטין למי שאינו הורה או אפוטרופסו, ויש במסירה משום התנערות מחובותיו או זכויותיו כלפי הקטין, דינו - מאסר שנתיים.

(ב) תהיה זאת הגנה טובה באישום לפי סעיף זה אם הוכח אחד מאלה :

(1) מסירת הקטין היתה למטרת אימוץ לפי חוק אימוץ ילדים, תשי"ד1960-;

(2) מסירת הקטין היתה לזמן קצוב ובהסכמתו של פקיד סעד כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, תשי"ח1958-;

(3) מסירת הקטין היתה להורה הורו, לדודו, לדודתו, לאחיו או לאחותו, והיתה לטובת הקטין. (תשל"א)

366. (בוטל) (תיקון: תש"ס)

367. גניבת קטין (תיקון: תש"ס)

המוציא או מעכב במרמה, בכוח או בפיתויים קטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, או מקבלו או מסתירו ביודעין שהוא הוצא או עוכב כאמור, הכל בכוונה לשלול את החזקת הקטין מהורו, מאפוסטרופסו או ממי שחייב לפי הדין לטפל בו או להשגיח עליו ולקחתה לעצמו או לאחר, דינו - מאסר שבע שנים, והוא אם לא הוכיח שיש לו תביעה בתום לב לזכות ההחזקה כאמור.

368. המרת דתו של קטין (א/188א) (תשכ"ה)

(א) העורך טקס המרת דתו של קטין או עושה פעולה אחרת המביאה לידי המרת דתו של קטין, בניגוד להוראות סעיף 13א לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות, תשכ"ב - 1962, דינו - מאסר ששה חדשים.
(ב) המשדל קטין, בפניה ישירה אליו, להמיר דתו, דינו - מאסר ששה חדשים.

סימן ו'1: פגיעה בקטינים ובחסרי ישע (תיקון: תש"ן)

368א. הגדרות (תיקון: תש"ן, תש"ס)

בסימן זה -

"אחראי על קטין או חסר ישע" - כל אחד מאלה:

(1) הורה או מי שעליו האחריות לצרכי מחייתו, לבריאותו, לחינוכו או לשלומו של קטין או של חסר ישע - מכוח דין, החלטה שיפוטית, חוזה מפורש או מכללא, או מי שעליו האחריות כאמור לקטין או לחסר ישע מחמת מעשה כשר או אסור שלו;

(2) בן משפחה של קטין או של חסר ישע, שמלאו לו שמונה עשרה שנים ואיננו חסר ישע, והוא אחד מאלה: בן זוגו של הורו, סבו או סבתו, צאצאו, אחיו או אחותו, גיסו או גיסתו, דודו או דודתו;

(3) מי שהקטין או חסר הישע מתגורר עמו או נמצא עמו דרך קבע, ומלאו לו שמונה עשרה שנים; ובלבד שקיימים ביניהם יחסי תלות או מרות.

"חסר ישע" - מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו;

"מעשה" - לרבות מחדל;

"פקיד סעד" - מי שמונה לכך לפי חוק;

368ב. תקיפת קטין או חסר ישע (תיקון: תש"ן)

(א) התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים; היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) ונגרמה לקטין או לחסר הישע חבלה חמורה, דינו של התוקף - מאסר שבע שנים, ואם היה התוקף אחראי על הקטין או חסר הישע, דינו - מאסר תשע שנים.

(ג) לענין סעיף זה, "חבלה" - בין גופנית בין נפשית.

368ג. התעללות בקטין או בחסר ישע (תיקון: תש"ן)

העושה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית, דינו - מאסר שבע שנים; היה העושה אחראי על קטין או חסר ישע, דינו - מאסר תשע שנים.

368ד. חובת דיווח (תיקון: תש"ן, תשנ"א, תש"ס, תשס"ז)

(א) היה לאדם יסוד סביר לחשוב כי זה מקרוב נעברה עבירה בקטין או בחסר ישע בידי האחראי עליו, חובה על האדם לדווח על כך בהקדם האפשרי לפקיד סעד או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שלושה חדשים.

(ב) רופא, אחות, עובד חינוך, עובד סוציאלי, עובד שירותי רווחה, שוטר, פסיכולוג, קרימינולוג או עוסק במקצוע פרה-רפואי, וכן מנהל או איש צוות במעון או במוסד שבו נמצא קטין או חסר ישע - שעקב עיסוקם במקצועם או בתפקידם היה להם יסוד סביר לחשוב כי נעברה עבירה בקטין או חסר ישע בידי אחראי עליו - חובה עליהם לדווח על כך בהקדם האפשרי לפקיד סעד או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים.

(ג) היה לאחראי על קטין או חסר ישע יסוד סביר לחשוב כי אחראי אחר על קטין או חסר ישע עבר בו עבירה, חובה עליו לדווח על כך בהקדם האפשרי לפקיד סעד או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים.

(ד) נעברה בקטין או בחסר ישע הנמצא במעון, במוסד או במסגרת חינוכית או טיפולית אחרת, עבירת מין לפי סעיפים 345 עד 348, או עבירה של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 368(ב) או עבירת התעללות לפי סעיף 368ג, חובה על מנהל או איש צוות במקום כאמור, לדווח על כך בהקדם האפשרי לפקיד סעד או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שישה חדשים.

(ה) חובת דיווח לפי סעיף זה לא תחול על קטין.

(ו) פקיד סעד שקיבל דיווח לפי סעיף זה יעבירו למשטרה בצירוף המלצתו לפעול או להימנע מלפעול בקשר לדיווח, אלא אם כן קיבל אישור שלא להעביר את הדיווח למשטרה מאת אחת הועדות שהקים שר המשפטים לענין זה; חברי ועדה כאמור יהיו נציגי פרקליט מחוז והוא יהיה היושב-ראש, קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה ופקיד סעד מחוזי.

(ז) הגיע למשטרה מידע לפי סעיף זה, תעביר אותו לפקיד סעד, ולא תפעל לפני שתיוועץ בפקיד הסעד, אלא אם כן נדרשת פעולה מיידית שאינה סובלת דיחוי; אין בפעולה מיידית כאמור כדי לשלול את חובת העברת המידע לפקיד סעד וההתייעצות עמו לאחר מכן אלא אם כן נדרשת פעולה מיידית שאינה סובלת דיחוי; אין בפעולה מיידית כאמור כדי לשלול את חובת העברת המידע לפקיד סעד וההתייעצות עמו לאחר מכן.

(ח) בסעיף זה, למעט בסעיף קטן (ד), "עבירה" - אחת מאלה:

(1) עבירת זנות ותועבה לפי סעיפים 199, 201, 202, 203, 203ב, 203ג, 205א ו-214(ב1);

(2) עבירה של סיכון החיים והבריאות לפי סעיף 337;

(3) עבירת מין לפי סעיפים 345, 346, 347, 347א, 348 ו-351;

(4) עבירה של נטישה או הזנחה לפי סעיפים 361 ו-362;

(5) עבירה של תקיפה או התעללות לפי סעיפים 368ב ו-368ג;

(6) עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א.

368ה. תקנות (תיקון: תש"ן)

שר המשפטים, לאחר התייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סימן זה.

סימן ז': פגיעה בחירות

369. חטיפה (תיקון : תש"ם)

הכופה אדם בכוח או באיומים או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים.

370. הוצאה אל מעבר לגבולות המדינה (תיקון : תש"ם, תשס"ז)

המוציא אדם אל מעבר לגבולות המדינה שבה שוהה אותו אדם בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה כחוק להסכים בשבילו, דינו - מאסר עשר שנים.

371. חטיפה לשם כליאה (תיקון : תש"ם)

החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כחוק, דינו - מאסר עשרים שנים.

372. חטיפה לשם רצח או סחיטה (תיקון : תש"ם)

החוטף אדם כדי לרצחו או כדי להעמידו בסכנת רצח, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו - מאסר עשרים שנים.

373. חטיפה ממשמורת (תיקון : תש"ם)

(א) המוציא, במעשה או בפיתוי, קטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשורתו של אפטרופס על פי דין בלי הסכמת האפטרופוס, דינו - מאסר עשרים שנים.

(ב) העושה כאמור בסעיף קטן (א) כדי לרצוח או להעמיד בסכנת רצח, דינו - מאסר עולם ועונש זה בלבד.

374. חטיפה לשם חבלה חמורה (תיקון : תש"ם, תשס"ז)

החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה נתון במצב כאמור, דינם - מאסר עשרים שנים.

374א. חטיפה לשם מטרות סחר בבני אדם (תיקון : תשס"ז)

החוטף אדם לשם מטרה מהמטרות המנויות בסעיף 377א(א) או כדי להעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו סעיף, דינו - מאסר עשרים שנים.

375. הסתרת חטוף (א259/)

המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.

375א. החזקה בתנאי עבדות (תיקון : תשס"ז)

(א) המחזיק אדם בתנאי עבדות לצורכי עבודה או שירותים לרבות שירותי מין, דינו - מאסר שש עשרה שנים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה - מאסר עשרים שנים.

(ג) בסימן זה, "עבדות" - מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם; לענין זה, יראו שליטה ממשית בחייו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור.

376. עבדות כפייה (תיקון : תשס"ז)

הכופה שלא כדין אדם לעבוד, תוך שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחר או תוך איום באחד מאלה, או בהסכמה שהושגה בתרמית, והכל בין בתמורה ובין שלא בתמורה - דינו מאסר שבע שנים.

376א. עיכוב דרכון (תיקון: תשנ"ה, תשס"ז)

המעכב תחת ידו, שלא כדין, דרכון, תעודת מסע, או תעודת זהות של אדם אחר, דינו - מאסר שלוש שנים; העושה כן לשם מטרה מהמטרות המנויות בסעיף 377א(א) או המעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו סעיף, דינו - מאסר חמש שנים

376ב. גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות (תיקון: תשס"ז)

(א) הגורם לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר לשם העסקתו בזנות או החזקתו בתנאי עבדות, דינו - מאסר עשר שנים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה - מאסר חמש עשרה שנים.

377. כליאת שוא (א262/2) (תיקון: תש"ם)

העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו מאסר שלוש שנים; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל מעמד רשמי או מתיימר שיש לו צו, דינו - מאסר חמש שנים.

377א. סחר בבני אדם (תיקון: תשס"ז)

(א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה לאחד מאלה, דינו - מאסר שש עשרה שנים:

(1) נטילת איבר מאיברי גופו;

(2) הולדת ילד ונטילתו;

(3) הבאתו לידי עבדות;

(4) הבאתו לידי עבודת כפיה;

(5) הבאתו לידי מעשה זנות;

(6) הבאתו לידי השתתפות בפרסום תועבה או בהצגת תועבה;

(7) ביצוע עבירת מין בו.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה - מאסר עשרים שנים.

(ג) המתווך לסחר באדם כאמור בסעיף קטן (א), בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו כדין הסוחר באותו אדם.

(ד) בסעיף זה, "סחר באדם" - מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

377ב. עונש מזערי לעבירת החזקה בתנאי עבדות ועבירת סחר בבני אדם (תיקון: תשס"ז)

(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 375א או 377א, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.

377ג. אי-פסיקת פיצוי - חובת הנמקה (תיקון: תשס"ז)

הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 375א או 377א, ולא פסק בית המשפט פיצויים לניזוק לפי סעיף 77, יפרט בית המשפט בגזר הדין את נימוקיו לאי-פסיקת פיצויים כאמור.

377ד. חילוט (תיקון: תשס"ז)

(א) בסעיף זה ובסעיף 377ה -

"חוק מאבק בארגוני פשיעה" - חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג2003-;

"נפגע עבירה" - מי שנפגע במישרין מהעבירה וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו;
"עבירה" - עבירת החזקה בתנאי עבדות לפי סעיף 375א ועבירת סחר בבני אדם לפי סעיף 377א;
"רכוש" ו"רכוש הקשור לעבירה" - כהגדרתם בחוק מאבק בארגוני פשיעה.

(ב) הוראות סעיפים 5 עד 33 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, למעט סעיפים 8, 14(2) ו-31 לחוק האמור, יחולו על חילוט רכוש הקשור לעבירה, לפי הענין ובשינויים המחוייבים.

(ג) בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רכוש שניתן לחלט לפי הוראות סימן זה וכן לפי הוראות חוק מאבק בארגוני פשיעה או חוק איסור הלבנת הון, התש"ס2000-, יחולט לפי הוראות חוק זה, אלא אם כן קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את חילוט הרכוש שלא לפי הוראות סימן זה.

(ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות הוראות בדבר סדרי דין בענין בקשה לצו חילוט בהליך פלילי או אזרחי, הליכים לשמיעת התנגדויות לחילוט, בקשה למתן סעדים לשמירת רכוש, סעדים זמניים, עיון חוזר, ערעור, וכן הוראות בדבר הדרכים למימוש החילוט, לניהול הנכסים ולמתן הודעות לטוענים לזכות ברכוש.

377ה. קרן ייעודית (תיקון: תשס"ז)

(א) החלטת בית המשפט על חילוט לפי סעיף 377ד תהיה אסמכתא בידי האפוטרופוס הכללי לתפוש את הרכוש המחולט; רכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויופקד על ידיו בקרן ייעודית שינהל בכפוף לתקנות שיותקנו לפי סעיף קטן (ד) (בסעיף זה - **הקרן**).

(ב) קנס שהטיל בית המשפט על עבירה יופקד בקרן.

(ג) הציג נפגע עבירה פסק דין לפיצויו לפני גורם שקבע לענין זה שר המשפטים, והראה כי אין באפשרותו הסבירה לממש את פסק הדין, כולו או חלקו, לפי כל דין, ישולם לנפגע העבירה מהקרן סכום הפיצוי שנקבע בפסק הדין ושטרם מומש, כולו או חלקו; לענין סעיף זה, "**פסק דין**" - פסק דין שאין עליו ערעור עוד.

(ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות את דרכי הנהלת הקרן, את השימוש שיעשה בנכסי הקרן ואת דרכי חלוקתם למטרות אלה:

(1) שיקום של נפגעי עבירה, טיפול בהם והגנה עליהם; למטרה זו יוקצה בכל שנה סכום שלא יפחת ממחצית מנכסי הקרן בשנה אחת;

(2) תשלום פיצוי שנקבע בפסק דין לנפגע עבירה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג);

(3) מניעה של ביצוע עבירה;

(4) ביצוע תפקידיהן של רשויות אכיפת החוק כדי לאכוף הוראות חוק זה לענין עבירה.

סימן ח': תקיפה

378. תקיפה - מהי (א248/)

המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חוס, אור, חשמל, גאז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי-נוחות.

379. דין תקיפה סתם (א249/)

התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה.

380. תקיפה הגורמת חבלה ממשית (א/250)

התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש שנים.

381. תקיפות שונות (א/251, 289) (תשל"ג) (תיקון : תש"ם)

(א) העושה אחת מאלה דינו - מאסר שלוש שנים :

(1) תוקף חברו כדי לבצע פשע ;

(2) תוקף חברו כדי לגנוב דבר ;

(3) תוקף חברו כדי להתנגד למעצר או ללכידה כדון, שלו עצמו או של זולתו, בשל כל עבירה, או למנוע לכידה או מעצר

כאמור ;

(4) - (5) (בוטלו).

(ב) התוקף עובד הציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי דין או מי שנותן שירות לציבור מטעם גוף

המספק שירות לציבור, והתקיפה קשורה למילוי חובתו או תפקידו של הנתקף, דינו - מאסר חמש שנים.

382. תקיפות בנסיבות מחמירות (א/251א) (תשל"ג) (תיקון : תשמ"ג, תשנ"ו)

(א) נעברה עבירה לפי סעיפים 379, 380 או 381(א) (1) או (3) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה

בידי אחד או אחדים מהם דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.

(ב) העובר עבירה לפי סעיף 379 כלפי בן משפחתו, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה ; לענין סעיף זה, "בן משפחתו" -

לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה :

(1) בן זוגו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו ;

(2) קטין או חסר ישע, שעליו עובר העבירה אחראי, כהגדרת "אחראי על

קטין או חסר ישע" בסעיף 368א.

(ג) העובר עבירה לפי סעיף 380 כלפי בן זוגו, כמשמעותו בסעיף קטן (ב), דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה.

פרק י"א: פגיעות ברכוש

סימן א' : גניבה

383. גניבה - מהי (א/263)

(א) אדם גונב דבר אם הוא -

(1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה

לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע ;

(2) בהיותו מחזיק כדין דבר הניתן להיגנב, בפקדון או בבעלות חלקית, הוא שולח יד בו במרמה לשימוש שלו או של אחר

שאינו בעל הדבר.

(ב) לענין גניבה לפי סעיף קטן (א) אין נפקא מינה שהנוטל או השולח יד הוא חבר דירקטוריון או נושא משרה בתאגיד

שהדבר שייך לו, ובלבד ששאר הנסיבות מצטרפות כדי גניבה.

(ג) לענין גניבה -

(1) "נטילה" - לרבות השגת החזקה -

(א) בתחבולה;

(ב) בהפחדה;

(ג) בטעות הבעל ובידיעת הנוטל שהחזקה הושגה כך;

(ד) במציאה, אם בזמן המציאה מניח המוצא שאפשר באמצעים סבירים לגלות את הבעל;

(2) "נשיאה" - לרבות הסרת דבר ממקומו, ובדבר המחובר - הסרתו לאחר ניתוקו הגמור;

(3) "בעלות" - לרבות בעלות חלקית, החזקה, זכות החזקה או שליטה;

(4) "דבר הניתן להיגנב" - דבר בעל ערך שהוא נכסו של אדם, ובמחובר למקרקעין - לאחר ניתוקו מהם.

384. דין הגונב (א270) (תשכ"ו)

הגונב, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגניבה עונש אחר מחמת נסיבותיה או מחמת טיבו של הדבר שנגנב.

385. נטילה שאינה גניבה (א264)

(א) עמיל או שלוח המשעבד טובין או שטר בעלות עליהם שהופקדו בידו לשם מכירה או למטרה אחרת, והשעבוד הוא להבטחת סכום כסף שאינו עולה על הסכום שהגיע לו מאת שולחו בזמן עשיית השעבוד ובכלל זה סכום של שטר חליפין שקיבל עליו, או שטר חוב שעשה, על חשבון שולחו - אין זו גניבה.

(ב) עובד הנוטל מזון שבהחזקת מעבידו, בניגוד להוראותיו, כדי לתתו לבעל-חיים השייך למעבידו או שבהחזקתו - אין זו גניבה.

386. כספים המוחזקים לפי הוראה (א265)

המקבל, לבדו או עם אחר, כסף או נייר ערך, או יפוי-כוח למכירת נכס, למישכונו או לשעבודו או לעשייה בו בדרך אחרת, בין שהוא ניתן להיגנב ובין שאינו ניתן, והכל בהוראה שהכסף או הנכס או תמורתם או פירותיהם ישמשו כולם או חלקם למטרה פלונית או ישולמו לאדם פלוני כפי שפורשו בהוראה - יראו את הכסף או התמורה כנכסו של האדם שבשבילו נתקבל הכסף, נייר הערך או יפוי-הכוח, עד שנתמלאה ההוראה.

387. קבלת כסף בשביל אחר (א267)

המקבל, לבדו או עם אחר, כסף בשביל פלוני - יראו את הכסף כנכסו של האדם שבשבילו נתקבל, זולת אם ניתן הכסף על מנת שיהיה פריט בחשבון חייב וזכאי ושלגביו יהיו בין הצדדים יחסי חייב וזכאי בלבד.

388. כספים שקיבל מורשה (א266)

המקבל, לבדו או עם אחר, נכס מזולתו בהרשאה למכור אותו או לעשות בו בדרך אחרת, ולשלם לנותן הנכס או לאדם אחר את דמי הנכס או מקצתם או למסור להם את חילוף הנכס או ליתן עליהם חשבון - יראו את דמי הנכס ואת חילופו כנכסו של האדם שממנו נתקבל הנכס עד שייעשה בנכס לפי תנאי קבלתו, זולת אם ההרשאה כללה הוראה, שלפיה יהיו דמי הנכס פריט בחשבון חייב וזכאי שבין המורשה כאמור לבין האדם אשר לו הוא חייב לשלם אותם או ליתן עליהם חשבון, ושלגבי תמורה זו יהיו ביניהם יחסי חייב וזכאי בלבד.

389. (בוטל) (תיקון: תש"ם)

390. גניבה בידי עובד הציבור (א274) (תשכ"ד) (תיקון: תשמ"ח)

עובד הציבור הגונב דבר שהוא נכס המדינה או דבר שהגיע לידי מכוח עבודתו, וערכו עולה על אלף שקלים חדשים, דינו - מאסר עשר שנים.

391. גניבה בידי עובד (א275/ רישה) (תשכ"ד) (תיקון : תשמ"ח)

עובד הגונב דבר שהוא נכס מעבידו, או שהגיע לידי העובד בשביל מעבידו, וערכו עולה על אלף שקלים חדשים, דינו - מאסר שבע שנים.

392. גניבה בידי המנהל (א275/ סיפה)

חבר דירקטוריון או נושא משרה של תאגיד הגונב דבר שהוא נכס התאגיד, דינו - מאסר שבע שנים.

393. גניבה בידי מורשה (א276/)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים :

(1) גונב נכס שקיבל עם יפוי-כוח לעשייה בו ;

(2) גונב נכס שהופקד אצלו, לבדו או עם אדם אחר, על מנת שישמרנו שמירה מעולה או ישתמש בו או בתמורתו, כולם או מקצתם, למטרה פלונית או ימסור כולם או מקצתם לאדם פלוני ;

(3) גונב נכס שקיבל, לבדו או עם אדם אחר, בשביל אדם אחר או לזכותו ;

(4) גונב מן התמורה של נייר ערך, או של עשייה בנכס על פי יפוי-כוח, כשקיבל הוראה שתשמש למטרה פלונית או תשולם לאדם פלוני.

393א. גניבת בקר ומקנה (תיקון : תשנ"ו)

הגונב בקר או מקנה, דינו - מאסר ארבע שנים.

סימן ב' : עבירות מעין גניבה

394. הסתרת פנקס (א279/ (תשכ"ו)

פנקס שיש על פי דין רשות או חובה לנהלו כדי לאמת או לרשום קנין בנכס או כדי לרשום לידות, הטבלות, נישואין, פטירות או קבורות, או העתק של חלק מפנקס כאמור שעל פי הדין יש לשלחו למשרד ציבורי - כל המסתירו או נוטלו ממקום הפקדתו, בכוונה להונות, דינו - מאסר חמש שנים.

395. הסתרת צוואה (א280/)

המסתיר כתב צוואה בכוונה להונות, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, דינו - מאסר חמש שנים.

396. הסתרת שטר קנין (א281/)

המסתיר, בכוונה להונות, מסמך או חלק ממנו שהם ראייה לקנין או לזכות קנין במקרקעין, דינו - מאסר שלוש שנים.

397. הריגת חיה כדי לגנבה (א282/)

ההורג חיה הניתנת להיגנב בכוונה לגנוב את העור או את הגופה או חלק מהם, דינו כאילו גנב את החיה.

398. ניתוק בכוונה לגנוב (א283/)

המנתק כליל דבר שהיה מחובר למקרקעין, בכוונה לגנובו, דינו כאילו גנב את הדבר אחרי שנותק.

399. הונאה במחצבים (א284/ (תשכ"ו)

הנוטל או מסתיר עפרות, מתכת או מחצב במכרה או בסביבתו, או עושה שם מעשה אחר בהם, בכוונה להונות אדם, דינו - מאסר שלוש שנים.

400. נטילת חשמל או מים או גז (תיקון: תש"ס)

(א) מי שבמזיד או במרמה נוטל או צורך חשמל או מים או גז שאינו זכאי להם, או משתמש בהם או גורם להטייתם או לבזבזם, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) מי שבמרמה נוטל או מטה לשימוש או לשימוש זולתו, מים זורמים השייכים לאחר, דינו - מאסר שלוש שנים.

401. גניבת כלי שיט או כלי טיס (תיקון: תש"ף)

המשתמש בכלי שיט או בכלי טיס בלי נטילת רשות מבעליו או ממי שמחזיק בו כדון, דינו - מאסר שלוש שנים; בסעיף זה -

"כלי שיט" - כלי העשוי לשוט, למעט כלי המונע על ידי משוטים בלבד;

"כלי טיס" - כלי או מיתקן ממונעים המיועדים או המשמשים לטיסה באוויר.

סימן ג': שוד

402. שוד (א287, /1)288 (תשכ"ו)

(א) הגונב דבר, ובשעת מעשה או בתכוף לפניו או לאחריו מבצע או מאיים לבצע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגנב או לעכבו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבת הדבר או להתגבר עליה, הרי זה שוד, ודינו של השודד - מאסר ארבע-עשרה שנים.

(ב) היה השודד מזויין בנשק או במכשיר שיש בהם כדי לסכן או לפגוע, או שהיה בחבורה, או שבשעת השוד או בתכוף לפניו או לאחריו הוא פצע אדם, הכהו או השתמש באלימות אחרת כלפי גופו, דינו - מאסר עשרים שנים.

403. נסיון שוד (א288) /2 (תשכ"ו)

התוקף אדם לשם שוד, דינו - מאסר שבע שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות כאמור בסעיף 402(ב), דינו - מאסר עשרים שנה.

404. דרישת נכס באיומים (א293) / (תשל"ג)

הדורש מאדם דבר ערך בכוונה לגנבו, תוך שימוש באיומים או בכוח, דינו - מאסר חמש שנים; נעברה העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - מאסר עשר שנים.

סימן ד': פריצה והתפרצות

405. פריצה, כניסה והתפרצות (א294) /

(א) השובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותן מעבר מחלק לחלק בבנין, נקרא פורץ.

(ב) המכניס לבנין חלק מגופו או מן הכלי שהוא משתמש בו, נקרא נכנס.

(ג) הפורץ ונכנס או פורץ ויוצא, נקרא מתפרץ.

(ד) הנכנס לבנין באיום, בתחבולה, או בקנוניה עם אדם שבבנין, או נכנס לארובה או לפתח אחר של הבנין העומד פתוח דרך קבע לצורך מסויים וכרגיל אינו נועד לשמש לכניסה, רואים אותו כאילו פרץ ונכנס.

406. כניסה והתפרצות למקום מגורים או תפילה או ממנו (א295, /296) (תשכ"ו)

(א) הנכנס למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה, או הנמצא בהם, בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) המתפרץ למקום כאמור בסעיף קטן (א) בכוונה לבצע גניבה או פשע, או המתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דינו - מאסר שבע שנים.

407. התפרצות לבנין או מבנין, שאינו מקום מגורים או תפילה (א297, /298) (תשכ"ו)

(א) המתפרץ לבנין שאינו משמש בית מגורים ולא מקום תפילה, או לבנין שהוא אמנם סמוך לבית מגורים ומוחזק יחד עמו אך איננו חלק ממנו, בכוונה לבצע בהם גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) המתפרץ לבנין כאמור בסעיף קטן (א) ומבצע בו גניבה או פשע, או מתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע, דינו - מאסר שבע שנים.

408. כניסה והתפרצות בנסיבות מחמירות (א295-298) (תשל"ג)

נעברה עבירה לפי סעיפים 406 או 407 כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה.

409. החזקת מכשירי פריצה (א299) (2) (תשכ"ו) (תיקון : תש"ם)

מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לבנין, ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים. (תשכ"ו).

410. נסיבות מחשידות בכוונת פריצה (א299) (1) (תשכ"ו)

מי שנמצא באחת מנסיבות אלה, דינו - מאסר חמש שנים :

(1) הוא מזויין בנשק או במכשיר שיש בהם לסכן או לפגוע, בכוונה לפרוץ או להיכנס לבנין ולבצע בו גניבה או פשע ;

(2) הוא מחזיק מכשיר המשמש לשם פריצה לבנין, בכוונה לבצע פשע ;

(3) פניו רעולים או מושחרים או הוא מוסווה בדרך אחרת, בכוונה לבצע גניבה או פשע ;

(4) הוא נמצא בבנין בכוונה לבצע בו גניבה או פשע, ונקט אמצעים להסתיר את נוכחותו.

סימן ה' : נכסים גנובים

411. קבלת נכסים שהושגו בפשע (א309) (תשכ"ו) (תיקון : תשל"ח)

המקבל במזיד, בעצמו או על-ידי שלוח, דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר, כשהוא יודע כי בפשע נגנב, נסחט, הושג או נעשה בו, והנוטל עליו בעצמו או על-ידי שלוח, לבדו או ביחד עם אחר, את השליטה או העשייה בנכס כאמור, דינם - מאסר שבע שנים, אולם יכולים הם להיות נידונים בבית-משפט המוסמך לשפוט את מבצע הפשע ויהיו צפויים לעונש שהוא צפוי לו. (תשכ"ו)

412. קבלת נכסים שהושגו בעוון (א310)

המקבל, בעצמו או על-ידי שלוח דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר, כשהוא יודע כי בעוון נלקח, הושג, נשלחה בו יד או נעשה בו, והנוטל עליו בעצמו או על-ידי שלוח, לבדו או ביחד עם אחר, את השליטה או העשייה בנכס כאמור, דינם כדין מבצע אותו עוון.

413. החזקת נכס חשוד (א311)

המחזיק דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים, ואין בידו להניח את דעתו של בית-המשפט שרכש את החזקה בהם כדין, דינו - מאסר ששה חדשים.

סימן ה'1: עבירות בקשר לרכב (תיקון: תש"ף)

413.א. הגדרות (תיקון: תש"ף)

בסימן זה -

"בעל רכב" - לרבות מי שמחזיק בו כדין;

"פורץ" ו"מתפרץ" - כמשמעותם בסעיף 405, כאשר במקום "בנין" יבוא "רכב";

"רכב" - רכב הנע מכוח מכני מכל צורה שהיא או הנגרר על ידי רכב, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, ולרבות אופנוע עם רכב צדי או גרור או בלעדיהם, תלת-אופנוע וכן אופניים או תלת-אופן, אם יש להם מנוע-עזר;

"זיוף" ו"מסמך" - כהגדרתם בסעיף 414 לחוק.

413.ב. גניבת רכב (תיקון: תש"ף)

(א) הגונב רכב, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) הנוטל רכב ללא רשות מבעליו, והוא מעבירו למקום אחר או לאדם אחר בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להחזירו לבעליו, אף אם עשה כל אחד מאלה על-ידי אחר, דינו כדין גונב רכב.

413.ג. שימוש ברכב ללא רשות (תיקון: תש"ף)

הנוהג, משתמש או מעביר ממקום למקום, רכב ללא רשות מבעליו, ונוטש אותו במקום ממנו נלקח או בסמוך אליו, דינו - מאסר שלוש שנים; עושה כן ונוטש את הרכב בכל מקום אחר, דינו - מאסר חמש שנים.

413.ד. גניבה מרכב או פירוק רכב (תיקון: תש"ף)

(א) הגונב דבר מתוך רכב, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) המפרק חלק מרכב ללא רשות מבעליו, בין אם החלק מחובר לרכב דרך קבע בין אם לאו, דינו - מאסר חמש שנים.

(ג) העושה כאמור בסעיף קטן (ב) ביודעו שהרכב גנוב, דינו - מאסר שבע שנים.

413.ה. חבלה במזיד (תיקון: תש"ף)

ההורס או פוגע במזיד ברכב או בחלק ממנו, דינו - מאסר חמש שנים.

413.ו. פריצה לרכב (תיקון: תש"ף)

הפורץ רכב או מתפרץ לרכב, דינו - מאסר שלוש שנים; עשה כן בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר שבע שנים.

413.ז. החזקת מכשירי פריצה (תיקון: תש"ף)

מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לרכב ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים.

413.ח. גניבה או זיוף של מסמך (תיקון: תש"ף)

הגונב או מזייף מסמך או משתמש במסמך במרמה, כאשר -

(1) המסמך קשור לבעלות, לחזקה או לשימוש ברכב; או

(2) המעשה נעשה כדי לבצע או להקל על ביצוע עבירה לפי סימן זה, דינו - מאסר חמש שנים.

413.ט. שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב (תיקון: תש"ף)

המזייף או מטשטש סימני זיהוי של רכב, או של חלק של רכב, או עושה מעשה המקשה על זיהויים, דינו - מאסר שבע שנים.

413. קבלת רכב או חלק גנובים (תיקון : תש"ן)

המקבל בעצמו או על-ידי אחר רכב או חלק של רכב ביודעו שהרכב או החלק הושגו בעבירה לפי סימן זה, או הנוטל עליו, בעצמו, על-ידי אחר, או ביחד עם אחר, את השליטה ברכב או בחלק כאמור, דינו - מאסר שבע שנים.

413א. מסחר ברכב או בחלק גנובים (תיקון : תש"ן)

העוסק ביודעין במכירה, בקניה, בפירוק או בהרכבה של רכב גנוב, או של חלק גנוב של רכב, דינו - מאסר עשר שנים.

413ב. פסילה מהחזקת רשיון (תיקון : תש"ן)

הורשע אדם בעבירה לפי סימן זה, רשאי בית-המשפט, בנוסף על כל עונש אחר, ובנוסף לסמכותו לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, לפסול אותו מהחזיק ברשיון נהיגה או ברשיון רכב לתקופה שיקבע.

413ג. שמירת דינים (תיקון : תש"ן)

הוראות סימן זה באות להוסיף על הוראות חוק זה וכל דין אחר, ולא לגרוע מהן.

סימן ו' : מרמה, סחיטה ועושק

414. הגדרות (ח1/)

בסימן זה -

"דבר" - מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה ;

"מרמה" - טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו"לרמות" - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל ;

"מסמך" - תעודה שבכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בצורה אחרת, העשוי לשמש ראיה ;

"זיוף" - אחת מאלה :

(1) עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות ;

(2) שינוי מסמך - לרבות הוספת פרט או השמטת פרט - בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין ;

(3) חתימת מסמך בשם פלוני ללא סמכות כדין, או בשם מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי פלוני ;

"שיק" - כמשמעותו בפקודת השטרות, לרבות שטר חליפין משוך על אגודה שיתופית לאשראי שהוא בר פרעון עם דרישה ;

"בנקאי" - האדם שעליו משוך השיק.

415. קבלת דבר במרמה (ח2/)

המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים.

416. תחבולה (ח3/)

המקבל דבר בתחבולה או בניצול מכוון של טעות הזולת שאין בהם מרמה, דינו - מאסר שנתיים.

417. כישוף (ח4/)

(א) המתחזה לעשות מעשה כישוף בכוונה לקבל דבר, דינו - מאסר שנתיים ; קיבל דבר בעד מעשה הכישוף או על פיו, דינו-שלוש שנים ; לענין סעיף זה, "כישוף" - לרבות מעשה קוסם והגדת עתידות.

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מעשה קוסם או הגדת עתידות שאינם חורגים מגדר שעשוע או בידור, והשעשוע או הבידור ניתנים ללא תמורה, או שתמורתם היא מחיר הכניסה בלבד למקום עריכתם.

418. זיוף (ח5/)

המזויף מסמך, דינו - מאסר שנה; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דינו - מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים.

419. זיוף המשפיע על עיסקאות (ח6/)

המזויף מסמך שיש בו ידיעה על אדם או על תאגיד בכוונה לרמות, דינו - מאסר שלוש שנים; אין נפקא מינה, לענין זה, אם האדם או התאגיד היו קיימים או לא ואם התאגיד עמד להיוסד אך לא נוסד.

420. שימוש במסמך מזויף (ח7/)

המגיש או מנפק מסמך מזויף או משתמש בו בדרך אחרת, בידעו שהוא מזויף, דינו כדין מזויף המסמך.

421. זיוף בידי עובד הציבור (ח8/)

עובד הציבור המזויף מסמך שהוא ממונה על עשייתו או על שמירתו, או שיש לו גישה אליו בתוקף תפקידו, דינו - מאסר שלוש שנים עם או בלי קנס; עשה כן בכוונה לקבל דבר, דינו - מאסר חמש שנים עם או בלי קנס; קיבל דבר באמצעות מסמך מזויף כאמור, דינו - מאסר שבע שנים עם או בלי קנס.

422. שידולי מרמה (ח9/)

המשדל אדם במרמה לעשות מסמך או לחתום עליו או להשיג חתימת אדם אחר או חותמת על מסמך, דינו כדין מזויף ודין המסמך כדין מסמך מזויף; המשדל אדם במרמה להשמיד מסמך ויש בכך כדי לגרום לו הפסד דבר, דינו כדין המקבל דבר במרמה; אין הוראות אלה באות לגרוע מהוראת כל דין אחר בענין שידול.

423. רישום כוזב במסמכי תאגיד (ח9/א) (תש"ל, תשל"ה)

מייסד, מנהל, חבר או פקיד של תאגיד, הרושם, או גורם לרישום, פרט כוזב במסמך של התאגיד, בכוונה לרמות, או נמנע מלרשום בו פרט אשר היה עליו לרשמו, בכוונה לרמות, דינו - מאסר חמש שנים; לענין סעיף זה, וסעיפים 424 ו-425, "תאגיד" - לרבות תאגיד העומד להיוסד.

424. עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד (ח9/ב) (תשל"ה)

מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד -

(1) שעשה ביודעין, בעסקי התאגיד או בכסיו, דבר הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס מאה אלף לירות;

(2) שעשה ביודעין בעסקי התאגיד דבר בדרך הפוגעת בניהול תקין של עסקיו, דינו - מאסר שנה או קנס עשרים אלף לירות.

424א. אי גילוי מידע ופרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד (תיקון: תשנ"א)

(א) נושא משרה בכיר בתאגיד שלציבור עניין בו, שעשה אחת מאלה:

(1) לא מסר לממונה הודעה נכונה על עסקה או אירוע שפרטיהם הגיעו לידיעתו בתוקף תפקידו בתאגיד, במטרה להטעותו ובידעו שהדבר עלול לפגוע פגיעה של ממש ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו;

(2) לא מסר לממונה, לפי דרישה כדין, מידע חיוני, או שמסר מידע מטעה בדבר עסקיו של התאגיד, נכסיו או התחייבויותיו, במטרה להטעותו, בידעו שהמידע, או אי מסירתו, או מסירת המידע המטעה כאמור, יכולים לפגוע פגיעה

של ממש ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו או להשפיע השפעה של ממש לרעה על מצבו העסקי של התאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לפגוע בזכותו של נושא משרה בכיר שלא למסור מידע לפי כל דין.

(ג) דירקטור או נושא משרה בכיר בתאגיד שלציבור ענין בו המפרסם, בכוונה לרמות, הודעה שיש בה מידע או פרט מהותי לא נכון בדבר יכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו או הודעה כאמור שיש בה הטעיה משמעותית בדבר מצבו העסקי של התאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס, אלא אם כן הוכיח שההודעה נמסרה שלא מיוזמתו ובמטרה להגן על ענייניו של התאגיד או על ענייניהם של לקוחותיו, ולא היה בה כדי להטעות משקיע סביר.

(ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה ונוכח בית המשפט כי עקב ביצוע העבירה נגרם נזק לתאגיד, רשאי הוא, בנוסף לכל עונש אחר, לחייב את הנידון לפצות את התאגיד בשל הנזק שנגרם לו על ידי העבירה ובלבד שסכום הפיצוי לא יעלה על פי ארבעה מהסכום האמור בסעיף 77.

(ה) החיוב בפיצוי כאמור בסעיף קטן (ד) הוא, לכל דבר וענין, כפסק דין שניתן בתובענה אזרחית; בערעור על הרשעה שהביאה לידי החיוב כאמור מותר לכלול אף ערעור על אותו חיוב.

(ו) בסעיף זה -

"נושא משרה בכיר" - מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, חשב, מבקר פנימי, מזכיר התאגיד וכל מי שממלא תפקיד כאמור, יהא תואר משרתו אשר יהא;

"ממונה" - מי שנושא משרה בכיר כפוף להוראותיו במישרין, ובמנהל כללי - הדירקטוריון של החברה או מי שהוא קבע כממונה לענין סעיף זה; לא היה בתאגיד דירקטוריון, יהיה הממונה גוף או אדם הממלאים תפקידים דומים לשל דירקטוריון של חברה, או מי שהם קבעו.

"מפרסם" - לרבות המוסר מידע לגוף ציבורי;

"תאגיד שלציבור ענין בו" - אחד מאלה:

(1) תאגיד שניירות ערך שלו הוצעו לציבור על פי תסקיף ונמצאים בידי הציבור;

(2) תאגיד שניירות ערך שלו נסחרים בבורסה או רשומים בה למסחר;

(3) תאגיד אשר בהתאם לדו"חותיו הכספיים ליום 31 בדצמבר שקדם ליום ביצוע העבירה, סכום המכירות והשירותים שסיפק בשנה שאליה מתייחסים הדו"חות, עולה על מאה מיליון שקלים חדשים או שהונו העצמי עולה על עשרים מיליון שקלים חדשים או שהוא מעסיק מעל מאתיים עובדים; שר המשפטים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לשנות בצו את הנתונים הנקובים בפסקה זו, כולם או מקצתם;

(4) חברה ממשלתית - כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975.

425. מרמה והפרת אמונים בתאגיד (ח9/ג) (תשל"ה)

מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד, או כונס נכסים, מפרק עסקים, מפרק עסקים זמני, מנהל נכסים או מנהל מיוחד של תאגיד, אשר נהג אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים.

426. העלמה במרמה (ח10/)

המעלים או משמיד או מוציא מרשותו מסמך או נכס בכוונה לרמות, דינו - מאסר שלוש שנים.

427. סחיטה בכוח (ח11/ג) (תשל"ה)

(א) המשתמש שלא כדין בכוח כדי להניע אדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; הביא השימוש בכוח לידי עשיית המעשה או המחדל, דינו - מאסר תשע שנים.

(ב) לענין סעיף זה, דין המאכיל או המשקה סמים או משקאות משכרים כדין המשתמש בכוח.

428. סחיטה באיומים (תיקון: תש"ם)

המאיים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם, בשמם הטוב או בצנעת הפרט שלהם, או מאיים על אדם לפרסם או להימנע מפרסם דבר הנוגע לו או לאדם אחר, או מטיל אימה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; נעשו המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימה כאמור או במהלכם, דינו - מאסר תשע שנים.

429. (בוטל) (תיקון: תש"ם)

430. נטילת נכסים לשם סחיטה (ח12/א) (תש"ל)

הנוטל נכס של זולתו שלא כדין כדי להניעו לתת דבר או לעשות מסמך או לחתום עליו, דינו - מאסר שנה.

431. עושק (ח13/) (תיקון: תשס"ז)

המנצל את המצוקה, החולשה הגופנית או השכלית, חוסר הנסיון או קלות הדעת של הזולת לאחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

(1) דורש או מקבל דבר שאינו מגיע לו כדין;

(2) דורש או מקבל בעד מצרך או בעד שירות תמורה העולה במידה בלתי סבירה על התמורה המקובלת;

(3) נותן בעד מצרך או בעד שירות תמורה הנופלת במידה בלתי סבירה מן התמורה המקובלת.

432. הוצאת שיק ללא כיסוי (תיקון: תש"ם)

(א) המוציא שיק שמשך והוא יודע שאין חובה על הבנקאי לפרוע את השיק מן התאריך הנקוב בו עד 30 יום לאחריו, או אין לו יסוד סביר להניח שיש חובה כאמור על הבנקאי, והשיק הוצג לפרעון תוך התקופה האמורה וחולל, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61 או פי ארבעה מהסכום הנקוב בשיק, לפי הסכום הגדול יותר.

(ב) בשיק שלא נקוב בו תאריך, יראו לענין סעיף זה כאילו נקוב בו יום ההוצאה.

(ג) הוצג שיק לפרעון תוך התקופה האמורה בסעיף קטן (א) וחולל, והמוציא לא פרעו תוך עשרה ימים מיום שדרש זאת האוחז ממנו, חזקה שהוציא את השיק בדיעה או באין לו יסוד סביר להנחה כאמור בסעיף קטן (א), ועליו הראיה לסתור.

433-434. (בוטלו) (תיקון: תש"ם)

435. שמירת אחריות פלילית לפי חוקים אחרים (ח17/)

אחריות פלילית לפי סעיף 432 אינה גורעת מאחריות פלילית לפי חיקוק אחר.

436. הגבלה במשיכת שיקים (תיקון: תשנ"ב)

בעבירה לפי סימן זה שכרוכים בה שיקים, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, להגביל את הנאשם במשיכת שיקים ולהשתמש בשאר הסמכויות שבסעיף 19 לחוק שיקים ללא כיסוי, התשמ"א 1981-.

437. מקרים מיוחדים (ח19/)

לענין סימן זה -

(1) רואים אדם המזמין מצרכים או שירותים בבית אוכל, בית מלון או בכיוצא באלה, כאילו הוא טוען שיש בידו כסף כדי תשלום מחיר המצרכים או השירותים;

(2) רואים אדם המשלם בשיק כאילו הוא טוען שמן התאריך הנקוב בשיק עד למועד הסביר להצגתו לפרעון, עומדים לפקודת מוסר השיק, בבנק אשר עליו הוא משוך, כסף כדי כיסויו.

438. קבלה ונתינה (ח20/)

לענין סימן זה, קבלת דבר - בין שעברה הבעלות בדבר אל המקבל ובין שלא עברה, בין שהדבר נתקבל בשביל עושה המעשה ובין בשביל אחר, בין בידי עושה המעשה ובין על-ידי אחר; ונתינת דבר - בין לעושה המעשה ובין לאחר.

סימן ז': הונאה

439. הונאת נושים (א304/ (תשכ"ג)

(א) הנותן במתנה או מוסר או מעביר או משעבד נכס מנכסיו או גורם לאחת מאלה, בכוונה להונות נושה מנושיו, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) המוכר או מסלק חלק מנכסיו אחרי התאריך שבו ניתן נגדו פסק-דין או צו לתשלום כסף שלא קיימם, או תוך חדשיים לפי התאריך האמור, והכל בכוונה להונות נושיו, דינו - מאסר שלוש שנים.

440. קשר להונות (א305/)

הקושר קשר עם זולתו להשפיע במרמה או בהונאה על מחיר השוק של דבר הנמכר בפומבי או להונות את הציבור או כל אדם, או לסחוט נכס מאדם, דינו - מאסר שלוש שנים.

441. התחזות כאדם אחר (א374/ (תשכ"ו)

המתייצג בכזב כאדם אחר, חי או מת, בכוונה להונות, דינו - מאסר שלוש שנים; התייצג כאדם הזכאי על פי צוואה או על פי דין לנכס פלוני והוא עושה זאת כדי להשיג את הנכס או את החזקתו, דינו - מאסר חמש שנים.

442. הודיה כוזבת בהתחייבות (א375)

המודה בשמו של אדם אחר בחבות או בכל מסמך בבית-משפט או בפני אדם המוסמך כדין לקבל הודיה כאמור ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

443. התחזות כבעל תעודה (א376/)

תעודה שניתנה מאת רשות מוסמכת לאדם אחר ומעידה על אותו אדם שיש לו כשירות מוכרת בחוק לענין פלוני, או שהוא נושא משרה פלונית, או שהוא זכאי לעסוק במקצוע, במלאכה או בעסק מסויימים או שהוא זכאי לזכות, לזכות יתר, לדרגה או למעמד פלוני - כל המנפק את התעודה ומתייצג בכזב כאדם ששמו נקוב בה, דינו כאילו זייף אותה.

444. העברת תעודה לשם התחזות (א773/)

מי שניתנה לו מאת רשות מוסמכת תעודה המעידה עליו ככל האמור בסעיף 443, והוא מוכר או נותן או משאיל את התעודה לאחר בכוונה שהלה יוכל להתייצג כמי ששמו נקוב בתעודה, דינו - מאסר שלוש שנים.

445. התחזות כבעל תעודת אופי לא שלו (א378/)

המנפק תעודת אופי של אדם אחר כדי להשיג עבודה, דינו - מאסר שנה אחת.

446. העברת תעודת אופי (א/379)

מי שניתנה לו תעודת אופי, והוא מוכר או נותן או משאיל אותה לאחר בכוונה שהלה יוכל לנפק את התעודה כדי להשיג עבודה, דינו - מאסר שלוש שנים.

סימן ח': הסגת גבול

447. הסגת גבול כדי לעבור עבירה (א/286) (תשל"ג)

- (א) העושה אחת מאלה כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה, דינו - מאסר שנתיים:
- (1) נכנס לנכס או על פניו;
- (2) לאחר שנכנס כדין לנכס נשאר שם שלא כדין.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף זה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - מאסר ארבע שנים.

סימן ט': היזק

448. הצתה (א/317, 319, 321) (התשכ"ו) (תיקון: תשמ"ח, תשנ"ה)¹¹

- (א) המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים; עשה כן במטרה לפגוע בנכס של המדינה, בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחיה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים שנים.
- (ב) (בוטל)

449. גרימת שריפה ברשלנות (תיקון: תשמ"ח)

הגורם ברשלנות לשריפת דבר לא לו, או הגורם ברשלנות סכנת שריפה לדבר לא לו, דינו - מאסר שלוש שנים.

450. האבדת כלי-שיט או כלי טיס (324, 323) (תשכ"ו) (תיקון: תש"ם)

- העושה אחת מאלה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים:
- (1) מאביד או הורס, במזיד ושלא כדין, כלי שיט, בין שהושלם ובין שלא הושלם;
- (2) עושה במזיד או שלא כדין מעשה שיש בו כדי להביא מיד לאבדנו של כלי שיט או כלי טיס שבמצוקה או להריסתו;
- (3) משבש אור, משואה, מצוף, סימן או אות המשמשים לשיט, או מציג אור או אות כוזבים, בכוונה להביא כלי שיט או כלי טיס לידי סכנה.

451. היזק לבעל-חיים (א/325) (תשכ"ו)

ההורג חיה הניתנת להיגנב או חובל בה, פוצעה או מפעיל עליה רעל, במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

452. היזק בזדון (א/326) (1)

ההורס נכס או פוגע בו במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר.

453. היזקים מיוחדים (א/326) (2) (תשכ"ו)

העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בבאר מים, בקידוח למים, בסכר, בגדה, בקיר או בשער הצפה של בריכה או של בריכת טחנה, בעצי תרבות, בגשר, במוביל מים או במאגר מים, דינו - מאסר חמש שנים.

454. היזק בחומר נפיץ (א326/3) (תשכ"ו) (תיקון : תש"ם)

העובד עבירה כאמור בסעיף 452 על-ידי חומר נפיץ, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים, והוא אם היה אדם במקום המעשה או אם ההרס או הפגיעה סיכנו חיי אדם ממש.

455. היזק לצוואה או לפנקס (א326/4)

העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בכתב צוואה, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, או בפנקס שיש על פי דין רשות או חובה לנהלו כדי לאמת או לרשום קנין בנכס, או כדי לרשום לידות, הטבלות, נישואין, פטירות או קבורות, או בהעתק של חלק מפנקס כאמור שעל פי הדין יש לשלחו למשרד ציבורי, דינו - מאסר חמש שנים.

456. נסיון להרוס נכס בחומר נפיץ (א327/3) (תשכ"ו)

המניח שלא כדין חומר נפיץ במקום כלשהו, בכוונה להרוס נכס או להזיק לו, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

457. הדבקות בעל-חיים במחלה מידבקת (א328/)

הגורם במזיד ושלא כדין שחיה הניתנת להיגנב תידבק במחלה מידבקת, דינו - מאסר חמש שנים.

458. פגיעה בסימן גבול בכוונה להונות (א329/)

המסיר או מטשטש, במזיד, שלא כדין ובכוונה להונות, עצם או סימן שהוצגו כדין לציון גבול מקרקעין, דינו - מאסר שלוש שנים.

459. פגיעה בסימנים מסויימים (א330/)

(א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלושה חדשים :

(1) מסיר או מטשטש, במזיד, סימן מדידות או סימן גבול שהוצג בידי משרד ממשלתי או לפי הוראותיו או לצרכי מדידה ממשלתית או פוגע בסימן כאמור ;

(2) בהיותו מחוייב לקיים כתקנו סימן גבול שהוצג כאמור, נמנע או מסרב לתקנו ;

(3) מסיר או מטשטש, במזיד, סימן שהקים אדם המתכוון לבקש זכות חכירה, רשיון או זכות אחרת לפי דיני מכרות או מחצבים.

(ב) בעבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט גם לצוות על העבריין לשלם את דמי תיקונו או החלפתו של סימן המדידות או סימן הגבול ואת הוצאות המדידה שיש צורך לעשותה בגלל מעשהו או מחדלו.

460. איום לשרוף או להרוס (א331/3) (תשי"ד, תשכ"ו)

השולח מכתב או פתק שיש בו, לפי ידיעתו, איום לשרוף או להרוס בית, מתבן או בנין אחר, או תוצרת חקלאית, או כלי שיט, רכב מנועי או כלי טיס, או איום להרוג בעל חיים או לפגוע בו, דינו - מאסר שלוש שנים, והמוסר או מנפק מכתב או פתק כאמור או גורם במישרין או בעקיפין שיתקבלו - דינו כדין שולחם.

פרק י"ב : זיוף כספים ובולים

סימן א' : שטרי כסף

461. הגדרה (א348/3) (תשכ"ה)

"שטר כסף", לענין סימן זה - כל שטר או שטר חליפין שהוציא אותם בנק בישראל, לרבות בנק ישראל, או אדם או תאגיד המנהלים עסקי בנק בכל מקום שהוא בעולם, ושטר כסף ושטר חליפין חלק וכל שטר מטבע שהם הילך חוקי בישראל או בארץ שבה הוצאו.

462. זיוף שטר כסף (א349/תשכ"ו)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים :

- (1) בכוונה להונות, מזייף או משנה שטר כסף או מנפק שטר הנחזה כשטר כסף בידעו שהוא זויף או שונה ;
- (2) מביא או מקבל מחוץ לישראל או רוכש או מקבל בישראל או מחזיק או שומר שטר הנחזה כשטר כסף בידעו שהשטר זויף או שונה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין.

463. חיקוי שטר כסף (א350/תשכ"ו)

- (א) העושה או גורם שיעשה מסמך הנחזה כשטר כסף או כחלק משטר כסף, או הדומה להם מבחינה כלשהי, או דומה להם במידה שיש בה כדי להטעות, והמשתמש לכל צורך שהוא במסמך כאמור או מנפק אותו, דינם - מאסר שלושה חדשים, ובית-המשפט יצווה על חילוט המסמך והעתקיו וכל מכשיר או דבר אחר שהוא בהחזקת העבריין ושימש או יכול לשמש להדפסתו או לשכפולו של מסמך כאמור.
- (ב) מי ששמו נקוב במסמך שעשייתו היא עבירה לפי סעיף זה והוא יודע את שמו ומענו של האדם שהדפיס או עשה את המסמך, ומסרב לגלותם לשוטר, דינו - מאסר שלושה חדשים.
- (ג) מי ששמו נקוב במסמך שעליו הואשם אדם בעבירה לפי סעיף זה, או במסמך אחר ששימש או שנופק לענין המסמך הנדון, תהיה זו ראייה לכאורה שגורם לעשיית המסמך.

464. החזקת חומר לזיוף שטרי כסף (א351/תשכ"ו)

העושה אחת מאלה ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר חמש שנים :

- (1) עושה, מוכר או מציג למכירה נייר הדומה לנייר מיוחד המשמש לעשיית שטרי כסף והעשוי להתקבל כמוהו, או משתמש בו, או שומר או מחזיק נייר כאמור בידועין ;
- (2) עושה מסגרת, תבנית או מכשיר המשמשים לעשיית נייר כאמור בפיסקה (1) או לצור על גבי הנייר או בתוכו מלים, ספרות, ציון או כל סימן אחר שנתייחדו לו ומופיעים בו, או משתמש בכלים כאמור או שומר או מחזיק אותם בידועין ;
- (3) גורם, בערמה או בתחבולה, כי מלים, ציון או סימן כאמורים בפיסקה (2) או המכוונים להיות דומים להם והעשויים להתקבל כמוהם, יופיעו בגופו על נייר כשהם נראים לעין ;
- (4) חורת או עושה בדרך אחרת, על לוח או על כל חומר, שטר הנחזה כשטר כסף או כחלק ממנו, או שם, מלה, מספר, ספרה, סימן, אות או קישוט הדומים לחתימה שעל שטר כסף או המכוונים כנראה להיות דומים לחתימה כאמור ;
- (5) משתמש בלוח, חומר, מכשיר או ציון כאמור בסעיף זה לעשיית שטרי כסף או להדפסתם, או שומר או מחזיק אותם בידועין ;
- (6) מנפק בידועין נייר שנעשה בו או שהודפס עליו דבר כאמור, או שומר או מחזיק נייר כאמור בידועין.

465. הנפקת שטרי כסף שלא כדין (א352/תשכ"ו)

המנפיק שטר כסף בלי סמכות כדין, דינו - מאסר חמש שנים.

466. קלקול שטר מטבע (א9353/תשכ"ה)

מי שבידועין מטשטש, קורע, חותך או מקלקל בדרך אחרת שטר מטבע שהוא הילך חוקי בישראל, דינו - מאסר שלושה חדשים.

467. חיקוי שטר מטבע (א/353) (תשכ"ה)

העושה או מנפק דבר שאינו שטר מטבע והוא דומה בעיקרו לשטר מטבע שהוא הילך חוקי בישראל, דינו - קנס חמש מאות לירות.

468. חילוט שטרי כסף מזוייפים (א/354/2) (1945, תשכ"ה) (תיקון: תשל"ח)

כל שטר כסף מזוייף או מחוקה, וכל דבר כאמור בסעיף 467 שנמצא ברשותו של מי שהורשע בעשייתו או בניפוקו, יצוה בית המשפט על חילוטו, ללא פיצוי למחזיק, ומשחולט יושמד או ייעשה בו בדרך אחרת, הכל כפי שיורה שר המשפטים.

469. חיפוש וחילוט של ציוד לזיוף (א/354/2) (1945)

(א) ראה שופט בית-משפט שלום, על יסוד תצהיר, שיש יסוד סביר להניח כי בידו של אדם או בהחזקתו ישנו או היה, ללא רשות או הצדק כדן, אחד הדברים המנויים להלן, רשאי הוא ליתן צו חיפוש:

(1) שטר כסף מזוייף או מחוקה;

(2) מכשיר לעשיית נייר המשמש לשטרי כסף או חיקויו;

(3) חומר שיש עליו מלים, צורות, ציונים או אותיות המסוגלים או מכוונים ליצור רושם של שטר כסף.

(ב) נמצא המחופש, ייתפס ויחולט בצו בית-המשפט הדין את העבריו, ואם לא היה משפט - בצו שופט בית-משפט שלום, ומשחולט יושמד או ייעשה בו בדרך אחרת, הכל כפי שיורה שר המשפטים.

סימן ב': מטבעות

470. הגדרות (א/355)

בסימן זה -

"מטבע" - מטבע של מתכת, מכל סוג וערך, הנמצאת במחזור כדן בישראל או במדינה אחרת;

"מתכת" - לרבות כל תערובת או נתך של מתכות;

"מטבע מזוייפת" - מטבע שאינה אמיתית אבל דומה למטבע אמיתית, או שיש בה כדי לדמות לה או להתקבל במקומה, לרבות מטבע אמיתית שנעשה בה שינוי עד שהיא דומה למטבע בת ערך גבוה יותר, או שיש בה כדי לדמות לה או להתקבל במקומה, ולרבות מטבע אמיתית קצוצת שפה, מזוייפת או פחותת מידה או משקל באופן אחר, שנעשה בה שינוי כדי להסתיר את הקיצוץ, השיוף או ההפחתה, והכל ללא הבדל אם המטבע היה במצב ראוי לניפוק או לא ואם תהליך השינוי גמור או לא;

"מטבע מעולה" - מטבע של זהב או של כסף;

"מטבע פשוטה" - מטבע שאינה מעולה;

"מזהיב" ו-"מכסיף", לענין מטבע - לרבות נותן מראה של זהב או כסף בכל דרך אחרת;

"מתקין" - עושה, מתקן, מתחיל לעשות או לתקן או מכין לעשייה או לתיקון;

"מכשיר" - לרבות מכונה.

471. זיוף מטבע מעולה (א/356) (תשכ"ו)

העושה או מתחיל לעשות מטבע מעולה מזוייפת, דינו - מאסר שבע שנים.

472. הכנת מתכת לזיוף מטבע מעולה (א/357), (א), (ב) (תשכ"ו)

המזהיב או מכסיף פיסת מתכת המתאימה לפי גדלה או צורתה לטביעה, בכוונה שתיטבע למטבע מעולה מזוייפת, או נותן לפיסת מתכת גודל וצורה המתאימים להקלת טביעתה של מטבע כאמור בכוונה שתיטבע, דינו - מאסר שבע שנים.

473. הכנת מכשירים לזיוף מטבע מעולה (א/357), (ג), (3), (4), (5) (תשכ"ו) (תיקון: תשל"ח)

העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח סמכות או הצדק כדן, דינו - מאסר שבע שנים: (תשכ"ו)

(1) מתקין, מחזיק או מעביר חותם או תבנית המותאמים ליצור דמות שלמה, או חלקית, לצד אחד של מטבע מעולה או לשניהם, בידעו שהם מותאמים כאמור;

(2) מתקין, מחזיק או מעביר מכשיר המותאם או מכוון לשימוש בסימון קצות מטבעות בסימנים או בספרות הנחזים כדומים לאלה שבקצות מטבע מעולה, בידעו שהוא מותאם או מכוון כאמור;

(3) מתקין, מחזיק או מעביר מדפס לטביעה או מכשיר שהותאם לחיתוך אסימונים עגולים של זהב או של כסף או של מתכת אחרת, בידעו כי המדפס או המכשיר שימשו או היו מכוונים לשמש בעשיית מטבע מעולה מזוייפת.

474. קיצוץ מטבע מעולה (א/358) (תשכ"ו)

העושה מעשה במטבע מעולה בדרך שיש בו להפחית את משקלה, בכוונה שלאחר המעשה תתקבל המטבע כמטבע מעולה, או מחזיק או מעביר שלא כדן גרודת או גזורת של זהב או של כסף, או זהב או כסף בצורת מטיל, אבק או תמיסה או בצורה אחרת, שהושגו במעשה כאמור במטבע מעולה, בידעו שהושגו כך, דינו - מאסר שבע שנים.

475. מסחר במטבע מעולה מזוייפת (א/357) (ג) (1) (תשכ"ו)

הקונה או מוכר או מקבל מטבע מעולה מזוייפת או משלם בה או מעביר אותה, לפי ערך נמוך מהערך שהיא מביעה או שנתכוונו כנראה שתביע, או מציע לעשות כן, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדן, דינו - מאסר שבע שנים.

476. הבאת מטבע מעולה מזוייפת (א/357) (ג) (2)

המביא לישראל או מקבל מן החוץ מטבע מעולה מזוייפת בידעו שהיא מזוייפת, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדן, דינו - מאסר שבע שנים.

477. זיוף מטבע פשוטה (א/362)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים:

(1) עושה או מתחיל לעשות מטבע פשוטה מזוייפת;

(2) מתקין, מחזיק או מעביר בידועין מכשיר מותאם ומכוון לעשות בו מטבע פשוטה מזוייפת ואין בידו להוכיח סמכות או הצדק כדן;

(3) קונה, מוכר, מקבל, משלם או מעביר מטבע פשוטה מזוייפת במחיר נמוך מהערך שהיא מביעה או שכנראה נתכוונו שתביע, או מציע לעשות אחד המעשים האלה.

478. הוצאת מכשירים וחמרים ממטבעה של המדינה (א/357) (ג) (6) (תשכ"ו)

המוציא בידועין ממטבעה של המדינה חותם, תבנית, מכשיר או מדפס המשמשים בטביעה, או חלק מהם הראוי לשימוש, או מטבע, מטיל או מתכת, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדן, דינו - מאסר שבע שנים.

479. ניפוק מטבע מזוייפת (א/359, 360, 363) (תיקון: תשל"ח)

העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

(1) מנפק בידועין מטבע מזוייפת;

(2) מחזיק בידועין לא פחות משלוש מטבעות מזוייפות כדי לנפק מהן.

480. השחתת מטבע (א364/) (תיקון : תשמ"ח)

המטשטש צורת מטבע על-ידי שהוא מטביע בה שם או מלה או במזיד מתיך מטבע, דינו - מאסר שנה אחת.

481. ניפוק תחליפי מטבע (א365/) (תשכ"ו)

המנפק אחת מאלה בחזקת מטבע מעולה, בכוונה להונות, דינו - מאסר שלוש שנים :

(1) מטבע שאינה מטבע כמשמעה בסימן זה ;

(2) מתכת שערכה פחות מערך המטבע שבחזקתה היא מנופקת, בין שהיא מטבע ובין שאינה מטבע.

482. ייצוא מטבע מזוייפת (א366/) (תשכ"ו)

המייצא בידועין מטבע מזוייפת או מניח אותה בידועין בכלי שיט או בכלי רכב כדי שתיוצא ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

483. חיפוש וחילוט של מטבע מזוייפת (א368/)

(א) ראה שופט בית-משפט שלום, על יסוד תצהיר, שיש יסוד סביר להניח כי בידו של אדם או בהחזקתו ישנו או היה, ללא רשות או הצדק כדין, אחד הדברים המנויים להלן, רשאי הוא ליתן צו חיפוש :

(1) מטבע מזוייפת ;

(2) מכשיר המותאם ומכוון לזיוף מטבע ;

(3) מטילי זהב או כסף, או גרודת, גזורת, אבקה, תמיסה או כל צורה אחרת של זהב או כסף, שהופקו או הושגו בהקטנת מטבע מעולה או בהפחתת משקלה.

(ב) נמצא המחופש, ייתפס ויחולט בצו בית-המשפט הדן את העבריין, ואם לא היה משפט - בצו שופט בית-משפט שלום.

484. סמכות לתפוס שטר מטבע ומטבע מזוייף (תיקון : תש"ם)

עובד המדינה, עובד בנק ישראל או עובד בנק המקבל שטר מטבע או מטבע שיש לו יסוד סביר להניח שהם מזוייפים, יתפסם וימסרם מיד למשטרה, והמשטרה, לאחר שתעשה בהם כל פעולה או חקירה שתראה למועיל, תעביר אותם לבנק ישראל ; החליט נגיד בנק ישראל ששטר המטבע או המטבע מזוייפים, רשאי הוא לחתכם, לטשטשם או להשמידם. בין בתשלום פיצויים ובין בלי פיצויים.

סימן ג' : בולים

485. הגדרות

בסימן זה, "מתקין" - עושה, מתקן, מתחיל לעשות, לתקן או להשתמש או מכין לעשייה או לתיקון.

486. התקנת מכשיר לעשיית בולים (א371/)

העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שבע שנים :

(1) בידועין מחזיק או מעביר או מתקין מטבעת או מכשיר אחר, או מכינס לשימוש, וניתן להפיק בהם הטבעה הדומה להטבעה המופקת בכלים כאלה בהדפסתם או בהטבעתם של בולי הכנסה או בולי דואר מודבקים או מוטבעים המשמשים לצרכי מדינת ישראל או לצרכי מדינת חוץ, או שניתן להפיק בהם מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים הדומים למצויים בנייר מיוחד לצרכים האמורים המסופק מאת הרשות שנועדה לכך ;

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

(2) ביודעין מחזיק או מעביר נייר או חומר אחר שיש בהם הטבעה של מטבעת או של מכשיר כאמור בפיסקה (1), או נייר שיש בו מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים כאמור שם.

487. עשייה והכנה בזיוף בולי דואר (א372/)

(א) העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שנה אחת:

(1) עושה או מתחיל או מתכוון לעשות, על נייר או על חומר אחר, חיקוי או דמות של בול המשמש בול דואר במדינת ישראל או במדינת חוץ או מחזיק או מעביר חיקוי או דמות כאמור או משתמש בהם לצרכי דואר;

(2) מתקין, מחזיק או מעביר מכשיר או חומר לעשיית חיקוי או דמות כאמור בפיסקה (1).

(ב) כל דבר מן הדברים האמורים בסעיף קטן (א) שנמצא ברשותו של העבריין - יחולט.

(ג) בול המציין שיעורים של דמי דואר בארץ פלונית יראו, לענין סעיף זה, כבול המשמש לצרכי דואר באותה ארץ, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

488. מכשיר לעשיית חותמים (א373/)

העושה אחת מאלה ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שנה אחת:

(1) ביודעין מחזיק או מעביר או מתקין מכשיר שניתן להפיק בו הטבעה הדומה להטבעה המופקת במכשיר שעושים בו חותם מוטבע או מודבק המשמש לצרכי שירות ציבורי או לצרכי אדם שהוסמך על פי דין להשתמש בחותם, או שניתן להפיק בו על גבי נייר מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים הדומים לאלה המצויים בנייר מיוחד לצרכים האמורים המסופק מאת הרשות שנועדה לכך;

(2) ביודעין מחזיק או מעביר נייר או חומר אחר שיש בו הטבעה של מכשיר כאמור בפיסקה (1), או נייר שיש בו הפקה כאמור בפיסקה (1).

פרק י"ג: עבירות קלות

489. סירוב לקבל מטבע בשווי הנקוב (א370/ (תשכ"ו)

מטבע או שטר שהם הילך חוקי בישראל, כל המסרב לקבלם בשווים הנקוב, דינו - מאסר שלושה חדשים.

490. עבירת רחוב (א380/ (תשכ"ו) (תיקון: תש"ם)

העושה אחת מאלה בלי עילה כשרה, דינו - מאסר חודש ימים, ובעבירות לפי פסקאות (1), (4), (5) או (9) - גם תשלום ההוצאות הכרוכות בהסרת המכשול או בתיקון הנזק:

(1) חוסם את המעבר החפשי בדרך ציבורית, על-ידי שהוא מניח או משאיר שם כל דבר, או שם או מרשה לשים כל דבר הבולט מעליה ומפריע לבטיחות ולחופש המעבר, או חופר בה חפירות או פולש אליה באופן אחר;

(2) לאחר שחפר חפירות או הקים מבנים או הניח כל דבר בדרך ציבורית כדין - איננו מציג מנורה או מאור על גל עפר או אבנים או חומר אחר או על תעלה או על צינור או חפירה, או אינו עושה באופן אחר להגן על עוברים ושבים או להזהירם;

(3) מכבה מנורה או פנס המשמשים להארת דרך ציבורית או מסיר או מכבה מאור שהוצג כדי להראות על מציאותם של חפירה או כל דבר אחר בדרך ציבורית;

(4) מניח או משאיר בדרך ציבורית זוהמה, אשפה, פסולת או כל דבר פוגעני אחר;

(5) מוציא לדרך ציבורית אשפה או דברים אחרים באופן שיש בו כדי לגרום פגיעה או אי-נוחות לעובר ושב;

(6) עוזב או קושר חיה באופן שיש בו כדי לגרום הפרעה בדרך ציבורית, או מניח לחיה המשמשת למשיכה, למשא או לרכיבה שתתעה בדרך ציבורית, או נותן לרכב שיימצא באופן שיש בו כדי לגרום הפרעה בדרך ציבורית שעה ארוכה מן הדרוש לשם טעינה או פריקה או לשם העלאה או הורדה של נוסעים ;

(7) אינו מתקן או אינו הורס בנין או מבנה הנמצא במצב של סכנה או התמוטטות, לאחר שקיבל מן הרשות המקומית הוראה בכתב לעשות כן ;

(8) אינו מנקה או אינו מתקן תנור או ארובת עשן של בית, סדנה או בית חרושת ;

(9) מפעיל זיקוקים בדרך ציבורית כשהם עלולים לגרום נזק או אי-נוחות ;

(10) מקים שאון או מהומה המפריעים את מנוחת הציבור .

491. סירוב להגיש עזרה (א381/) (תשכ"ו)

המסרב להגיש עזרה, שיש ביכולתו להגיש, כשהוא נדרש לכך מאת עובד הציבור לנוכח עבירה בעיצומה או ספינה נטרפת או דליקה, שטפון, רעש או כל אסון אחר לציבור, דינו - מאסר חודש ימים .

492. עבירות בעלי מלונות (א383/) (תשכ"ו)

בעל מלון או אכסניה שאינו מציג בלילות פנס או מאור בחצריו, בהתאם לתקנות הקיימות אותה שעה, או אינו מקיים פנקס האורחים או הלנים, או אינו מראה את הפנקס לשוטר לשם ביקורת לפי דרישתו, דינו - מאסר חודש ימים .

493. עיבוד אדמה בסמוך לדרך ציבורית (א384/) (תשכ"ו)

הזורע, נוטע או מעבד אדמה הנמצאת בתוך מירווח של שבעים וחמישה סנטימטרים מן השפה החיצונית של דרך ציבורית, ואין לו הרשאה, דינו - מאסר חודש ימים ; לענין סעיף זה רואים תחום דרך ציבורית כמתפשט עד לשפה החיצונית של תעלה, ביב או סוללה שעל ידה .

494. כניסה לשטח חקלאי (א385/ , א385) (תשכ"ח)

(א) העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדיון, דינו - מאסר שלושה חדשים :

(1) נכנס לגן, או לקרקע זרועה או מוכנה לזריעה או שיש בה קמה או עשב שנזרע למרעה, או שוהה בגן או בקרקע כאמור ;

(2) גורם שחיה תיכנס לגן או לקרקע כאמור בפיסקה (1) או לקרקע שהיתה מעובדת תוך שנים-עשר החדשים שקדמו לכניסה, או שתשהה שם, או מניח שחיה שלו או שברשותו תיכנס או תשהה כאמור .

(ב) בהמה שנכנסה לקרקע מוכנה לגידולים או שיש בה גידולים, וגרמה נזק לקרקע, לגידולים או לדבר מכון לצרכי גידולים, או שנכנסה לשטח המוחזק למרעה, ורעתה בו - בעל הבהמה או המחזיק בה, דינו - מאסר חודש ימים, זולת אם הוכיח להנחת דעתו של בית-המשפט שנקט אמצעים סבירים למניעת כניסתה כאמור .

495. (בוטל) (תיקון : תשנ"ד)

496. גילוי סוד מקצועי (א387/) (תשכ"ו)

המגלה מידע סודי שנמסר לו אגב מקצועו או מלאכתו, שאינו סוד רשמי כמשמעו בסימן ה' לפרק ז', ואינו נדרש לגלותו מכוח הדין, דינו - מאסר ששה חדשים .

פרק י"ד : עבירות הכנה וקשר

497. הכנת עבירה בחמרים מסוכנים (א/32)

העושה, או מחזיק ביודעין, חומר נפץ, או מכונה, מכשיר או כל דבר שהם מסוכנים או מזיקים, בכוונה לעשות בהם פשע או עוון או כדי לאפשר לאחר שיעשה בהם פשע או עוון, דינו - מאסר שלוש שנים.

498. מתן אמצעים לביצוע פשע (א/33א) (תשל"ג)

(א) הנותן לאדם כלים, חמרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע פשע ואם לאו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות יתר סעיפי פרק זה ומהוראות פרקים ד' ו-ה' וסעיפים 260 עד 262, אלא להוסיף עליהן.

499. קשר לפשע או לעוון (א/34, 35) (תיקון : תשנ"ד) 11

(א) הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או עוון, או לעשות במקום שמחוץ לישראל מעשה שהיה בגדר פשע או עוון אילו נעשה בישראל והוא עבירה גם לפי דיני אותו מקום, דינו -

(1) אם העבירה היא פשע - מאסר שבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר ;

(2) אם העבירה היא עוון - מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר.

(ב) הקושר קשר יישא באחריות פלילית גם על עבירה שלשמה נקשר הקשר או שנעברה לשם קידום מטרתו, רק אם היה צד לעשייתה לפי סימן ב' לפרק ה'.

500. קשר למעשים אחרים (א/36)

הקושר קשר עם חברו לאחת המטרות האלה, דינו - מאסר שנתיים :

(1) למנוע או להכשיל ביצועו של דין או אכיפתו ;

(2) לגרום נזק לגופו של אדם או לשמו הטוב ;

(3) להביא לירידה בערך נכסו של אדם ;

(4) למנוע או להפריע אדם מהעביר באופן חפשי וכדין נכס שלו בערכו הראוי ;

(5) להזיק לאדם במשלח ידו או במקצועו ;

(6) למנוע או להפריע אדם מעיסקו באופן חפשי וכדין במשלח-ידו, במקצועו או בעבודתו, ובלבד שהיה במעשה משום עבירה אילו עשאו יחיד ;

(7) להשיג מטרה אסורה ;

(8) להשיג מטרה כשרה באמצעים אסורים.

פרק ט"ו : הוראות שונות

501. (בוטל) (תיקון : תשמ"ב)

502. צו בדבר החזקת מקרקעין (א/388) (1946) (תיקון : תשל"ח)

(א) הורשע אדם על פי סעיפים 189 או 447 וראה בית-המשפט כי במעשה העבירה נושל אדם מנכסי מקרקעין, רשאי הוא ליתן צו להוציא את העבריין מאותם מקרקעין, או צו להחזיר את החזקת המקרקעין לידי האדם שנושל מהם או לאדם אחר שבית-המשפט רואה אותו זכאי לכך, או את שני הצווים כאחד ; צו כאמור יבוצע כדרך שמבצעים פסק-דין שניתן במשפט אזרחי.

(ב) לענין סעיף קטן (א) -

- (1) יראו כהרשעה גם קביעה שאדם אינו נושא באחריות פלילית מחמת אי-שפיותו או ליקוי בכשרו השכלי לפי סעיף 19 ;
- (2) אין ערעור על צו אלא אגב ערעור על ההרשעה אם היתה ובמצורף אליו, והוא יידון בבית-המשפט הדן בערעור על ההרשעה ; על סירוב ליתן צו - אין כל ערעור ;
- (3) הגשת ערעור על צו לא תעכב את ביצוע הצו אלא אם הורה בית-המשפט שעליו מערערים או בית-המשפט שלערעור הוראה אחרת ; בקשה לעכב את ביצוע הצו תוגש תחילה לבית-המשפט שעליו מערערים ;
- (4) צו לא יפגע בכל זכות או זיקה במקרקעין הנדונים הניתנות למימוש בתובענה אזרחית.

503. השגחה על ילד שאפוטרופוסו הורשע או הואשם (א389/) (תיקון: תשל"ח)

(א) מי שבהשגחתו ילד שלא מלאו לו שש-עשרה שנים, והוא הורשע או הועמד לדין על עבירה לגבי הילד לפי סימנים ח' או י' של פרק ח' או סימנים ב', ה' או ו' של פרק י', או לפי סעיף 2 לחוק גיל הנישואין, תשי"א-1950, רשאי בית-המשפט שהרשיעו או שלפניו הועמד לדין, אם ראה שמן המועיל לעשות כך, לצוות שהילד יימסר להשגחתו של קרוב משפחה או של אדם או מוסד ראוי, שיפורש בצו והמסכים, להנחת דעתו של בית-המשפט, לקבל עליו אותה השגחה, עד שיימלאו לילד שש-עשרה שנים או לתקופה קצרה מזו, והכל בהתחשב עם דתם של הורי הילד.

(ב) אם יש לילד הורה או אפוטרופוס חוקי, לא יינתן הצו לפי סעיף קטן (א) אלא אם ההורה או האפוטרופוס הורשע או הועמד לדין על עבירה לפי ההוראות שאוזכרו בסעיף קטן (א) או שהוכח להנחת דעתו של בית-המשפט שהיה שותף לעבירה במעשה או במחשבה, או שאי-אפשר למצוא אותו.

(ג) זוכה אדם מן האשמה שמחמתה ניתן הצו, או שהאישום בטל משום שלא המשיכו בתביעה, הצו בטל מיד לכל דבר חוץ ממה שכבר נעשה על פיו כדין.

(ד) לענין חוק הנוער (טיפול והשגחה), תשי"ד-1960, דין צו לפי סעיף זה כדין החלטה לפי החוק האמור; ראה בית-המשפט כי מתן צו לפי סעיף זה סובל דיחוי, יעביר את הענין לבית המשפט המוסמך לפי אותו חוק.

504. תחילה⁷

תחילתו של נוסח זה ביום ב' בחשון תשל"ח (14 באוקטובר 1977).

505. הוראות מיוחדות (י"ג12/) (תשל"ז)

על אף האמור בסעיף 504, תחילתו של סימן ב' לפרק י' ביום ב' באדר א' תשל"ח (9 בפברואר 1978) או במועד מוקדם יותר שקבע שר הבריאות בהודעה ברשומות, ועד לתחילתו יוסיפו לחול הוראות סעיפים 175 ו-177 לפקודת החוק הפלילי, 1936.

תוספת (תיקון: תשי"ס, תשס"א)

(סעיף 186(ב) ו-ג)

1. מוסדות חינוך: גן ילדים, בית ספר יסודי, תלמוד תורה, חטיבת ביניים, בית ספר על-יסודי, מוסד חינוך משלים, מפעל קיט לילדים, מרכז תרבות נוער וספורט, פנימיה, מוסד להשכלה גבוהה וכל מוסד אחר שבו ניתן חינוך.
2. בית אוכל: מסעדה, בית קפה, פאב וכל מקום כיוצא באלה.
3. מועדון או דיסקוטק.
4. מקום שבו נערכים משחקים באמצעות מכונות, משחקי ביליארד, קלפים, קוביות וכיוצא באלה.
5. מגרשי ספורט, אצטדיונים וכל מקום אחר שבו נערכות תחרויות ספורט.
6. מקום שבו נערכים מופעי תאטרון, קולנוע, מוסיקה, מחול וכיוצא באלה.

לוח השוואה

א. פקודת החוק הפלילי,

: 1936

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
הושמט	1
הושמט	2
הושמט	3
1	א3
הושמט	4
2	5
3 רישה	6
3 סיפה	7
12	8
13	9
14	10
15	11(1),(2)
16	11(3)
17	12
18	13
19	14
20	15
23	16
21	17
22	18
24	19
הושמט	20
25	22
26	23(1)
הושמט	23(2),(3)

27	(4)23
28	24
29	(2),(1)25
	רישה
30	(2)25 סייג
(א)260	(1)26
261	(2)26
(ב)260	27
31	28
32	29
33	30
34	31
497	32
262	33
498	א33
499	35,34
500	36
לא נכלל	38
133	(א) (1)59
(א) 134 (ב)	(ג), (ב), (1)59
(ג) 134	(2)59
135	(5)-(3)59
136	(1)60
הושמט	(2)60
הושמט	(3)60
137	(4)60
138	(5)60
139	61
159	62
140	63
141	64

142	65
143	66
144	66א(א)-(ה), (ז)
501	66א(ו)
165	(1)67
166	(2)67
167	68
145	69
147	70
146	71
148	72
149	73
160	74
161	75
162,150	76
168	77
169	78
רישה 151	(2)(1)79
רישה 152	(3)79
סיפה 151	80
סיפה 152	81
153	82
154	83
155	84
156	85
רישה 157	86
סיפה 157	87
158	88
185	90
186	91

187	92
184 סיפה	93
188	94
לפי הענין	95 רישה
184	95
189	96
190	97
191	98
192	100
193	101
194	102
195	103
196	א103
197	104
198	105
277	ב109
278	110
279	111
280	112
281	113
282	114
283	115
236	116
237	117, 118
238	119
239	120
240	א120
241	ב120
242	122
243	123
244	124

245	א124 (א) (ב)
246	א124 (ג) (ד)
249	א124 (ה)
247	א124 (ו) רי
	שה
248	א124 (ז)
	סיפה
250	125
251	127
252	128
253	129
254	130
255	131
256	א131
259	132
257	133
258	134
263	135
264	136
265	137
266	138
267	139
284	140
285	141
286	142
287	143
288	144
289	145
170	146
171	147
172	148

173	149
174	150
345	(א) (1)152
(1)(א)350	(ב) (1)152
,(2)(א)350	(ג) (1)152
347 (ב) רישה	
(ב)347	(1)152 תנאי
סיפה, (ג)	
351	(2)152
(ג)347(א)	(3)152
346	153
352	154
353	א154
348	155
349	156
(א) 354	157
355	158
356	159
357	160
(ב) 350	161
208	165
209	167
210	168
211	169
212	171
213	172
360	174
358	178
214	179
359	180
361	184

362	185
363	186
364	א186
365	ב186
366	187
367	188
368	א188
215	189
216	193
217	194
218	195
219	196
220	197
221	198
222	199
223	200
429	204
(ב) 164	210
(א)164 ,163	211
298	213 ,212
(א) 300	215 ,214
301	216
299	217
304	218
309	219
308	220
310	221
305	222
306	223
307	224
302	225

303	226 (1), (2)
הושט	226 (3)
311	227
322	228
323	229
324	230
325	231
326	232
327	233
328	234
329	235
331	236
332	237
333	238
330	239
סיפה 336	240
334	241 (א)
רישה 336	241 (ב)
337	242
338	243
339	243 א
340	243 ב
341	244
342	245
343	246
344	247
378	248
379	249
380	250
381	251
354, 335	251 א

(ב), 382	
369	252
369	253
370	254
רישה 369	255
371	256
372	257
374	258
375	259
373	260
376	261
377	262
(ג), (א), 383	263
385	264
386	265
388	266
387	267
(ב) 383	268
389	269
384	270
390	274
391	רישה 275
392	סיפה 275
393	276
394	279
395	280
396	281
397	282
398	283
399	284
400	285

447	286
402(א) רישה	287
402(א) סיפה	288(1) רישה
402(ב)	288(1) סיפה
403	288(2)
381(2)	289
404	293
405	294
408, 406	296, 295
408, 407	298, 297
410	299(1)
409	299(2)
439	304
440	305
411	309
412	310
413	311
448(1)-(6)	317
449	318
448(7), (8)	319
449	320
448(9)	321
449	322
450(א)	323
450(ב)	324
451	325
452	326(1)
453	326(2)
454	326(3)
455	326(4)
456	327

457	328
458	329
459	330
460	331
461	348
462	349
463	350
464	351
465	352
466	353
467	א353
468	(1)354
469	(2)354
470	355
471	356
472	(ב) ,(א)357
475	(1) (א)357
476	(2) (א)357
473	(5)-(3) (א)357
478	(6) (א)357
474	358
(1)479	359
(2)479	360
477	362
479	363
480	364
481	365
482	366
483	368
484	369
489	370

486,485	371
487	372
488,485	373
441	374
442	375
443	376
444	377
445	378
446	379
490	380
491	381
492	383
493	384
494(א)	385
494(ב)	א385
495	386
496	387
502	א388
503	389
הושמט	390
הושמט	391
הושמטה	התוספת

א. חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג 1973-:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
501	21

ב. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב 1952-:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
290	1
291	3
292	א3
293	4
294	5
295	6
296	7
297	8
הושמט	10

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים), תשי"ב 1952-:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
273	1
274	2
275	3
276	4
הושמט	5

ד. חוק דיני עונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז 1957-:

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
	113	23	91
	114	24	92
	115	25	93
	116	26	94
	117	27	95
	118	28	96
	119	29	97
	120	30	98
	121	31	99
	122	32	100
	123	33	101
	124	34	102
	125	35	103
	126	36	104
	127	37	105
	128	38	106
	129	39	107
	130	40	108
	131	41	109
	הושמט	42	110
	132	43	111
			112

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (ריבוי נישואין), תשי"ט 1959 - :

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
	180	6	175
	181	7	176
	182	8	177
	183	9	178

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
5	179	10	הושמט

ו. חוק לתיקון דיני העונשין (העלמת עבירות), תשי"ט 1959- :

הסעיף הקודם	הסעיף החדש
1	269,268
2	270
3	271
4	272
תוספת	268

ז. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב 1962- :

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
1(א),(ב)	199	4	203
1(ג)	200	5	204
2	201	6	205
3	202	7	205,204
8	206	11	הושמט
10	207	12	הושמט

ח. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושה), תשכ"ג 1963- :

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
1	414	11	427
2	415	12	428
3	416	12א	430
4	417	13	431
5	418	14	432
6	419	15	433
7	420	16	434

פרק ד: עונשין, חוק העונשין 811

435	17	421	8
436	18	422	9
437	19	423	9א
438	20	424	9ב
501	20א	425	9ג
הושמט	21	426	10

ט. חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ד-1964:

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
231	7	224	1
232	8	225	2
233	9	226	3
234	10	227	4
235	10א	228	5
הושמט	11	229	5א
הושמט	12	230	6

י. חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964:

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
הושמט	2	401	1

יא. חוק דיני עונשין (דרכי ענישה) (נוסח משולב), תש"ל1970- :

הסעיף החדש	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף הקודם
64	30	35	1
65	31	36	2
66	32	37	3
67	א32	38	4
68	ב32	39	5
69	ג32	40	6
70	33	41	7
71	34	42	8
72	35	43	9
73	36	44	10
74	37	45	11
75	38	46	12
76	39	47	13
77	40	48	14
78	41	49	15
79	42	50	16
80	43	51	17
81	44	52	18
82	45	53	19
83	46	54	20
84	47	55	21
85	48	56	22
86	49	57	23
87	50	58	24
88	51	59	25
הושמט	52	60	26
89	53	61	27
90	54	62	28
הושמט	55	63	29

יב. חוק דיני עונשין (עבירות חוץ) (נוסח משולב), תשל"ג1973- :

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
1	4	6	9
2	5	7	10
3	6(א)	8	11
4	7	9	6(ב)
5	8	תוספת	תוספת

יג. חוק לתיקון דיני העונשין (הפסקת הריון), תשל"ז 1977- :

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
1	312	7	318
2	313	8	319
3	314	9	320
4	315	10	הושמט
5	316	11	321
6	317	12	505

יד. חוקים מתמצים (תיקון : תשל"ז, תשנ"ד)

1. חוק לתיקון דיני העונשין (ביטול עונש מוות על רצח), תשי"ד 1954- : בסעיף 300 ;
2. חוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז 1957- ; בהגדרת "עובד הציבור" שבסעיף 34 כד.

1 (א) ס"ח תשל"ז, XVI, 226, 322 ; תשל"ח, 50, 53, 111, 113, 114, 146, 148 ; תשל"ט, 38, 43, 150 ; תשי"ס, 3, 40, 60, 62, 95, 112, 129, 136 ; תשמ"ב, 4, 172, 192, 197 ; תשמ"ג, 58, 130 ; תשמ"ד, 156 ; תשמ"ו, 219 ; תשמ"ז, 80, 160 ; תשמ"ח, 62, 64, 185 ; תשמ"ט, 87 ; תש"ן, 10, 44, 90, 112, 156, 196 ; תשנ"א, 34, 104, 176, 206, 208 ; תשנ"ב, 78, 142 ; תשנ"ד, 59, 264, 348, 365 ; תשנ"ה, 168, 374, 390, 391, 392, 400 ; תשנ"ו, 16, 42, 241, 351, 384 ; תשנ"ח, 270, 316 ; תשי"ס, 157, 194, 213, 226 ; תשס"א, 98, 138, 206, 388, 408, 420, 421, 449 ; תשס"ב, 15, 32, 411, 422, 448, 487 ; תשס"ג, 58, 59, 123, 514, 536, 570 ; תשס"ד, 18, 390, 452, 521, 532 ; תשס"ה, 14, 34, 104, 715, 750 ; תשס"ו, 11, 22, 54, 230 ; תשס"ז, 2.

ק"ת תשמ"ג, 1502 ; תשמ"ד, 948, 2065 ; תשמ"ה, 999 ; תשמ"ו, 298 ; תשמ"ז, 358 ; תשמ"ח, 10 ; תשמ"ט, 1234 ; תשנ"ג, 486 ; תשנ"ו, 993 ; תשס"א, 769 ; תשס"ג, 123.

פרק א : שפיטה 1233

(ב) הנוסח המאוחד של חוק זה מחליף את החוקים המפורטים בלוחות ההשוואה שבסוף החוק. המספר העברי שליד כותרת השוליים מציין את מספר לוח ההשוואה של החוק המוחלף והמספר שליד המספר העברי מציין את מספר הסעיף בחוק המוחלף ביחס לחוק זה. השנה שבסוגריים בכותרת שבסעיפים או בתוך הסעיפים מציינת את השנה שבה שונה הסעיף בחוקים המוחלפים שבלוחות ההשוואה בסוף חוק זה.

2 סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 11), תשי"ן-1990 (ס"ח תשי"ן, 112) קובע:

(א) הוראות סעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי יחולו גם על עבירות קנס שנעברו לפני תחילתו של חוק זה, אולם תקופת ההתיישנות עליהן תהיה שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(ב) תוספת הפיגור כאמור בסעיף 229(ב) לחוק סדר הדין הפלילי וסעיף 67(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כנוסחם בחוק זה, תיווסף מיום תחילתו של חוק זה גם על קנס בשל עבירה שנעברה לפני יום תחילתו של חוק זה.

(ג) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס תוך שנה לפני תחילתו של חוק זה ועד יום תחילתו לא ביקש להישפט ולא שילם את הקנס, רשאי להגיש לתובע בקשה לביטול הודעת תשלום קנס תוך 60 ימים מיום תחילתו של חוק זה.

(ד) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס תוך שלוש שנים לפני תחילתו של חוק זה ועד יום תחילתו לא ביקש להישפט ולא שילם את הקנס, תחושב לו מחדש תוספת הפיגור על הקנס, לפי האמור בסעיף 229(ב) לחוק סדר הדין הפלילי וסעיף

67(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כנוסחם בחוק זה, ובלבד שישלם את חובו תוך ארבעה חדשים מיום תחילתו של חוק זה; התשלום ייעשה בדרך שתיקבע בתקנות.

3 סעיף 3 לחוק העונשין (תיקון מס' 6), תשל"ט-1979 (ס"ח תשל"ט, 43), קובע לגבי סימן ד' לחוק העיקרי:

(א) תחילתו של חוק זה ביום שיקבע בצו שר העבודה והרווחה בהתייעצות עם שר המשפטים, ורשאי הוא להחיל בהדרגה לפי אזורים.

(ב) הוראות חוק זה יחולו גם על עבירות שנעברו לפני החלתו כאמור.

4 סעיף 20 לחוק העונשין (תיקון מס' 9), תשי"ם-1980 (ס"ח תשי"ם, 62) קובע כי התיקון לסעיף 80 לחוק העיקרי, יחול גם לענין החלטות שניתנו לפני פרסום חוק זה.

5 פורסמה הודעה (י"פ תשמ"ד, 139) בדבר קביעת מחנה צה"ל 67039 כמקום מעצר לענין סעיף קטן 125(ב).

6 פורסמו הודעות על הכרה במוסדות רפואיים מוכרים לפי סעיף 312 לחוק העיקרי (י"פ תשמ"ד, 1359, 1895; תשמ"ה, 31, 465, 3141; תשמ"ו, 1551; תשנ"א, 10, 110; תשנ"ב, 663, 1928, 2617, 2869, 4132; תשנ"ג, 1692; תשנ"ה, 2554; תשנ"ו, 678, 4091; תשנ"ט, 1733; תש"ס, 1926; תשס"ד, 2387).

7 תחילת החוק לפי סעיף 504 לחוק העיקרי נדחה ליום 2.4.1978. (ס"ח תשל"ח, 322).

8 ס' 8 לחוק העונשין (תיקון מס' 21), התשמ"ז-1982 (ס"ח תשמ"ז, 84) קובע:

(1) פקודת עבודת עונשין בטלה.

(2) תחילה והוראות מעבר לפרק ו' סימן ב' לחוק העיקרי:

(א) תחילתו של סימן זה ביום 1.7.87.

(ב) סימן זה לא יחול על מי שעד 1.7.87 נגזר דינו בפסק דין סופי, למאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים ולגביו יחולו הוראות פקודת עבודת עונשין.

9 סעיף 1 לחוק העונשין (הוראות מיוחדות לענין צווי החזקה), התשי"ן-1990 (ס"ח תשי"ן, 156) קובע:

(א) מי שערב תחילתו של סעיף 19 לחוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ט1989-, חל עליו צו החזקה לפי סימן ז' לפרק ו' בחוק העונשין, התשל"ז1977-, ימשיכו לחול עליו, לענין אותו צו, הוראות הסימן האמור והתקנות שהותקנו לפיו, כאילו סעיף 19 האמור לא נתקבל.

(ב) תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של סעיף 19 לחוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ט1989-.

10 א. פורסמה הודעה (י"פ תשנ"ב, 1002) על היתר במסגרת סעיף 231(א) לעריכת הגרלה שנתית לאגודה למען החייל, לפי התקנון שהגישה האגודה.

ב. פורסמה הודעה (י"פ תשנ"ח, 3891, 4170; תשס"ד, 2290) על הסמכת המנהל הכללי של משרד האוצר לענין סעיף 231 לחוק העונשין.

11 (א) סעיף 12 לחוק העונשין (תיקון מס' 39) (חוק מקדמי וחוק כללי) התשנ"ד1994- (ס"ח תשנ"ד, 358) (להלן - החוק המתקן) קובע לגבי סעיפים 1 עד 34כד, 35א, 71, 108 ו499- שתוקנו לפי החוק המתקן :
"12. תחילה

תחילתו של חוק זה בתום שנה מיום פרסומו ברשומות (החוק פורסם ביום 23.8.1994).

(ב) סעיף 7 לחוק העונשין (תיקון בס' 43) (התאמת דיני העונשין לחוק המקדמי ולחלק הכללי), התשנ"ה1995- (ס"ח תשנ"ה, 391) (להלן - החוק המתקן) קובע לגבי סעיפים 17, 90א, 90ב, 299, 304, 310 ו448- שתוקנו לפי החוק המתקן :
"7. תחילה

תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של חוק העונשין (תיקון מס' 39) חוק מקדמי וחלק כללי התשנ"ד1994- (ראה הערה 11א), כלומר תחילת החוק המתקן ביום 23.8.1995.

(ג) סעיף 4 לחוק העונשין (תיקון), התשנ"ה1995- (ס"ח תשנ"ה, 392) (להלן - החוק המתקן) קובע לגבי סעיפים 3, 34כד, 35א ו300- :
"תחילה

תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של חוק העונשין (תיקון מס' 39) חלק מקדמי וחלק כללי התשנ"ד1994- (ראה הערה 11א), כלומר תחילת החוק המתקן ביום 23.8.1995.

13 סעיפים 30 ו31- לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס2000- (ס"ח תש"ס, 194) קובעים לגבי סעיף 229(ב) :
30. תחילה

תחילתו של חוק זה ביום שקבע שר המשפטים בצו או בתום שישה חודשים מיום פרסומו, לפי המוקדם. (החוק פורסם ביום 11.6.2000).

31. הוראות מעבר

הוראות חוק זה לא יחולו על עתירה נגד החלטה של רשות בענין המנוי בתוספת הראשונה, ערעור המנוי בתוספת השניה ותובענה המנויה בתוספת השלישית, שהוגשו קודם לתחילתו."

14 (א) סעיף 3(5) ו4- לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התש"ס2000- (ס"ח תש"ס, 214 ו215-; תשס"ג, 534) קובע :

3" הוראת שעה

על אף הוראות סעיפים 129, 130(ג) ו-240(א)(3) לחוק העיקרי, וסעיף 71 לחוק העונשין, התשל"ז1977-, בתקופה שמיום תחולתו של חוק זה ועד יום ד' באלול התשס"ג (1 בספטמבר 2003), יחולו הוראות אלה :

(5) תיקון חוק העונשין

בחוק העונשין, התשל"ז1977-, בסעיף 71 -

(1) בסעיף קטן (א), הסיפה המתחילה במילים "לא הוטל מאסר כאמור" - לא תחול ;

(2) סעיף קטן (ב) - לא יחול.

4. תחילה

תחילתו של חוק זה שלושה חודשים מיום פרסומו. " (החוק פורסם ביום 25.6.2000).

17 סעיפים 3, 4 ו-5 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 32), התשס"א2001- (ס"ח תשס"א, 449) קובעים :

3" תחולה

סעיף 229(ב) ו-ו(ו) לחוק העיקרי וסעיף 67 לחוק העונשין, כנוסחם בחוק זה, יחולו גם על קנס שהוטל לפני תחילתו של חוק זה וטרם שולם, ואולם לא יהיה בכך כדי לפגוע בכפל הקנס ובתוספות פיגור שבהם התחייב אדם לפני תחילתו של חוק זה.

4. תחילה

תחילתו של חוק זה ארבעה חודשים מיום פרסומו. (החוק פורסם ביום 26.7.2001).

5. הוראת מעבר

(א) (1) על אף הוראות סעיף 3, מי שהוטל עליו קנס על ידי בית משפט או על ידי מסירת הודעת תשלום קנס לפני תחילתו של חוק זה, ועד יום תחילתו של חוק זה לא שילמו ועבר המועד לתשלומו, תחושב לו מחדש תוספת הפיגור על הקנס, לפי הוראות סעיף 229(ב) לחוק העיקרי וסעיף 67(ב) לחוק העונשין, כנוסחן בחוק זה, ובלבד שישלם את החוב במלואו עד תום חמישה חודשים מיום תחילתו של חוק זה (להלן - תקופת התשלום החדשה) ;

(2) מיום תחילתו של חוק זה ועד תום תקופת התשלום החדשה, לא תיווסף על קנס כאמור בפסקה (1) תוספת פיגור ;

(3) שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט, להאריך בצו את תקופת התשלום החדשה.

(ב) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט, יקבע הוראות לענין גביית חוב לפי סעיף קטן (א), לרבות הוראות בדבר פעולות שיינקטו על ידי רשויות המוסמכות לגבות חוב, ובכלל זה המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות כמשמעותו בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה1995-, לצורך גביית חוב כאמור."

18 סעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 72), התשס"ג-2002 (ס"ח תשס"ג, 59) קובע:
"2. תחולה

הוראת סעיף 354(א) לחוק העיקרי לענין הארכת תקופת ההתיישנות, כנוסחה בסעיף 1 לחוק זה, תחול על עבירה כאמור באותו סעיף קטן, שטרם התיישנה ביום פרסומו של חוק זה לפי הדין שחל עליה ערב פרסומו."

19 סעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 80), התשס"ד-2004 (ס"ח תשס"ד, 521) קובע:
"2. הוראת מעבר

הוראת סעיף 71(ד) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה יחולו גם על הליכים פליליים תלויים ועומדים, אם במועד תחילתו של חוק זה טרם ניתנה בהם הכרעת הדין."

20 סעיף 13(א) לחוק לתיקון פקודת המבחן (מס' 4), התשס"ד-2004 (ס"ח תשס"ד, 532) קובע לגבי הוספת סעיף 86א:
"13. הוראת מעבר

(א) הוראות הפקודה כנוסחן בחוק זה, למעט סעיף 21 לפקודה כנוסחו בסעיף 11 לחוק זה, יחולו גם על הליכים פליליים תלויים ועומדים, אם במועד תחילתו של חוק זה טרם ניתנה בהם הכרעת דין."